

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟ

ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

002
ΚΛΣ
ΣΤ2Β
774

ΛΑΤΙΝΙΚΑ Δ/Γ = 134

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟ
ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

1981 - 7/5 ΣΧΗΜΑΤΑ

ΑΝΑΓΩΣΤΙΚΟ
ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΣΤ

89

ΣΧ15

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Κοσμά, Κυριαίω

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟ
ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑ 1982

002
K12
I22B
774

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟ
ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
Β. ΛΥΚΕΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΕΔΩΡΗΣΑΤΟ

Αρχ. Έκδ. Βιβλίων
Ν. Μ. Βιβλ. Εθνικ. 3295 Έτος 1980

Οί έρμηνευτικές σημειώσεις και τό λεξιλόγιο μεταγλωττίστηκαν
άπό τό φιλόλογο καθηγητή Κ. ΖΑΡΡΑ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΙΜΕΝΟ

1.

Regīna rosas amat. — Agricōla silvam et umbram silvārum amat. — Femina agricōlae (δτκ.) cenam parat. — Agricōla femīnam laudat. — Agricōlas Graeciae industria ornat. — Filiae agricolārum mensam corōnis¹ ornant. — Femīnae deam Vestam adōrant et aram deae rosis¹ ornant. — Bestiae in² silvis habitant. — Aquilae bestias silvārum captant; aquilae etiam³ gallīnis (δτκ.) insidias parant.

2.

Dum¹ spiro, spero.—Quid² paras, filia³? « Paro cenam agricōlis (δτκ.) ».—Patriam amāmus, dum¹ spirāmus; incōlae Graeciae patriam amant.—Nautae³, quid² apportātis? «Divitias patriae (δτκ.) apportāmus ».—Quid² ex⁴ fenestrā casae spectātis, puellae³? « Exspectāmus aviam ».

3.

Minerva, dea sapientiae, Attīcam amābat. — Incōlae Attīcae sapientiam amābant et deam Minervam adorābant. — Poetae deam Minervam laudābant; femīnae et puellae aras deae corōnis¹ ornābant.—Incōlae Spar-

tae ante² pugnam comam corōnis¹ ornābant et Musis (δτζ.) sacrificābant. — Diu³ in⁴ silvā ambulabāmus et bestias silvae spectabāmus. — Quid⁵ heri⁶ in⁴ casā parābas, femīna⁷? « Cenam parābam nautis (δτζ.) ». — Nautae⁷, quid⁵ apportabātis? « Divitias incōlis (δτζ.) insulārum apportabāmus ».

4. Ἰταλία καί Ρώμη.

Italia est¹ terra Eurōpae.—Italia habet² insūlas.— Sicilia est insūla Italiae.—In³ orā Siciliae est Aetna.— Aetnam ornant silvae.—Incōlae Italiae sunt⁴ agricōlae, incōlae insulārum et orārum Italiae sunt nautae.—Italia est patria poētārum.—Incōlae Italiae amābant et laudābant poētas.—Italiae (δτζ.) poētae gloriam parant.—In³ Italiā est Roma.—Vias Romae statuae ornant.—In³ viis Romae erant⁵ arae et statuae deārum.—Aras deārum filiae incolārum Romae corōnis⁶ ornābant.—Roma erat⁷ schola litterārum et doctrīnae.—Victoriae Romae (δτζ.) sunt⁴ causa gloriae.

5. Οἱ θεοί τῶν Ρωμαίων.

Romāni multos deos adorābant; in¹ numēro deōrum Neptūnus et Bacchus et Mercurius et Aesculapius erant². —Neptūnus, filius Saturni, domīnus aquārum erat³.—Neptūno nautae tauros et equos immolābant.—Bacchus erat deus vini et uvārum, Mercurius (erat) deus mercatūrae et eloquentiae.—Arae Mercurii erant² in viis, quod⁴ Mercurius nuntius erat³ deōrum et vias monstrābat.—Deus medicīnae erat Aesculapius; Aesculapium adorābant Romāni in templis et in lucis et ornābant aras Aesculapii multis herbis⁵ et corōnis⁵ et rosis⁵.

7

6. Τὰ ὄπλα τῶν Ρωμαίων. — Τό στρατόπεδό τους.

Romāni, popūlus bellicōsus, armis¹ et telis¹ pugnābant. Arma Romanōrum erant galea, scutum, lorīca; tela erant pilum, gladius, sagittae. Gladii Romanōrum non² erant longi; pila erant longa.—Romani in bellis cotidie³ castra collocābant et vallo¹ fossāque⁴ firmābant. Valla alta (erant) et fossae latae erant. In castris Romāni erant tuti.

7. Ἡ Δῆλος.

Delus clara et Graecis (δελ.) cara erat, quamquam¹ erat parva. Nam² Graeci Delum patriam filii et filiae Latōnae appellābant. Filius Latōnae erat Apollo³, filia Latōnae erat Diāna. Filio Latōnae laurus cara erat; Delus plena erat laurōrum. Quoniam⁴ Apollo deus poētārum erat, etiam⁵ poētae laurum amābant et lauro⁶ comam ornābant. Diāna erat dea silvārum et sagittis⁶ bestias silvae necābat. In insūlā Delo clarum templum erat. Incōlae Athenārum quotannis⁷ in⁸ insūlam Delum navigābant et in templo filium Latōnae adorābant.

8. Ὁ Ρωμύλος.

a) Romūlus et Remus Romam aedificavērunt.—Romūlus Remum necāvit, quod¹ Remus muros novi oppīdi vituperavērat.—Quamquam² Romūlus Remum necavērat, tamen³ fortūna Romūlo (δελ.) secunda erat; nam⁴ multos popūlos bello⁵ armisque⁶ superāvit et terram finitīmam occupāvit et oppīda expugnāvit.—Numērus feminārum in novo oppīdo parvus erat. — Itaque⁷ Romūlus Romānis (δελ.) femīnas dolo⁵ parāvit.—

Sabīnos enim⁸ et Sabīnas et filias Sabinōrum, popūli finitīmi, ad⁹ ludos publicos invitāvit, et inter¹⁰ ludos Romāni filias Sabinōrum raptavērunt. — Quoniam¹¹ Romāni Sabīnas raptavērant, Sabīni contra¹² Romānos bellum¹³ paravērunt¹³.—Sed¹⁴ filiae Sabinōrum discordiam populōrum placavērunt et amicitiam inter¹⁰ populos conciliavērunt.

b) Cur¹ Remum necavisti, Romūle? «Remum necāvi, quod² muros novi oppīdi vituperavērat».— Quomōdo³ femīnas popūlo (δτκ.) paravistis, Romāni? «Sabīnos et Sabīnas et filias Sabinōrum ad ludos invitavīmus et inter ludos filias raptavīmus».— Cur¹ Sabīnas raptavistis, Romāni, quamquam⁴ popūlum finitīmum ad ludos publicos invitaverātis? «Sabīnas raptavīmus, quod² femīnae non⁵ erant in novo oppīdo ».

9. Ὁ Ἀννίβας ἐνθαρρύνει τοὺς στρατιῶτες τοῦ πρὶν ἀπὸ τῆ μάχης ἐν τῇ Ζάμα.

Hannibal¹ ante² pugnam animos Poenōrum his³ verbis³ inflammāvit:

« Quoniam⁴ patria in magno pericūlo est, vos⁵ convocāvi. Nisi⁶ fortīter⁷ pugnabītis, Romāni populos Afrīcae superābunt et campos vicosque⁸ patriae vastābunt. Popūlus Romānus nunc⁹ multis terris¹⁰ impērat. Sed non imperābit etiam Afrīcae, si¹¹ fortīter pugnabītis et patriam ex¹² pericūlo liberabītis. Ego¹³ post¹⁴ pugnam impavīdos laudābo et donābo, ignāvos vituperābo et castigābo. Pugnāte igītur¹⁵ fortīter, Poeni, et pro¹⁶ arā focoque dimicāte! Liberāte patriam ex¹² pericūlo! Si¹¹ patriam ex¹² pericūlo liberaverītis, gloriam vobis¹⁷ parabītis. Si Romānos auxilio¹⁸ deōrum superaverīmus et

fugaverimus, in aris hostias immolabimus et deos celebrabimus ».

10. Οἱ ἀρχαῖοι Λατίνοι.

a) Latium terra Italiae erat, inter¹ Etruriam et Campaniam sita². Prisci incolae Latii erant Latīni, agricolae industrii. Habitabant in amplis et frugiferis campis sedulāque³ industriā agros arabant. In pascuis multa habebant⁴ armenta. Itaque⁵ copia frumentorum et armentorum divitiae Latinorum erant. Nam aurum et argentum ignorabant. Domicilia erant parva et lignea, sed apud⁶ domicilia horti pomiferi erant.

b) Pii et probi viri erant prisci incolae Latii, et poetae Romāni justum animum priscorum Latinorum laudaverunt. Liberi¹ culpā¹ malitiāque¹ habebant² sedulam et tranquillam vitam atque³ in singulis pagis deis pulchra templa aedificabant. In aris deorum et dearum sacra dona et crebras hostias sacrificabant. Dominus deorum Latīnis Janus erat; inter deas Diānae summa⁴ erat gloria et potentia.

11. Ὁ Πάτροκλος.

a) Graeci decem¹ annos² cum³ Trojānis bellabant. Cunctos Graecos Achilles⁴, cunctos Trojānos Hector⁵ gloriā⁶ belli superavit. Achilles amicus Patrocli erat. Quod⁷ Agamemnon⁸, summus Graecorum, amicum Patrocli verbis⁹ et facto⁹ violaverat, Achilles copias suas¹⁰ ex proelio revocaverat et a¹¹ copiis¹¹ ceterorum Graecorum separaverat¹¹. Itaque Hector Graecos fugavit et in¹² castra propulsavit.

b) Tum¹ Patroclus amico: « Oro te² » inquit³ « ut⁴

proelium renōves atque Trojānos propulses et fuges, ne⁵ Hector castra nostra expugnet et navigia cremet ». Tum¹ Achilles: « Cum⁶ Agamemnon » inquit³ « me⁷ verbis et facto violavērit, copias meas ex proelio revocāvi et a ceteris copiis Graecōrum separāvi. Cum⁶ juravērim, lacrimae Graecōrum me non placābunt. Sed honestum pulchrumque est misēros amīcos ex belli pericūlo servāre. Itaque tu⁸ ad⁹ pugnam festina proeliumque renōva! Deos orēmus¹⁰, ut⁴ Graecis victoriam parent. Sed oro te², ut⁴ copias ex proelio revoces, si¹¹ Trojānos fugavēris. Satis¹² est castra Graecōrum ab¹³ adversariis liberavisse et copias Trojanōrum fugavisse. Trojam non expugnābis ».

c) Sed Patrōclus, cum¹ Trojānos ex castris propulsavisset et fugavisset, copias suas incitāvit, ut² oppīdum Trojam expugnārent. Hector, Priāmi filius, cum³ Patrōclum spectāret, advolāvit et hastā⁴ suā⁴ virum incautum necāvit. Hector Patrōclum non⁵ necavisset⁵, si⁶ Patrōclus copias ex proelio revocavisset⁶. Utīnam⁷, Patrōcle, amīco obtemperavisses⁷ et proelium in campo vitavisses!

12. Ὁ Κικιννάτος.

Cum¹ vita rustīca antīquos Romānos valde² delectāret, multi viri in agris habitābant, ut³ auxilio⁴ servōrum agros arārent.

Etiam Cincinnātus, vir multis⁵ victoriis⁵ clarus, in villā suā habitābat et agros arābat. Aliquando⁶ nuntii Romanōrum ex oppīdo ad Cincinnātum festinavērunt et virum belli perītum oravērunt, ut³ patriam ex belli pericūlo liberāret. Nuntii nuntiavērunt: « Aequi co-

pias nostras pugnā⁷ superavērunt et Romam oppugnant. Desperarēmus⁸, nisi⁹ abs¹⁰ te auxilium exspectarēmus ». Cincinnātus nuntiis obtemperāvit et ad opīdum festināvit, ut³ cum¹¹ adversariis bellāret. Cum¹² Aequos fugavisset, Cincinnāto satis erat patriam liberavisse; ad aratrum et ad tauros suos remigrāvit, ut³ cum¹³ servis suis denūo¹⁴ agros arāret.

13. Οἱ Ρωμαῖοι.

Patria Romanōrum fuit Italia. — Romāni semper¹ bellicōsi fuērunt.—Utīnam² semper etiam humāni et justī fuissent! — Etiam alii³ popūli Italiae bellicōsi erant, sed Romāni cunctos audaciā⁴ superavērunt. — Magna erat audacia et constantia Romanōrum. — Jam⁵ puēros arma delectābant; pilis⁶ et gladiis⁶ pugnābant. — Viris magnum gaudium erat in castris esse et cum⁷ adversariis dimicāre. — Gloriā⁸ belli clari fuērunt Scipio⁹, Marius, Sulla, Pompejus, Caesar¹⁰.—Si bellum non erat, Romāni agros arābant et sedūli agricōlae erant. — Etiam littēras Romāni amavērunt. — Ex numēro poētārum Vergilium, Horatium, Ovidium nomināmus. — Inter¹¹ viros doctos¹² eloquentiā⁸ clarus fuit Cicēro¹³.

14. Ζεὺς καὶ ἄνθρωποι.

Juppīter¹ incōlas terrae aliquando² interrōgat: « Estisne³ contenti⁴ fortunā vestrā? ». Sed nec⁵ nauta nec⁵ agricōla neque⁵ reliqui incōlae terrae fortunā suā contenti erant. « Mea vita » inquit⁶ agricōla « injucunda est, cum⁷ plena sit molestiārum; utīnam⁸ pro⁹ agricōlā nauta essem! Si nauta ero, navigābo in longinquam terram et comparābo magnas divitias ». « Mea vita » in-

quī nauta «semper est misēra, cum⁷ nunquam¹⁰ navigaverim sine¹¹ pericūlis; utīnam⁸ pro nautā essem agricōla! Si agricōla ero, apud¹² meos libēros semper ero vitaeque mea erit tuta a¹³ ventis et undis». Tum¹⁴ deus: «Erītis contenti fortunā vestrā. Sed si semel¹⁵ benignus fuēro, postea¹⁶ non ero. Tu, nauta, esto agricōla: tu, agricōla, esto nauta». Unus¹⁷ antea¹⁸ fuerat nauta, nunc¹⁹ erat agricōla; alter¹⁷ antea fuerat agricōla, nunc erat nauta. Sed paulo²⁰ post²⁰ et nauta et agricōla clamant: «Utīnam contenti fuissēmus fortunā nostrā! Beāti fuīmus olim²¹, nunc sumus misēri. Sed jure²² sumus misēri, cum⁷ fortunā bonā non contenti fuerīmus ».

15. Οἱ ἀρχαῖοι Γερμανοί.

Germania, Germanōrum patria, olim terra aspēra fuit cum¹ multis fluviis, magnis silvis, latis agris et campis. Oppīda antīquis Germānis deerant; in vicis aut² in agris habitābant aut² intra³ silvas domicilia collocaverant. Aedificia lignea et plerumque⁴ parva erant; ornamentum aedificiis deerat.

Et viri et femīnae magnā figurā⁵ erant; oculus erant caerulei, capilli rutīli. Viris jucundum erat proeliis⁶ et bellis⁶ interesse⁶, quod⁷ gloriae cupidī erant et pericūla amābant. Honestum erat multos adversarios necavisse. Multum⁸ etiam in silvis erant, ut⁹ ursos, lupos, apros aliasque¹⁰ bestias necārent; saepe¹¹ a domiciliis abērant et cum populis finitīmis bellābant. Viri, qui¹² audaciā¹³ clari et belli perīti erant, copiis praeerant¹⁴; in proelio amīcis¹⁵ adērant¹⁵. Viros, qui¹² bello non interērant, cuncti ignāvōs vocābant.

16. Ὁ στρατος τῶν Ρωμαίων.

Exercitus Romānus semper fortiter pugnābat; sed saepe superātus et fugātus est; non superātus esset¹, si² viri belli perīti exercitui praefuissent. — Romāni collocābant equitātum plerumque³ in cornibus exercītūs; ad⁴ Cannas, ubi⁵ Romāni a⁶ Poenis superāti et fugāti sunt, equitātus Romānus in dextro cornu, equitātus sociōrum in sinistro cornu collocātus erat. Equitātui Poenōrum Maharbal⁷ praecerat, peditatui Hannibal. — Etiam ad⁴ lacum Trasimēnum exercitus Romānus a⁶ Poenis superātus et fugātus est. Post⁸ pugnam in oppido Romanōrum magnus erat luctus; constantia autem⁹ senātūs Romāni mira fuit.—Nisi¹⁰ equi strepītu¹¹ armōrum perturbāti essent, Romāni impētum equitātūs Helvetiōrum sustentavissent¹². Etiam currus¹³ exercituum Britannōrum exercitibus Romānis saepe periculōsi fuērunt. — Constantia magistratuum Romanōrum et audacia virōrum impavidōrum saepe exercītūs Romānos ab¹⁴ interītu servāvit. Aliquando¹⁵ exercitus Romānus in magno pericūlo erat. Sed P.¹⁶ Decius Mus¹⁷, qui¹⁸ cum aliis magistratibus exercitui praecerat, exercītum ex pericūlo liberāvit. Itaque et ab⁶ exercītu et a⁶ senātu laudātus est, quod¹⁹ exercītum ab¹⁴ interītu servāvit.

17. Ἐπιδρομη τῶν Γάλλων. — Κάμιλλος.

Cum¹ Camillus exsilio² multātus esset, Roma rebus adversis³ multos annos⁴ vexāta est. Galli enim in plautium Galliae Cisalpinae⁵ intraverant. Viri et specie⁶ magnā et magno animo⁶ erant, sed sine⁷ disciplinā pugnā-

bant. Jam oppīda Etruscōrum occupavērant. Etrusei in re dubiā fidem Romanōrum frustra imploravērant.

Ad⁸ Alliam—non procul⁹ a Romā—totum fere¹⁰ diem in acie dimicātum est¹¹. Romāni fugāti sunt. Solum¹² Capitolium, ubi praesidium erat, servātum est. Species Romae erat misēra, dies fuit ater: res publīca¹³ Romāna in summo pericūlo erat. Spes auxilii parva erat. Tandem¹⁴ fortunā rei publīcae Romānae¹⁵ secunda fuit. Camillus enim ex exsilio revocātus patriam ex pernicie servāvit.

18. Κίμβροι και Τεύτονες.

a) Cimbri et Teutōni popūli Germaniae erant. Olim¹ agri Germaniae fecundi non erant. Cum² numērus incolārum magnus esset, Cimbri et Teutōni cum³ cunctis rebus suis ex patriā emigravērant et in Galliā nova domicilia occupavērant. Gallia Cisalpīna erat provincia rei publīcae Romānae. Advēnae erant viri novā specie et mirā acie⁴ oculōrum et saevo vultu⁴ et magnā audaciā⁴; nullam⁵ rem magis⁶ amābant quam⁷ proelia et pericūla. Equitātus Cimbris et Teutōnis deerat; peditātū⁸ pugnābant. Exercitībus viri bellicōsi et valīdi praeerant. Adventu⁹ Germanōrum non modo¹⁰ incōlis Galliae, sed etiam¹⁰ senatui et magistratībus Romānis magnus metus parātus est; pernicies rei publīcae adesse videbātur¹¹.

b) Postquam¹ Romāni multis² proeliis² ab³ exercītu Germanōrum superāti sunt, Marius, vir rei bellīcae⁴ perītus, exercitui Romāno praefuit et rem publīcam Romānam ab⁵ interītū servāvit. A³ Mario exercitui Teutonōrum in Galliā, deinde⁶ copiis Cimbrōrum in Italiā per-

nicies parāta est. Res publīca Romāna et magistrātūs⁷ Romāni magno metu⁸ liberāti sunt. Post⁹ victorias gaudium popūli Romāni permagnum erat; copiae Marii post⁹ redītum a³ senātu multis rebus pretiōsis¹⁰ donātae sunt; Marius ipse¹¹ pater¹² patriae appellātus est.

Reliquiae superāti exercītūs Cimbrōrum et Teutonōrum in Germaniam remigravērunt.

19. Κασσάνδρας μαντεία.

« Stultum est, Trojāni, sperāre, quamdīu¹ Helēna rapta² habitat intra³ muros nostros. Quoties⁴ jam ego rogāvi, ut⁵ imperio divīno obtemperarētis. Sed semper frustra⁶ orabamīni, semper mea verba repudiabantur. Utinam⁷ vestra consilia mutentur! Utīnam meis verbis obtemperētis! Frustra immolātis hic⁸ deis. Frustra tam⁹ pugnabātur⁹. Frustra pugnātur¹⁰ pro¹¹ puēris et femīnis. Frustra necabuntur multi Trojāni ante¹² muros. Jam provideo¹³ incendium oppīdi et interītum incolārum Trojae. Jam video¹⁴ copias adversariōrum ante¹² muros. Utīnam¹⁵ nunquam¹⁶ nostrum oppīdum expugnaretur! Sed expugnabitur, incolae necabuntur, frustra femīnae lacrimābunt et obsecrābunt adversarios ne¹⁷ necentur, ne¹⁷ priventur carā vitā¹⁸ ».

20. Ὁ Ἀσκληπιός.

Roma olim molestā pestilentīā¹ vastabātur. In rebus adversis² oracūlum interrogātur. «Aesculapius» inquit sacra dei ministra «deus medicōrum est. Si³ inimico anīmo⁴ adversus⁵ Romānos erit, nullis remediis¹ morbus levabitur; si amīco anīmo⁴ erit, ex pericūlo Romāni servabuntur. Si⁶ Aesculapius auxilium suum op-

pīdo vestro negāret⁶, alios deos frustra implorarētis⁷. Sed Aesculapius auxilium suum non negābit, si imperio divīno obtemperabītis. Praeclārum templum dei est in oppīdo Epidaurō. Inde⁸ deus navigio⁹ in insūlam¹⁰ vestram Tiberīnam¹⁰ apportētur¹¹; ibi¹² deo sacrificia parentur¹¹. Postrēmo¹³ templum Aesculapii in insūlā aedificētur¹¹).—Praeter¹⁴ templum in insūlā Tiberīnā situm¹⁵ Aesculapio alia templa erant aut¹⁶ in lucis aut¹⁶ ad¹⁷ aquas. Aegri in templum portabantur, ibi a¹⁸ deo sanabantur. Gallus, nuntius diēi, Aesculapio immolabātur.

21. Ὁ Δούρειος ἵππος.

Graeci paene¹ decem annos² frustra Trojam oppugnābant. Tandem³ Ulixes⁴, rex⁵ Ithācae, qui⁶ propter prudentiam suam Minervae valde placēbat, Graecos convocāvit et incitāvit, ut⁷ dolum adhibērent. «Popūlo⁸ Trojanōrum armis⁹ non nocēmus» inquit; «dolum adhibeāmus¹⁰! Itaque consilio meo parēte! Magnum equum ligneum aedificabīmus et alvum equi viris¹¹ armātis¹¹ complebīmus et in navigiis nostris apud¹² propinquam insūlam Tenēdum exītum rei expectabīmus. Utīnam consilium meum vobis¹³ placeat!» Cum¹⁴ consilium viri callīdi Graecis placēret, equum ligneum auxilio Minervae aedificavērunt et viris strenuis complevērunt; deinde¹⁵ ad¹⁶ insūlam Tenēdum navigavērunt et in orā latēbant.

22. Θάνατος τοῦ Λαοκόοντα.

Equus ligneus non diu latuit, sed Trojānis mirum aspectum praebuit et initio¹ cūctos perterruit. Multis viris multisque femīnis placuit ex oppīdo in campum festināre, ut² equum spectārent. Alii³ effigiem equi timē-

bant et silēbant, alii³ suos admonēbant, ut² simulacrum in oppīdo collocārent. Tum⁴ Laocoon⁵, minister deōrum, cum⁶ filiis advolāvit et Trojānos admonuit, ut² equum delērent. «Timeo» inquit «ne⁷ patriae nostrae⁸ ab⁹ equo Graecōrum pericūlum immineat. Verbis meis fidem habēte: equus deis nostris displīcet. De¹⁰ patriā nostrā bene¹⁰ merebītis¹⁰, si equum delebītis. Sed si equum conservaverītis, dolebītis, et multae feminae interītum virōrum et filiōrum deflēbunt». Sed Laocoon frustra Trojānos a¹¹ consilio deterrēre studuit et jussu¹² Minervae cum⁶ filiis suis morsībus¹³ hydrārum necātus est.

23. Γάιος Μούκιος Σκαιβόλας.

a) Cum¹ Porsenna, rex² Clusii, Romam oppugnāret, Romāni valde terrīti sunt, et magistrātūs timēbant, ne³ oppīdum expugnarētur et delerētur. Tum C⁴. Mucius Scaevōla bene de patriā suā meruit. A⁵ Scaevōla enim⁶ et (ab⁵) amīcis Scaevōlae consilium⁷ habītum est⁷, quomōdo⁸ Porsenna consilio⁹ prohibēri et Roma impētu Porsennae liberāri posset¹⁰. In consilio adulescentūlis placuit. «Unus¹¹ ex nobis¹² in castra adversariōrum intret¹³ et Porsennam necet¹³! Tantā audaciā¹⁴ adversarii bello¹⁵ deterrebuntur¹⁵». Metu¹⁴ poenae et supplicii a¹⁶ consilio suo non deterrītus¹⁶ Mucius in castra adversariōrum intrāvit et virum pretiōsis vestimentis¹⁷ ornātum necāvit. Non autem Porsennam, sed scribam Porsennae necavērat.

b) Tum Porsenna colloquium cum¹ Mucio habuit. In colloquio Mucius magnā audaciā² fuit. A Porsennā interrogātur, quis³ esset; Mucius: «Romānus» inquit «sum; C. Mucius nomīnor. Te⁴ necāre in anīmo habui⁵; falsā specie⁶ deceptus scribam necāvi. Doleo, quod⁸ frustra scri-

ba necātus est; tu⁹ ab aliis necabēris. Nam cruciātus et supplicium a Romānis non timentur, si patriam liberāre in anīmo habent». Pericūlo⁶ terrītus et irā⁶ inflammātus rex¹⁰ imperāvit, ut¹¹ tormenta apportarentur et Mucius vexarētur. Mucius autem «Cruciātu⁶» inquit «non terrear» et dextram in flammam arae injēcit¹² et cremāvit. Tantā audaciā¹³ Mucii Porsenna a bello Romanōrum deterrītus est.

24. Ὁ Ἀννίβας.

Hannībal, filius Hamilcāris, jam¹ juvēnis exercitui Carthaginiensium praefuit et cum² Romānis diu³ bellavit. Magna est gloria belli Hannibālis; primus⁴ erat peditum et primus equitum; Hannibālem sui milītes et cives amābant, Romāni et socii Romanōrum timēbant. Copiis Romanōrum consules praeerant. Unus⁵ ex consulibus Scipio erat. Hannībal, cum⁶ a Scipiōne superātus esset, iram civium et odium hostium vitāvit et in aliēnas terras migrāvit; postrēmo⁷ hospes Prusiae, regis Bithyniae, erat. Sed Romāni etiam senem timēbant et delēre studēbant. Propterea⁸ Hannībal venēno⁹ se ipse necāvit¹⁰.

25. Ὁ Ρωμαϊκός θρίαμβος.

Juppīter, frater Neptūni, summus¹ deus Romanōrum, a Romānis pater deōrum hominumque appellabātur. In monte Capitolīno oppīdi Romanōrum Juppīter praeclārum templum habēbat. Imperatōres Romāni, qui² triumphābant, cum³ militibus ad⁴ templum summi dei comēbant. Ad currum triumphatōris equi albi alligāti erant. Ante⁵ currum reges hostium superatōrum⁶, catēnis⁷

onerāti, pedibus⁸ migrābant, post⁹ currum triumphantis filii (migrābant); tum¹⁰ totus¹¹ exercitus apparēbat: pedītes et equītes erant. Et imperātor et milītes a civibus laeto clamōre¹² salutabantur. Imperātor in templo summi dei sacrificābat; milītes frumento et vino et pecuniā donabantur; reges et duces populōrum superatōrum⁶ necabantur.

26. Οἱ Γράκχοι.

Ti¹. Gracchus et C². Gracchus fratres erant. Mater Gracchōrum erat Cornelia, filia Scipiōnis Africāni, mulier magnā dignitatē³. Gracchi tribūni⁴ plebis erant. Magnō amōre⁵ patriae et libertātis, magnā fortitudīne⁵, magnā auctoritatē⁵ apud⁶ plebem eminēbant. Ut⁷ miseram condiciōnem plebis levārent, novas leges rogavērunt⁸. Sed leges Gracchōrum patrībus⁹ non placēbant, quod¹⁰ dominatiōni patrum periculōsae erant. Itaque patres Gracchos delēre studēbant. Et revēra¹¹ fratribus miseram mortem paravērunt.

27. Λόγος Ρωμαίου δημάρχου.

Plebs pars popūli Romāni erat. Plebi Romānae tribūni plebis praeerant. Multi tribūni bene de plebe Romānā meruērunt.

Postquam¹ plebs Romāna diu² legibus sevēris³ patrum vexāta est, unus ex tribūnis plebis in contiōne hanc⁴ oratiōnem⁴ habuit⁵. «Conditio nostra» inquit «miserā est. Duris legibus³ et molestā dominatiōne³ patrum plebs Romāna vexātur. Fecundae regiōnes Italiae plebi negantur, quamquam tota natio Romanōrum has⁶ regiōnes occupāvit. Quod⁷ fame³ vexāmur, valetūdo se-

num et muliërum, juvënum et virgīnum mala est. Severitas dominatiōnis patrum plebi Romānae causa seditiōnis erit. Itāque itërum⁸ ex urbe in Sacrum montem emigrëmus et plebem a⁹ patrībus separëmus!»

Postquam¹ oratio habīta est, universa plebs oratiōnem laudāvit, et magna pars civium ex urbe in Sacrum montem emigrāre in anīmo habuit¹⁰. Sed precībus¹¹ et promissis¹¹ patrum ira plebis placāta est.

28. Ἡ ἀρπαγή τῆς Ἑλένης ἀπό τόν Πάρη.

a) Antīquis temporībus¹ Trojanōrum, gentis Asiae, rex erat Priāmus. Priāmus filium habēbat, cui² nomen erat Paris, juvënem magnā pulchritudīne³ corpōris. Paris aliquando⁴ per⁵ mare Aegaeum⁶ in Graeciam navigāvit, ut⁷ Menelāum, regem Spartaë, visitāret. Sparta erat caput terrae Lacedaemoniōrum. Menelāus uxōrem habēbat nomīne⁸ Helënam. Uxor Menelāi non solum Lacaenas, sed cunctas muliëres pulchritudīne⁹ corpōris superābat.

b) Cum¹ rex aliquando ab² urbe Spartā abesset, Paris Helënam orāvit, ut³ navem suam spectāret. Sparta ad flumen Eurōtam sita erat⁴. Helëna, Parīdis voluntāti obtempërans, cum⁵ hospīte ad flumen migrāvit, ubi⁶ navis Trojanōrum in portu erat. Postquam nauetae Helënam in navem portavërunt, regīna dona a Parīde apportāta spectābat. Intërim⁷ Paris nautis imperāvit, ut³ ex portu flumīnis in mare apertum⁸ navigārent. Ita⁹ Paris Helënam fraude¹⁰ et dolo¹⁰ raptāvit et jus hospitii violāvit. Hoc¹¹ scelus Parīdis poëta Homiërus in carminībus suis commemorat.

29. Ρωμαῖοι ποιηταί.

Romāni antīquis temporībus¹ laudabīli² amōre patriae et agricultūrae erant et fertīles agros auxilio fidelium servōrum arābant. Itāque Cato, scriptor Romānus, civībus suis salutaria praecepta de³ agricultūrā dedit⁴; sed opēra Catōnis magis⁵ utilia quam⁶ suavia erant. Artes et littērae Augusti demum⁷ aetāte¹ in urbe Romanōrum florēbant, postquam tristia et turpia bella civilia termināta sunt.

In numēro insignium poētārum Vergilius et Horatius et Ovidius fuērunt. Carmīna Vergīlii carminībus Homēri similia sunt: bellum et proelia his⁸ poētis communia sunt. Etiam Horatius illustris poēta est et animos omnium mortalium etiam nunc delectat. Ovidii carmīna, quae⁹ carminībus Vergīlii et Homēri dissimilia sunt, brevi tempōre¹ vobis¹⁰ nota et jucunda erunt.

30. Ἰταλία.

Italia, magna paeninsūla, inter mare Tyrrhēnum et mare Adriaticum patet.—Jugum Apennīni paene totam paeninsūlam montibus¹ et collibus¹ implet.—Sed circa² Padum flumen magna planities est.—Ibi³ urbes cēbres sitae sunt: Mediolānum, Cremōna, Verōna.—In hac⁴ planitie acria proelia inter Romānos et Gallos et Carthaginienses et Germānos fuērunt.—Copiis equestribus⁵ Carthaginensium planities secunda⁶ erat.—Itāque copiae pedestres⁷ Romanōrum ibi³ ab equitātu Carthaginensium superātae sunt.—Nam equi Carthaginensium acres et celēres erant.—In equestri⁸ ad Ticīnum proelio⁸ consul Scipio vulnerātus et celēri⁹ auxilio⁹ filii

ab¹⁰ interītu servātus est.—Etiam prope¹¹ Romam, urbem celēbrem, caput Italiae, magna planities est.—Ad litus maris Tyrhēni campi palustres sunt; itaque aēr ibi salūber non est.

31. Καρχηδώνια.

Carthāgo erat colonia Tyriōrum. Carthāgo a Didōne, virgīne prudenti et audāci, in litōre Afrīcae aedificāta est. Vetēres incōlae Carthagīnis diu nautae audāces, mercatōres prudentes, agricōlae diligentes, homīnes felīces erant, Navībus suis¹ etiam in Siciliam et in Hispaniam navigavērunt et magnam partem fertiliū terrārum occupavērunt. Sed in rebus secundis² superbi, in rebus adversis³ non constantes erant et de⁴ fortunā desperābant. Itaque a Romānis, popūlo modesto et constanti, post bella vehementia superāti sunt. Carthāgo, vetus aemūla Romae, solo aequāta est⁵, quod⁶ Cato senex semper cives suos admonēbat, ut⁷ Carthāgo delerētur.

32. Ὁ Τρωϊκός πόλεμος.

In Trojāno litōre castra Graecōrum non procul¹ ab urbe Trojā erant. In castris erant naves Graecōrum. Ante² vetēra moenia magnae et celēbris urbis Trojae multos annos³ et aestāte⁴ et hiēme⁴ pugnabātur⁵. Ibi⁶ audax Diomēdes cum Aenēa et deā Venēre pugnābat, ibi Paris cum Menelāo, ibi Patrōclus cum Sarpedōne, fidēli socio Trojanōrum. Ibi Trojāni pugnābant, quamdiu⁷ discordia fortium ducum Agamemnōnis et Achillis erat.

Post⁸ decem annos urbs a Graecis expugnāta est. Vetēres poētae multa narrant de⁹ expugnationē Trojae, de equo ligneo et ingenti magnitudīne ejus¹⁰, de terri-

bīli incendio urbis, de crudēli caede incolārum, de morte regis Priāmi, de servitudīne Hecūbae et filiae et divītum quondam¹¹ et felicitium, jam¹² autem paup̄erum et infelicitium feminārum Trojae.

33. Οἱ Πέρσες.

Antiquissimis temporibus¹ Persae fortiōres et bellicosiores erant quam² cet̄eri omnes Asiae populi.—Cyrus, vir fortissimus et prudentissimus, Persas imperio³ Medōrum, gentis multo⁴ infirmiōris et ignaviōris, liberaverat et conditor ingentis regni Persārum fuit.—Cyrus unus ex nobilissimis regibus fuit. Vehementissimo imp̄etu⁵ omnes hostes, velut⁶ Lydos et Babylonios, populos multo⁴ nobiliōres et potentiōres, superavit.—Brevissimo⁷ tempōris spatio⁷ regnum Persārum amplissimum fuit, et reges Persārum divitissimi et potentissimi fuērunt omnium regum Asiae.—Persae non modo cum populis Asiae bellaverunt, sed etiam cum gentibus aliārum terrārum.

Paulatim⁸ autem Persae divitiis⁹ et luxuria⁹ imbeliōres et molliōres facti sunt¹⁰.—Diu Graeci, qui¹¹ in litōre Asiae et in Eurōpā habitābant, pro libertate patriae cum Persis pugnāverunt.—Quamquam Persae ampliōre numero¹² militum Graecos superābant, tamen¹³ exercitūs Graecōrum multis proeliis¹⁴ victōres fuērunt; nam Graeci constantiōres erant et imperio¹⁵ ducum fortiōrum parēbant.

34. Οἱ μάχες τῶν Ἑλλήνων στό Μαραθῶνα, στίς Θερμοπύλες, Σαλαμίνα καί Πλαταιές.

Nihil¹ est clarius quam² pugna ad Marathōnem, ubi³

Miltiādes multo⁴ minōre exercītu⁵ copias pedestres et equestres Persārum fugāvit et paene delēvit.—Quid⁶ pulchrius et honestius est quam² certamīna in Thermo-pylis? Ibi⁷ Leonīdas, vir fortissīmus et generosissīmus, qui⁸ minīmo exercitui praeerat, vehementissīmos impētūs multo⁴ majōris exercītūs Persārum diu sustinuit. Sed cum omnībus comitībus vitam efflāvit⁹. Nam homo pessīmus, nomīne¹⁰ Ephialtes, prodītor patriae suae, Persis (δτκ.) viam per montes monstravērat, ut¹¹ Graecis interītum pararent.

Nulla¹² pugna nobilior erat quam² pugna navālis¹³ ad Salamīnem. Ibi⁷ commūnis classis Graecōrum multo⁴ majōri classi hostium dolo⁵ Themistōclis, viri prudentissīmi, et celerrīmo omnium navium impētū⁵ maxīmam cladem parāvit. — Quid⁶ illustrius fuit quam² proelium ad Plataeas? Ibi⁷ exercītus Lacedaemoniōrum et Atheniensium, qui⁸ optīmis ducībus, Pausaniae et Aristīdi, parēbat, maxīmum exercītum Persārum superāvit et fugāvit et paene delēvit.

35. Διάλογος.

A l e x a n d e r. Salve¹, amīce! Ubi² heri³fuisti? ad te meavēram, ut⁴ tibi librum monstrārem, qui⁵ mihi a patre meo donātus est, sed abēras. Pater tuus mihi: « i-gnōro » inquit « ubi filius meus sit ».

P a u l u s. Doleo, quod⁶ āfui. Avus meus me invitavērat, ut⁴ hortum suum et fructūs arbōrum spectārem.

A. Quam⁷ felix tu es! Ego avum non habeo, qui⁸ mei memor sit⁸.

P. Quid⁹ inest in libro tuo? Si tibi jucundum est, ex libro tuo mihi et fratribus meis recīta!

A. Libenter¹⁰ vobis recitābo. Itāque vos oro, ut⁴ cras¹¹ sub¹² vesp̄erum in villā patris mei adsītis. Aderitisne¹³?

P. Aderīmus; nihil nobis jucundius est. Nihil magis¹⁴ nos delectat quam¹⁵ fabūlae et historiae et dicta sapientium virōrum. Sed cur non statim¹⁶ mihi recītas?

A. Si id¹⁷ tibi gratius est, libenter¹⁰ tibi obtemperābo; tu autem memoriā tene¹⁸, quod¹⁹ tibi recitābo! Unus ex septem²⁰ sapientībus, qui²¹ Bias appellabātur: «Omnia mea» inquit «mecum²² porto».—Socrātes: «Melior pars nostri» inquit «immortālis est» et «Conscientia est vox deōrum in nobis» et «Nemo²³ vestrum, si peccaverit, beātus erit».—Solo exclamāvit: «Nemo nostrum ante mortem beātus nomināri potest²⁴».—Pythagōras: «Amīcus» inquit «alter ego est».—Maecēnas autem in testamento suo Augusto, imperatōri Romāno, mandāvit: «Horatii ut²⁵ mei memor es!» Satisne²⁶ recitāvi?

P. Gratiam tibi habeo²⁷, quod⁶ mihi jam hodie ex libro tuo recitavisti. Magnum gaudium mihi paravisti. Sed si me amas, librum tuum mihi commōda, ut⁴ unā²⁸ cum²⁸ fratribus meis me fabūlis²⁹, quae³⁰ in libro sunt, delectem! Nos omnes gratiam tibi habebīmus et tui memōres erīmus. Commodabisne librum?

A. Commodābo; ecce³¹ liber meus! Vale³²!

P. Vale, optīme amīce!

36. Ὁ Ἀννίβας ἐνθαρρύνει τοὺς στρατιῶτες του.

Hannībal, clarissīmus ille Poenōrum imperātor, cum¹ Alpium montes altissīmos superavisset, milītum anīmum² hac oratiōne³ confirmāvit².

«Vidētis, milītes fortissīmi, Italiam illam, domici-

lium hostium nostrōrum. Galli, incōlae harum regiōnum, socii amicique nostri erunt: hi nobis omnes res necessarias praebēbunt; hi erunt hostes acerrīmi Romanōrum illōrum improbōrum. Urbes opulentae, Roma ista, caput ipsum, et opes urbis illius praeda vestra erunt. Haec omnia in manibus vestris sunt. Romāni ipsi in maximo sunt timōre. Vos ipsi expugnastis Pyrenaeos illos montes, victōres fuistis Gallōrum: etiam victōres eritis Romanōrum illōrum ».

37. Κατιλίνας. — Κικέρων.

Catilīna homo improbissimus fuit. Ejus consilia rei publicae Romānae perniciosā erant. Nam in animo habēbat magistrātus Romānos necāre et pro¹ iis ipse rem publicam Romānam administrāre et populum cum sociis suis expilāre. Sed Cicēro, qui² illo anno³ consul erat, consilio⁴ et fortitudīne suā⁴ eum ita⁵ terruit et coērcuit, ut⁵ consilia ejus irrita essent. Catilīna, postquam frustra Cicerōnem necāre temptāvit, ex urbe Romā evāsit⁶, ut⁷ in Etruriā copiis amicōrum praesset. Sed superātus et ipse in proelio necātus est. Socii autem ejus, qui⁸ in urbe erant, jussu⁹ Cicerōnis necāti sunt, quamquam¹⁰ nonnulli¹¹ nobīles Romāni vitam eōrum servāre studērant.—Eundem Cicerōnem, qui optīme de patriā suā meruērat, postea cives accusavērunt, quod¹² cives Romānos necavisset, eumque relegavērunt. Sed jussu⁹ eorundem Romanōrum brevi¹³ in patriam revocātus est.

Idem Cicēro miserrimum exitum vitae habuit. Nam jussu Antonii, qui ei inimicus erat et eum timēbat, ne-

cātus est. Memoriam autem ejus usque ad¹⁴ nostram aetātem homīnes servavērunt.

38. Κροῖσος καὶ Σόλων.

a) Croesus, rex Lydōrum, in urbe Asiae habitābat, cui nomen erat Sardes. Hic rex, cujus divitiae erant ingentes, tantam potentiam tantasque opes habēbat. ut¹ fama ejus in omnibus terris et apud² omnes gentes maxīma esset. Itaque non modo amīci et hospītes, quos multos semper habent divītes, sed etiam peregrīni saepe in illā urbe erant, ut³ opes illīus spectārent.

b) Aliquando¹ Solo Atheniensis, quem Graeci inter septem² sapientes numeravērunt, apud Croesum fuit, cujus hospes erat, et rex imperāvit, ut³ ei (δτκ.) omnes divitiae regiae monstrarentur. Deinde⁴ a Croeso interrogātus est, quis felicissīmus omnium homīnum esset. Ille: «Tellus Atheniensis» inquit «meā sententiā⁵ felicissīmus fuit; nam ei (δτκ.) boni et probi libēri erant et pro⁶ patriā pugnans vitam efflāvit». Tum⁷ Croesus: «Quid?» inquit «Egone tibi felicissīmus esse non videor?⁸» Et Solo: «Res humānae» inquit «cadūcae sunt et saepe mutantur. Quid incertius est quam⁹ opes et divitiae? Pauci homīnes usque ad¹⁰ ultīmum diem vitae fidis amīcis, tranquillo anīmo, bonā valetudīne delectantur. Itaque nemo ante mortem a me beātus nominabītur». Haec verba Solōnis Croeso, qui magnā¹¹ erat superbiā¹¹, non placuerunt, et rex sapientiam illīus parvi¹² aestimāvit. Sed paulo post¹³ fortūna regis ita¹⁴ mutāta est, ut¹⁴ ipse de¹⁵ felicitāte suā dubitāret.

c) Illis temporibus¹ rex Persārum erat Cyrus, de quo supra² sermo fuit. Cyri potentia tanta erat, ut³

omnes gentes, quibuscum⁴ bellābat, superāret. Croesus, cui magna potentia Cyri displicēbat, bellum parāvit et cum magno exercītu in agros Persārum intrāvit. Sed Cyrus exercītum Croesi superāvit et urbem Sardem expugnāvit. Croesum vero⁵ ipsum cremāre cogītans in rogo collocāvit. In eo⁶ stans⁷ Croesus ter⁸ Solōnis nomen exclamāvit. Tum Cyrus interrogāvit Croesum, quis Solo esset et eur auxilium ejus implorāret. Et Croesus: «Auxilium» inquit «Solōnis non implorāvi; sed memor eram verbōrum sapientissimi illius viri, quae memoriae meae⁹ mandāvi⁹: Nemo ante mortem a me beātus nominabitur». His verbis¹⁰ perturbātus Cyrus Croesum pericūlo, in quo erat, liberāvit eumque orāvit, ut¹¹ amīcus suus esset. Sed regnum suum Croesus non recuperāvit.

39. Φιλοπατρία Σπαρτιάτισσας.

Nuntius quidam Lacedaemonius, qui ex pugnā in urbem properavērat, muliēri, cujus quinque¹ filii in acie necāti erant, interroganti, quid de² bello nuntiāret, filiōrum mortem nuntiāvit. Tum illa: «Non hoc» inquit «te interrogāvi, sed illud tu mihi nuntia, utrum³ nos hostem superaverīmus, an³ ab eo superāti simus». Is cum⁴ praeclāram victoriam Lacedaemoniōrum et cladem hostium nuntiavisset, mulier pro⁵ suo erga⁶ patriam amōre: «Vos» inquit «dei immortāles, laudo, quod⁷ patriam servavistis; filiōrum mortem quamquam⁸ est acerbissima, aequo⁹ tamen animo⁹ tolerābo».

Tantus amor patriae in Lacaenārum animis erat.

40. Μερμήγκι καί τζιτζίκι.

Formīca diligenter¹ et prudenter² frumentum ae-

stāte³ collegērat⁴, ut⁵ hiēme³ cibum habēret. Sed cicāda de futūro tempōre non cogitavērat. Itaque cum⁶ hiems esset, non habēbat, unde⁷ nutrirētur, et formīcam rogāvit, ut⁵ sibi cibum impertīret. Illa autem: « Quid impedīvit » inquit « quomīnus⁸ aestāte³ cogitāres de futūro tempōre? Quibus negotiis⁹ impedīta eras? » Cicāda ad haec verba respondit: « Cantāvi in agris et in campis; tu vocem meam, qua¹⁰ omnes delectāvi, non audivisti? » Cum⁶ haec verba cicādae audivisset, formīca: « Audīvi inquit « vocem tuam; sed cum⁶ te monērem, ut⁵ laborāres, consilio meo non oboedivisti. Qui consilio prudentium non oboedivērit, jure¹¹ puniētur. Qui aestāte³ de futūro tempōre non cogitavērit, hiēme³ jure¹¹ esuriet. Cibus tibi a nobis non impertiētur ».

41. Αἰνεΐας.

Cum¹ Graeci decīmo² anno³ belli Trojam dolo⁴ expugnavissent, urbs incendio delēta est, incōlae necāti, femīnae vinctae et in Graeciam transportātae sunt, ut⁵ servīrent. In numēro eōrum Trojanōrum, quos dei servavērunt, fuit Aenēas, filius Venēris, vir fortissīmus et prudentissīmus. Is jam initio⁶ consilia et facinōra Parīdis nunquam⁷ probavērat et cum¹ sensisset, quanta⁸ esset injuria hujus viri, optavērat et suasērat, ut⁵ bellum finirētur. At⁹ cum¹ hoc consilium repudiātum esset, neque¹⁰ laborībus neque¹⁰ vulnerībus fatigātus omnībus proeliis interfuērat et cum ipso Achille pugnavērat.

Tum¹¹ fugā⁴ vitam servāvit et tantā¹² fuit pietāte¹², ut¹³ patrem senem umēris suis ex urbe portāret. Cum cetēris Trojānis, qui ex clade servāti erant, postea in Italiam venit ibique¹⁴ novam patriam reppērit.

42. Ὁ Ὀδυσσεύς καί οἱ Σειρήνες.

Cum¹ Ulixes insūlac² Sirēnum appropinquāret, divīnae illae virgīnes in litōre, quod mirā³ florum copiā³ vestītum erat, sic⁴ cantābant:

«Ναῦγα huc⁵, Ulixes, clarissīme rex, ejus laude terrae et maria complēta sunt. Carmīna nostra sunt dulciōra quam mel. Omnes curae, etiamsi⁶ gravissīmae sunt, leniuntur carminībus nostris³. Advōla; invitāmus et rogāmus te. Nos omnia scimus. Audies de laborībus periculisque belli Trojāni; cantabīmus de incendio Trojae, quo³ illi labōres finīti sunt. Oboedi et audi, ut⁷ omnes nautae nobis oboediēbant ».

Sic⁸ Sirēnes cantābant. Et oboedivisset Ulixes, nisi⁹ vincūlis¹⁰, quibus³ in nave religātus erat, impedītus esset.

43. Τό Ρωμαϊκό κράτος.

a) Rei publicae Romānae initio¹ unus vir praeerat, qui rex appellabātur. A duōbus fratribus Roma aedificāta est, a Romūlo et Remo, anno septingentesīmo quinquagesīmo tertio² ante³ Christum³ natum³. Post mortem Remi Romūlus primus rex Romanōrum fuit. Septem reges Romāni fuērunt: primus erat Romūlus, secundus Numa Pompilius, tertius Tullus Hostilius, quartus Ancus Marcius, quintus Tarquinius Priscus, sextus Servius Tullius, septīmus Tarquinius Superbus. Romāni, postquam dominationē⁴ regum se liberavērunt anno quingentesīmo decīmo² a⁵. Chr.⁵ n.⁵, duos consūles creavērunt, qui⁶ rem publicam Romānam administrārent⁶. Brutus et Collatīnus primi consūles fuērunt. Praeterea⁷ multi alii magistrātūs erant: censōres, prae-

tōres, aedīles, quaestōres, tribūni plebis. Romāni, ut⁸ imperium amplificārent, cum omnībus fere⁹ Italiae populis bellavērunt. Tria bella Romāni cum Samnitībus gessērunt¹⁰. Duo consūles, Decii, pater et filius, alter bello¹¹ Latinōrum¹², alter bello¹¹ Samnitium¹² pro patriā pugnantes vitam efflavērunt. Ab¹³ anno ducentesimo sexagesimo sexto a⁵. Chr.⁵. n⁵. tota fere⁹ Italia Romānis parēbat.

b) Tria bella inter Romānos et Carthaginienses erant, quae Punīca appellantur. Secundo bello Punīco¹ (ab² anno ducentesimo duodevicesimo usque ad³ ultimum annum ejusdem saecūli) Romāni primis quattuor pugnis a Poenis superāti sunt. Post tertiam cladem unīus viri prudentiā⁴ et constantiā⁴ res publīca Romāna servāta est, Fabii Maxīmi dictatōris. Eōdem bello¹ tres Scipiōnes diversis⁵ temporibus⁵ summam⁶ imperii⁶ tenebant: duo⁷, qui fratres erant, in Hispaniā cum Carthaginiensibus pugnavērunt et ambo in pugnā necāti sunt; tertius⁸ ex iis Hannibālem, qui per⁹ quīndēcim annos victor¹⁰ Italiam occupātam tenuerat, in Africā superāvit (anno ducentesimo secundo a. Chr. n.) et hac victoriā⁴ bellum septendēcim annōrum finīvit. Tertio bello Punīco¹ Carthāgo a Romānis delēta est; urbs septendēcim dies¹¹ noctesque¹¹ flagrābat anno centesimo quadagesimo sexto. Eōdem anno¹ etiam Corinthum, opulentissimam urbem Graeciae, Romāni delevērunt.

c) Cum duōbus populis Germaniae, Cimbris et Teutōnis, Romāni duodēcim annos¹ bellavērunt. Illi, postquam omnes exercītūs Romānos fugavērunt et agros vastavērunt totamque Galliam occupavērunt, duōbus atrocissimis proeliis a Romānis superāti sunt annis² cen-

tesimo secundo et centesimo primo. His duabus pugnis multa milia hominum necata sunt.

d) Ultimo¹ ante Christum natum saeculo¹ res publica Romana tribus bellis civilibus² vexata est. Anno sexagesimo tertio¹ Cicero fortitudine³ et prudentia³ nefaria consilia Catilinae oppressit⁴. Ab anno duodesagesimo Caesar, qui anno undesagesimo consul fuerat, septem annos cum Gallis bellavit. Caesar initio sex, deinde octo, postrimo⁵ decem legiones habuit. Potentia Caesaris tanta erat, ut⁶ rex esse videretur⁶; id civibus displicuit. Itaque anno quadragesimo quarto conjurati⁷ eum viginti tribus³ vulneribus³ necaverunt. Post Caesaris mortem per duodecim annos bellum civile inter Octavianum, heredem Caesaris, et Antonium fuit. Sed anno tricesimo primo Antonius ab Octaviano pugna navali⁸ superatus est. Ab illo tempore imperium Romanum uni viro paruit, qui imperator appellabatur. Augustus primus imperator Romanorum fuit. Imperatores per quingentos septem annos imperio Romano praeerant (ab anno tricesimo primo ante Chr. n. usque ad annum quadingentesimum septuagesimum sextum post⁹ Chr.⁹ n.⁹). Hoc anno populi Germaniae ultimum imperatorem, cui nomen erat Romulus Augustulus, imperio¹⁰ privaverunt.

44. Τί λέγει ἡ σκιά τοῦ Ἑκτορα πού ἐμφανίστηκε μπροστά στον Αἰνεΐα.

Aeneas in somnis¹ supra² caput suum videt Hectorem, quem Achilles necaverat turpibusque vulneribus³ laceraverat. Erat autem Hector eadem specie⁴, qua tum⁵ fuerat. «Quid⁶» inquit «jaçes, mi⁷ amice, in lecto nihil

metuens? Jam ex illo equo ligneo, quem in arce constituistis, Graecōrum fortissīmi in urbem ruunt, jam ruit in urbem a⁸ litōre multitūdo hostium. Saevient in hac urbe, dum⁹ eversa erit et templa ejus incensa erunt. Utīnam ne¹⁰ ligneum illud monstrum in arce a¹¹ vobis constitūtum esset¹⁰! Utīnam ne¹⁰ templa fronde³ et florībus³ ornavissētis¹⁰! Nunc levitas vestra punītur, laetitia in dolōrem convertītur. Tu vero¹², vir fortissīme, nondum¹³ ad infēros descendes. Te dei immortāles elegerunt, ut¹⁴ deos patrios serves et in novā urbe constituas. Mandant tibi, ut in terrā longinquā oppīdum nōvum aedifices. Comprehende igitur simulacra deōrum et ex incendio serva!» His verbis¹⁵ admonītus, Aenēas somno¹⁶ solūtus est. Statim¹⁷ arma induit; jam enim ingens clamor et armōrum sonītus audiebantur.

45. Προφητεία τοῦ Νηρέα.

Cum¹ Paris Helēnam per mare abducēret, Nereus irā² incensus haec praedīxit: « Haec mulier, quam nunc in patriam tuam addūcis, a Graecis reducētur. Utīnam Menelāus te cum³ muliēre infīdā in mari deprehendisset et necavisset! Nunc vero non tu solum puniēris, sed etiam patria tua puniētur. Cum⁴ multum diuque armis⁵ conflixerītis⁴, urbs illa clarissīma, quam Priāmus regit et tam multi reges ante Priāmum rexērunt, evertētur. Nondum intellexisti veritātem oratiōnis meae; cum intellexēris eam, clades vestra nullis lacrymis⁵ avertētur. Utīnam ne⁶ navem tuam in Graeciam direxisses⁶! Utīnam ne⁶ jus hospitii a te neglectum et contemptum esset!» Sic Nereus monēbat. Sed Paris monentem contemnēbat eique aures non praebēbat.

46. Λόγος τοῦ Καίσαρα.

Cum¹ Ariovistus, rex Suebōrum, Romānis bellum indixisset et copias suas adducēret, milītes Romāni ita² perterrīti sunt, ut² Caesar hanc oratiōnem apud³ eos habēret :

« Jam diu bellum gerītis, milītes; meis auspiciis⁴ copias Helvetiōrum magno proelio⁵ vicistis. Vincēre igitur scitis, si fortis imperātor vos ducit. Itaque nescio, cur nunc tantus timor anīmos vestros occupavērit. Metuitisne⁶, ne⁷ a Germānis vincamīni? Optatisne, ut⁸ nobis a senātu auxilia mittantur, priusquam⁹ proelium cum Germānis committāmus? Hostes non multitudīne, sed fortitudīne milītum vincuntur. Magnae ignaviae¹⁰ vos arguo, quod¹¹ ipsum aspectum Germanōrum metuītis. Sed anīmus vobis restituētur, si audiverītis, quod vobis dicam : hi Germāni non fortiōres sunt quam ei, quos C.¹² Marius vicit. Vinci igitur possunt¹³ et vincuntur, credīte mihi ! ».

Hac oratiōne ita² anīmos milītum acuīt, ut² omnes postēro die¹⁴ pugnam poscērent et summā fortitudīne¹⁵ proelium committērent. Hostes ab eis victi sunt.

47. Ὁ Βίαις.

Bias unus ex illis septem sapientībus fuit, quorum nomīna antīquis temporībus¹ clarissīma erant, quia² sapientiā³ omnes homīnes superāre videbantur. Bias habitābat in urbe Priēnā, quae in Cariā sita erat⁴. Cum⁵ aliquando hostes hanc urbem cepissent, omnes cives ex urbe fugērunt et multas res secum⁶ asportavērunt. Bias a nonnullis admonītus est, ut⁷ idem faceret neque

hostibus omnes res suas permittēret. Tum ille : « Omnia mea » inquit « mecum⁶ porto ».

48. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Αὐγούστου.

Augustus aliquando a Vedio Polliōne ad¹ convivium invitātus erat. Cum² jam accubisset, accidit³, ut unus ex Vedii servis vas frangēret crystallinum. Statim⁴ in piscinam rapi eum jussit Vedius et objici muraenis⁵. Sed puēro, cui vas excidērat, contigit⁶ ut ex manibus eōrum evadēret, qui eum comprehendērant. Confūgit ad Augustum, id unum⁷ petens, ne⁸ piscibus⁵ objicerētur, sed alio modo⁹ interficerētur. Augustus, dolore¹⁰ et misericordiā¹⁰ motus¹¹: « Tu » inquit « omnino¹² non interficiēris; vobis¹³ autem, servi, praecipio, ut¹⁴ vasa omnia crystallina frangātis piscinamque compleātis ».

49. Ὁ Τυρταῖος.

Messenii bello¹ victi² a Lacedaemoniis jugum servitutis durae cum³ indignatiōne tolerābant. Cum⁴ occasio deficiendi data esset⁴, illud jugum dejecerunt. Lacedaemonu, cum⁵ belli finem facere non possent⁵, oraculum⁶ Delphicum consulere⁶ consilium cepērunt⁷. Consulentiibus hoc oraculum⁸ editum est⁸: « Athēnis⁹ dux petendus est. Graves clades accipiētis, nisi ducem arcessiveritis Athēnis⁹ ». Oboediverunt oraculo nec frustra¹⁰ ducem¹¹ ab¹¹ Atheniensibus petiverant¹¹. At¹² qualem acceperunt! Poētam claudum reique militaris¹³ ignarum, cui nomen erat Tyrtaeus. Primo¹⁴ igitur putābant se deceptos vel ignominia¹⁵ affectos esse¹⁵. Sed paulo post sententiam mutaverunt. Carminibus¹⁶ enim Tyrtaei tam alācres facti sunt¹⁷ ad pugnandum et vincendum, ut¹⁸ praecla-

rissimam victoriam parerent. Ita Messeniōrum potentia concussa¹⁹ et bellum felicissime²⁰ confectum est.

50. Ἡ ἀσέβεια τοῦ Ἀγαμέμνονα πρὸς τὴν Ἄρτεμη καὶ ἡ τιμωρία του.

Agamemnon cum¹ ad Aulīdem morarētur, venāri solēbat. Aliquando in luco, ubi² Diāna venāri solēbat, venātus est. Cum¹ autem cervam pulcherrimam, quae Diānae sacra erat, interfecisset, valde³ gavisus est. « Ne⁴ Diāna quidem⁴ » inquit « arcu⁵ sagittisque⁵ melius⁶ uti potest ». Dea irāta⁷ a⁸ rege, qui talia dicere ausus erat, poenas⁸ repetivit⁸. Subīto⁹ enim tanta tranquillitas maris consecuta est, ut¹⁰ classis egrēdi non posset.

Principes hac re perterriti Calchantem vatem consuluērunt, quis deus Graecis irascerētur. Is primum, cum¹¹ iram regis veritus verum profiteri non auderet, tacuit. Denique¹² cum¹ Achilles pollicitus esset se eum tutaturum esse: « Diāna » inquit « Agamemnoni irascitur, cum¹¹ cervam sacram interficere ausus sit. Is nisi Iphigeniam, filiam suam, deae immolaverit, ventum¹³ secundum¹³ non nanciscetur ». Tum rex : « Tu » inquit « Calchas, mihi mala nuntiāre soles. Quis suam filiam immolare audēbit? Ego id non faciam ». Denique autem a principibus coactus filiam cum matre arcessivit.

51. Ὁ Λεωνίδας.

Leonidas, rex Lacedaemoniōrum, ad Thermopylas profecturus erat¹. Ephōris, cum² nimis³ parvas copias ab eo duci dixissent, hoc respondit: « Satis⁴ magnas duco ad id, quod acturus sum⁵ ». Illi interrōgant: « Nonne⁶ in animo habes⁷ victoriam parere? Num⁸ aliud consi-

lium cepisti?» At ille: « Specie⁹ » inquit « proficiscor, ut¹⁰ barbāros ab adītu ad fines nostros prohibeam; revēra¹¹, ut¹⁰ moriar pro Graeciā ». Castris¹² vero ad Thermopŷlas posītis¹² ita suos allocūtus est: « Barbāros adesse scītis; non licet nobis tempus in consultatiōnibus consumēre; jam igītur aut moriendum est nobis¹³ aut vincendi sunt barbāri ».

52. Θάνατος τοῦ ὑπάτου Αἰμιλίου στῆ μάχη κοντά στίς Κάννες.

Anno¹ a. Chr. n.² ducentesīmo sexto decīmo¹ Aemilius et Terentius consulātu³ fungebantur. Gerebātur bellum cum Hannibāle Poeno. Ad⁴ Cannas Terentius invīto collēgā⁵ copias in aciem edūxit. Secūtus est Aemilius, ne⁶ collēgam desereret. Primo equestre proelium⁷ fuit. Equītes Romāni pulsi terga vertērunt. Deinde copiae pedestres manum conseruērunt⁸. Ne⁹ ii quidem⁹ rem bene gessērunt¹⁰. Romanōrum ii, quibus Aemilius praeerat, aliquamdīu¹¹ impētum sustinuērunt. Postrēmo consūle gravīter vulnerāto hi quoque¹² fusi sunt. Lentūlus tribūnus¹³ milītum cum¹⁴ praetervēhens equo¹⁵ sedentem in saxo consūlem vidisset, his verbis¹⁶ eum allocūtus est: « Adhuc¹⁷ tibi, Aemili, vires supersunt et ego te tuēri possum. Cape igītur hunc equum, ne hanc pugnam morte¹⁶ consūlis fatālem facias ». At ille respondit: « Ego non jam¹⁸ convalescā; tu, Lentūle, sequere cetēros, ne⁶ utrumque nostrū¹⁹ hostes opprīmant. Romae²⁰ hortāre senatōres, ut²¹ urbem muniant et praesidiis¹⁶ firment ». Dum²² ita colloquuntur²², jam hostes adsunt²³. Consūlem obruunt telis¹⁶, Lentūlum ex eōrum manibus erīpit equus.

53. Ὁ ὄρκος τοῦ Ἀννίβα.

Hamilcar, pater Hannibālis, in Hispaniam imperator profecturus¹ Carthagīne² deis immortalibus sacrificavit. Quae³ sacrificatio dum⁴ conficiebatur, ad aram stans ex filio quaesivit⁵, num⁶ secum in bellum proficisci cuperet. Hannibal id libenter⁷ accēpit atque multis blanditiis patrem consecravit, ne⁸ dubitaret ducere. « Faciam » inquit Hamilcar « quod oras, mi⁹ fili, si fidem mihi dedēris, quam postulo. Hanc aram tenens jura te nunquam amicum populi Romāni futurum esse! » Hoc jusjurandum Hannibal puer novem annorum patri dedit ac¹⁰ per¹¹ totam vitam tam¹² fideliter¹³ conservavit, ut¹² nemo unquam¹⁴ Romānis infestior fuerit.

54. Ὁ Ἀμίλκας στήν Ἰσπανία.

Anno¹ a. Chr. n. ducentesimo tricesimo septimo Hamilcar in Hispaniam missus est, ut² ibi cum bellicosīs gentibus bellaret. Is in Hispaniam secum duxit Hasdrubālem, juvenem illustrem, cui propter³ praeclaram indolem filiam suam in matrimonium dederat, et Hannibālem filium, puerum novem annorum. Mare transgressus Hamilcar magnas res secundā fortunā⁴ gessit: bellicosissimas gentes subēgit, permulta oppida cepit, magnas opes collēgit magnumque et fortem exercitum sibi comparavit. Jam bellum Romānis indicere meditabatur, cum⁵ subito⁶ mortuus est: nono anno¹ postquam in Hispaniam venerat, adversus⁷ bellicosam gentem Vettōnum pugnans cecidit.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

1. — 1 ἀφαιρετκ. τοῦ ὀργάνου = μέ + αἰτιατ. — 2 in μέ ἀφαιρετκ. σημαίνει στάση σέ τόπο = σέ (μέσα σέ) + αἰτιατ. — 3 καί (προσθετικός).

Rosa, ae. — amo. — silva, ae. — umbra, ae. — cena, ae. — paro. — laudo. — Graecia, ae. — orno. — filia, ae. — mensa, ae. — corōna, ae. — dea, ae. — Vesta, ae. — adōro. — ara, ae. — bestia, ae. — habito. — aquila, ae. — capto. — gallina, ae. — insidiae, ārum.

2. — 1 ὅσο (χρόνο). — 2 τί; — 3 κλητική. — 4 ex μέ ἀφαιρετκ. = ἀπό + αἰτιατ.

Patria, ae. — incōla, ae. — nauta, ae. — apporto. — divitiae, ārum. — fenestra, ae. — casa, ae. — specto. — puella, ae. — exspecto. — avia, ae.

3. — 1 ἀφαιρετκ. τοῦ ὀργάνου = μέ + αἰτιατ. — 2 ante + αἰτιατ. = πρὶν ἀπό + αἰτιατκ. — 3 γιά πολύ καιρό (χρόνο) — 4 in μέ ἀφαιρετκ. = σέ (μέσα σέ) + αἰτιατ. — 5 τί; — 6 χθές — 7 κλητική.

Sapientia, ae. — Attica, ae. — ara, ae. — Sparta, ae. — pugna, ae. — coma, ae. — Musa, ae. — sacrificio. — ambūlo. — insūla, ae.

4. — 1 εἶναι. — 2 ἔχει. — 3 in μέ ἀφαιρετκ. σημαίνει στάση σέ τόπο = σέ + αἰτιατ. — 4 εἶναι — 5 ἦταν (πληθ.) — 6 ἀφαιρετκ. τοῦ ὀργάνου = μέ + αἰτιατ. — 7 ἦταν (ἐνικ.).

Eurōpa, ae. — ora, ae. — agricōla, ae. — poēta, ae. — laudo. — gloria, ae. — via, ae. — statua, ae. — littērae, ārum. — doctrīna, ae. — victoria, ae.

5. — 1 in μέ αφαιρετικ. = σέ + αίτιατ. (μέσα σέ) — 2 ἦταν (πληθ.) — 3 ἦταν (ἐνικ.) — 4 γιατί, ἐπειδή. — 5 αφαιρετικ. τοῦ ὄργάνου = μέ + αίτιατ.

Romānus, i. — multus, a, um. — deus, i. — numērus, i. — Saturnus, i. — aqua, ae. — immōlo. — taurus, i. — equus, i. — vinum, i. — uva, ae. — mercatūra, ae. — eloquentia, ae. — monstro. — medicīna, ae. — templum, i. — lucus, i. — herba, ae.

6. — 1 αφαιρετικ. τοῦ ὄργάνου = μέ + αίτιατ. — 2 δέν — 3 κάθε μέρα, καθημερινά. — 4 atque (= καί) fossa (αφαιρετικ. τοῦ ὄργάνου).

Arma, ōrum. — telum, i. — pugno. — sagitta, ae. — longus, a, um. — bellum, i. — castra, ōrum. — collōco. — vallum, i. — fossa, ae. — firmo. — altus, a, um. — latus, a, um. — tutus, a, um.

7. — 1 quamquam = ἔν καί — 2 γιατί — 3 Ἀπόλλων. — 4 ἐπειδή — 5 καί (προσθετικός) — 6 αφαιρετικ. τοῦ ὄργάνου = μέ + αίτιατ. — 7 κάθε χρόνο. — 8 in μέ αίτιατ. = σέ + αίτιατ.

Clarus, a, um. — Graecus, i. — carus, a, um. — parvus, a, um. — Latōna, ae. — appello. — plenus, a, um. — laurus, i. — neco. — navīgo.

8. — a) — 1 γιατί. — 2 ἔν καί. — 3 ὁμως. — 4 γιατί — 5 αφαιρετικ. τοῦ ὄργάνου = μέ + αίτιατ. — 6 atque (= καί) armis (αφαιρετικ. τοῦ ὄργάνου). — 7 γι' αὐτό. — 8 γιατί. — 9 ad μέ αίτιατ. = σέ + αίτιατ. — 10 inter μέ αίτιατ. = μεταξύ. inter ludos = κατά τή διάρκεια τῶν ἀγώνων. — 11 ἐπειδή. — 12 contra μέ αίτιατ. = ἐναντίον. — 13 bellum paro = ἐτοιμάζομαι γιά πόλεμο. — 14 ἀλλά.

Roma, ae. — aedifico. — murus, i. — novus, a, um. — oppidum, i. — vitupĕro. — secundus, a, um. — populus, i. — supĕro. — terra, ae. — finitimus, a, um. — occūpo. — expugno. — dolus, i. — Sabīnus, i. — Sabīna, ae. — ludus, i. — publicus, a, um. — invito. — rapto. — discordia, ae. — placo. — amicitia, ae. — concilio.

b) — 1 γιατί; — 2 γιατί, ἐπειδή. — 3 μέ ποιό τρόπο, πῶς. — 4 ἔν καί — 5 δέν.

Neco. — filia, ae.

9. — 1 Ἀντίβας. — 2 ante μέ αίτιατ. = πρίν, πρίν ἀπό + αίτιατ.
3 his verbis = μ' αὐτά τά λόγια. — 4 ἐπειδή. — 5 σᾶς. — 6 ἄν δέν. —
7 γενναῖα. — 8 atque vicis. — 9 τόρα. — 10 δοτική πού χρησιμεύει
ὡς ἀντικείμεν. στό imperat. — 11 ἄν. — 12 ex μέ ἀφαιρετκ. = ἀπό +
αίτιατ. — 13 ἐγώ. — 14 post μέ αίτιατ. = μετά + αίτιατ. (ἔπειτα,
ὕστερα). — 15 λοιπόν. — 16 pro μέ ἀφαιρετκ. = γιά + αίτιατ. (ὑπερά-
σπιση). — 17 σέ σᾶς τούς ἴδιους. — 18 μέ τῆ βοήθεια.

Anīmus, i. Poeni, ōrum. — inflammō. — magnus, a, um. —
pericūlum, i. — convēco. — Afrīca, ae. — supĕro. — campus, i. —
vicus, i. — vasto. — impĕro. — libĕro. — impavidus, a, um. —
dono. — ignāvus, a, um. — vitupĕro. — castīgo. — focus, i. — di-
mīco. — auxiliūm, ii. — fugo. — hostia, ae. — immōlo. — celĕbro.

10. — a) inter μέ αίτιατ. = μεταξύ, ἀνάμεσα. — 2 πού εἶναι, πού
βρίσκεται. — 3 atque sedūla (ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργανου). — 4 εἶχην. —
5 γι' αὐτό. — 6 apud μέ αίτιατ. = κοντά σέ + αίτιατ.

Etruria, ae. — Campania, ae. — priscus, a, um. — Latini-
ōrum. — industrius, a, um. — habĭto. — amplus, a, um. — frugĭ-
fer, ĕra, ĕrum. — sedūlus, a, um. — industria, ae. — ager, gri. —
aro. — pascuum, i. — armentum, i. — frumentum, i. — aurum, i.
— argentum, i. — ignōro. — domicilium, ii. — ligneus, a, um. —
hortus, i. — pomifer, ĕra, ĕrum.

b) — 1 liberi culpa malitiāque = χωρίς (ἀπαλλαγμένοι ἀπό)
φταιξιμο καί κακία. — 2 εἶχην. — 3 καί. — 4 summus, a, um = πάλυ
μεγάλος.

Pius, a, um. — probus, a, um. — vir, viri. — justus, a, um. —
liber, ĕra, ĕrum. — culpa, ae. — malitia, ae. — tranquillus, a, um. —
vita, ae. — singūli, ae, a. — pagus, i. — pulcher, chra, chrum. —
aedificō. — sacer, cra, crum. — donum, i. — creber, bra, brum.

11. — a) — 1 δέκα. — 2 αίτιατ. τῆς χρονικῆς διάρκειας (ὅπως
καί στά ἑλληνικά) decem annos = (ἐπί) δέκα χρόνια. — 3 cum μέ
ἀφαιρετκ. = μέ + αίτιατ. (ἐναντίον). — 4 Ἀγγιλλέας. — 5 Ἐχτορας.
— 6 ἀφαιρετ. τῆς ἀναφορᾶς = σέ + αίτιατ. — 7 ἐπειδή. — 8 Ἀγαμέ-
μνονας. — 9 ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργανου. — 10 suus, a, um = ὁ δικός του.

ή δική του, τό δικό του (κτητ. άντων. γ' προσ.). — 11 a copiis sepāro = άποχωρίζω από τις στρατιωτικές δυνάμεις, τό στρατό. — 12 in μέ αίτιατ. = σέ + αίτιατ.

Annus, i. — Trojānus, i. — bello. — cunctus, a, um. — Patrōclus, i. — factum, i. — viōlo. — copiae, ārum. — revōco. — cetēri ae, a. — propulso.

b) — 1 τότε. — 2 σέ, έσένα. — 3 είπε. — 4 νά (τελικός σύνδεσμος) μέ ύποτακτ. — 5 για νά μή, νά μή. — 6 σύνδ. μέ ύποτακτ. = έπειδή. — 7 έμένα. — 8 έσύ. — 9 ad μέ αίτιατ. = σέ + αίτιατ. — 10 ύποτακτική πού φανερώνει προτροπή (= άς). — 11 si = άν. — 12 άρκετά· satis est = άρκεϊ. — 13 ab μέ άφαιρτκ. = από + αίτιατ.

Renōvo. — expugno. — navigium, ii. — cremo. — juro. — lacrima, ae. — honestus, a, um. — miser, ěra, ěrum. — servo. — festino. — oro. — adversarius, ii.

c) 1 σύνδ. μέ ύποτακτ. = άφοϋ. — 2 νά, για νά. — 3 έταν. — 4 άφαιρετ. του όργάνου. — 5 δέ θά σκότωνα. — 6 si μέ ύποτακτ. παραγ. χρόνου φανερώνει ύπόθεση άπραγματοποίητη ή άπόδοση έχει πάλι ύποτακτική παραγ. χρόνου. (άν άνακαλουσε . . . δέ θά σκότωνα). — 7 utinam (= μακάρι) μέ ύποτακτ. παραγ. χρόνου φανερώνει εύχή άνεκπλήρωτη.

Incito. — Priāmus, i. — advōlo. — incautus, a, um. — obtemperō. — vito.

12. — 1 έπειδή. — 2 πολύ, πάρα πολύ. — 3 νά, για νά. — 4 μέ τή βοήθεια. — 5 άφαιρετκ. τής αίτίας. — 6 κάποτε. — 7 σέ μάχη. — 8 θά χάναμε τις έλπίδες μας. — 9 nisi (= άν δέν) μέ ύποτακτ. παραγ. χρόνου για νά φανερώσει ύπόθεση πού δέν πραγματοποιήθηκε. — 10 abs te = από σένα. — 11 cum μέ άφαιρετκ. = μέ + αίτιατ. (έναντίον). — 12 άφοϋ. — 13 cum μέ άφαιρετκ. = μέ + αίτιατ. (συνοδεία, συνέργεια). — 14 ξανά, πάλι.

Rusticus, a, um. — delecto. — servus, i. — nuntius, ii. — peritus, a, um. — nuntio. — Aequi, ōrum. — oppugno. — despēro. — aratrum, i. — remigro.

13. — 1 πάντοτε. — 2 μακάρι (βλ. 11, c, 7). — 3 άλλοι. — 4

ἀφαιρετκ. τῆς ἀναφορᾶς. — 5 πλέον, ἀκόμη, πιά. — 6 ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργάνου. — 7 cum μέ ἀφαιρετκ. = ἐναντίον. — 8 ἀφαιρετκ. τῆς αἰτίας. — 9 Σκιπίων. — 10 Καῖσαρ. — 11 inter μέ αἰτιατ. = μεταξύ, ἀνάμεσα. — 12 doctus, a, um = μορφωμένος, σοφός. — 13 Κικέρων.

Bellicōsus, a, um. — humānus, a, um. — nomīno.

14. — 1 Ζεὺς, Δίας. — 2 κάποτε. — 3 ne ἐρωτηματικό μόριο πού μπαίνει στό τέλος τῶν λέξεων πού κάνουν τήν ἐρώτηση. = ἄραγε estisne = ἄραγε εἶστε; — 4 contentus, a, um (μέ ἀφαιρετκ.) = εὐχαριστημένος μέ κάτι, ἀπό κάτι. — 5 nec... nec... neque... = οὔτε... οὔτε... οὔτε. — 6 εἶπε. — 7 ἐπειδή. — 8 μακάρι (βλ. 11, c 7). — 9 pro μέ ἀφαιρετκ. = ἀντί. — 10 ποτέ. — 11 sine μέ ἀφαιρετκ. = χωρίς + αἰτιατ. — 12 apud μέ αἰτιατ. = κοντά σέ + αἰτιατ. — 13 a μέ ἀφαιρετκ. = ἀπό + αἰτιατ. — 14 τότε. — 15 μιά φορά (γιά μιά φορά). — 16 μετά, ἔπειτα ἀπ' αὐτά. — 17 unus ... alter = ὁ ἕνας... ὁ ἄλλος. — 18 πρωτότερα. — 19 τόρα. — 20 μετά, ἔπειτα ἀπό λίγο. — 21 κάποτε. — 22 δίκαια.

Interrōgo. — reliquus, a, um. — injucundus, a, um. — plenus, a, um. — molestia, ae. — navīgo. — longinquus, a, um. — comparō, — libēri, ōrum — tutus, a, um. — ventus, i. — unda, ae. — clamo. — beātus, a, um. — bonus, a, um.

15. — cum μέ ἀφαιρετκ. = μέ + αἰτιατ. — 2 ἤ — 3 intra μέ αἰτιατ. = μέσα σέ. — 4 plerumque, τό πιά πολύ. — 5 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει ιδιότητα. — 6 intersum proeliis et bellis (δτκ.) = παίρνω μέρος στίς μάχες καί σπούς πολέμους. — 7 γιατί, ἐπειδή. — 8 (γιά) πολύ χρόνο. — 9 νά, γιά νά. — 10 atque alias : (alius, a, ud = ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο). — 11 συχνά, πολλές φορές. — 12 πού (οἱ ὅποιοι). — 13 ἀφαιρετκ. τῆς αἰτίας. — 14 copiis (δτκ.) praesum = εἶμαι ἀρχηγός τοῦ στρατοῦ. — 15 amicis (δτκ.) adsum = παραστέκομαι, εἶμαι κοντά, βοηθῶ τούς φίλους.

Desum, defūi, deesse. — collōco. — figūra, ae, — oculus, i. — caeruleus, a, um. — capillus, i. — rutilus, a, um. — jucundus, a, um. — intersum, fūi, esse. — cupidus, a, um. — honestus, a, um. — ursus, i. — lopus, i. — aper, pri. — absum, afūi, abesse. — praesum fūi, esse. — adsum, affūi, adesse. — ignāvus, a, um. — voco.

16. — 1 δὲ θά εἶχε νικηθεῖ. — 2 ἄν ἦταν ἀρχηγοί. — 3 βλ. 15, 4. — 4 ad μέ αἰτίατ. = κοντά σέ. — 5 ὅπου. — 6 ἀπό μέ αἰτίατ. γιά νά φανεῖ τό ποιητικό αἶτιο. — 7 Μαάρβας. — 8 post μέ αἰτίατ. = ἔπειτα ἀπό + αἰτ. — 9 ἔμως. — 10 ἄν δέν (βλ. 12, 9). — 11 ἀφαιρετκ. πού, δηλώνει τό ποιητικό αἶτιο. — 12 θά ἀντιμετώπιζαν. — 13 ὀνομαστ. πληθ. — 14 ἀπό + αἰτίατ. — 15 βλ. 14, 2. — 16 Puplius = Πόπλιος. — 17 Μῦς. — 18 πού (ὁ ὁποῖος). — 19 γιατί, ἐπειδή.

Equitātus, us. — cornu, ūs. — Cannae, ārum. — dexter, tra-
trum. — socius, i. — sinister, stra, strum. — lacus, ūs. — Trasi-
mēnus, i. — luctus, ūs. — senatus, ūs. — mirus, a, um. — equus,
i. — strepitus, ūs. — perturbo, āvi, ātum, āre. — Helvetiī, ōrum. —
sustento, āvi, ātum, āre. — currus, us. — Britanni, ōrum. — peri-
culōsus, a, um. — magistrātus, ūs. — impavidus, a, um. — inter-
itus, ūs. — servo, āvi, ātum, āre.

17. — 1 cum σύνδ. μέ ὑποτακτ. = ἀφοῦ. — 2 ἀφαιρετ. τοῦ ὀργά-
νου. — 3 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἶτιο = ἀπό + αἰτ. res
adversae = ἀτυχίες. — 4 αἰτίατ. πού δηλώνει χρονική διάρκεια. — 5
Gallia Cisalpina, ἡ ἀπό τήν ἐδῶ πλευρά τῶν Ἄλπεων Γαλλία (ἡ σημε-
ρινή βόρεια Ἰταλία). — 6 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει ιδιότητα. — 7 sine
μέ ἀφαιρετκ. = χωρίς + αἰτ. — 8 ad μέ αἰτίατ. = κοντά σέ. — 9 pro-
cul a Roma = μακριά ἀπ' τή Ρώμη. — 10 σχεδόν. — 11 dimicatum
est = ἔγινε μάχη. — 12 μόνο. — 13 res publica = πολιτεία. — 14
τέλος. — 15 δτκ.

Exsilium, ii. — multo. — vexo. — planities, ēi. — intro. — spe-
cies, ēi. — disciplina, ae. — Etrusci, ōrum. — occūpo. — dubius, a,
um. — fides, ēi. — implōro. — Allia, ae. — totus, a, um. — dies,
ēi. — acies, ēi. — fugo. — servo. — miser, ēra, ērum. — auxilium,
ii. — secundus, a, um. — revoco. — perniciēs, ēi.

18. — a) 1 βλ. 14, 21. — 2 cum σύνδ. μέ ὑποτακτ. = ἐπειδή. —
3 cum μέ ἀφαιρετ. = μέ + αἰτίατ. — 4 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει ιδιό-
τητα. — 5 nullus, a, um = κανένας. — 6 περισσότερο. — 7 παρά, ἀπ'
ἔτι (σύγκριση). — 8 ἀφαιρετκ. τοῦ ὀργάνου. — 9 ἀφαιρετκ. πού δη-
λώνει τό ποιητικό αἶτιο = ἀπό + αἰτ. — 10 non modo... sed etiam =
ὄχι μόνο... ἀλλά καί. — 11 φαινόταν.

Cimbri, ōrum. — Teutōni, ōrum. — fecundus, a, um. — emīgro, āvi, ātum, āre. — occūpo, avi, atum, are. — advēna, ae. — saevus, a, um. — vultus, ūs. — valīdus, a, um. — adventus, ūs. — metus, ūs.

h) 1 postquam, χρον. σύνδ. = ἀφοῦ. — 2 multis proeliis = σέ πολλές μάχες. — 3 ἀπό + αἰτ. γιά νά φανεῖ τό ποιητικό αἷτιο. — 4 res bellica = τά πολεμικά. — 5 ab μέ ἀφαιρετκ. = ἀπό + αἰτιατ. — 6 ἔπειτα. — 7 ὄνομ. πληθ. — 8 ἀφαιρετκ. τοῦ ἀντικειμ. στό liberati sunt. — 9 post μέ αἰτιατ. = μετά, ἔπειτα ἀπό + αἰτιατ. — 10 ἀφαιρετκ. τοῦ ὀργάνου. — 11 ὁ ἴδιος. — 12 πατέρας.

Perītus, a, um. — permagnus, a, um. — reditus, ūs. — pretiōsus, a, um. — dono, āvi, ātum, āre. — appello, āvi, ātum, āre. — reliquiae, ārum.

19. — 1 ὅσο (χρόνο). — 2 raptus, a, um = ἀρπαγμένος. — 3 intra μέ αἰτιατ. = σέ (μέσα σέ) + αἰτ. — 4 πόσες φορές. — 5 τελικός σύνδ. (= νά, γιά νά) μέ ὑποτακτ. — 6 μάταια, ἄσκοπα. — 7 utinam (= μακάρι) μέ ὑποτακτ. ἐνεστ. ἢ παρακειμ. δηλώνει εὐχή πού μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ. — 8 ἐδῶ. — 9 tam p... = τόσος πόλεμος γινόταν. — 10 ἀγώνας γίνεται. — 11 pro μέ ἀφαιρετκ. = γιά + αἰτ. (ὑπεράσπιση). — 12 ante μέ αἰτιατ. = πρὶν ἀπό, μπροστά. — 13 προβλέπω. — 14 βλέπω. — 15 utinam (= μακάρι) μέ ὑποτακτ. παραγ. χρόνου δηλώνει εὐχή ἀνεκπλήρωτη. — 16 ποτέ. — 17 νά μή, γιά νά μή. — 18 ἀφαιρετκ. τοῦ ἀντικειμ. στό priventur.

Stultus, a, um. — spero, āvi, ātum, āre. — habito, āvi, ātum, āre. — murus, i. — rogo, āvi, ātum, āre. — imperium, ii. — divīnus a, um. — obtempĕro, āvi, ātum, āre. — repudio, āvi, ātum, āre. — consilium, ii. — muto, āvi, ātum, āre. — neco, āvi, ātum, āre. — adversarius, ii. — lacrimo, āvi, ātum, āre. — obsĕcro, āvi, ātum, āre. — privo, āvi, ātum, āre. — carus, a, um.

20. — 1 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἷτιο. = ἀπό + αἰτ. — 2 res adversae = ἀτυχίες. — 3 si = ἄν. — 4 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει ιδιότητα. — 5 adversus μέ αἰτιατ. = ἐναντι, πρὸς. — 6 si... negaret ἄν ἀρνιόταν, δέ δεχόταν. — 7 θά παρακαλοῦσατε. — 8 ἀπό κεῖ. ἀπό

κεῖνο τό σημεῖο. — 9 ἀφαιρετικ. τοῦ ὀργάνου. — 10 insula . . . Tiberina = τό νησί τοῦ Τίβερη. — 11 ὑποτακτ. πού προτρέπει (= ἄς). — 12 ἐδῶ. — 13 τέλος. — 14 praeter μέ αἰτιατ. = ἐκτός ἀπό. — 15 situs, a, um πού βρῖσκεται. — 16 aut... aut... = ἤ... ἤ... — 17 ad μέ αἰτιατ. = κοντά σέ κάτι. — 18 a μέ ἀφαιρετικ. = ἀπό + αἰτ.

Molestus, a, um. — pestilentia, ae. — vactō, āvi, ātum, āre· πζθγτ. vastor, vastātus sum, āri. — medicus, i. — remediū, ii. — levo, āvi, ātum, āre. — nego, āvi, ātum, āre. — implōro, āvi, ātum, āre. — praeclārus, a, um. — Epidaurus, i. — navigium, ii. — sacrificium, ii. — aedificō, āvi, ātum, āre. — porto, āvi, ātum, āre. — sano, āvi, ātum, āre.

21. — 1 σχεδόν. — 2 ἡ αἰτιατ. δηλώνει χρονική διάρκεια, ἔπος καί στά Ἑλληνικά. — 3 τέλος. — 4 Ὀδυσσεύς. — 5 βασιλιάς. — 6 πού (ὁ ὁποῖος). — 7 νά, γιά νά. — 8 δτι πού χρησιμεύει ὡς ἀντικειμ. στό ποσέμυς. — 9 ἀφαιρετικ. τοῦ ὀργάνου. — 10 ὑποτακτ. πού προτρέπει (= ἄς). — 11 ἀφαιρετικ. πού χρησιμεύει ὡς ἀντικειμ. στό compebimus· armatus, a, um = ὀπλισμένος. — 12 apud μέ αἰτιατ. = κοντά σέ. — 13 σέ σᾶς. — 14 cum σύνδ. (αἰτιολογικός) μέ ὑποτακτ. = ἐπειδή. — 15 ἔπειτα. — 16 ad μέ αἰτιατ. = σέ, πρός + αἰτ.

Oppugno, āvi, ātum, āre. — Ithāca, ae. — placeo, ūi, itum ēre. — incito, āvi, ātum, āre. — dolus, i. — adhibeo, ūi, itum, ēre. — consilium, ii. — pareo, ūi, ēre. — ligneus, a, um. — alvus, i. — compleo, ēvi, ētum, ēre. — propinquus, a, um. — Tenēdus, i. — exītus, ūs. — callidus, a, um. — strenuus, a, um. — navīgo, āvi, ātum, āre. — lateo, ūi, ēre.

22. — 1 στήν ἀρχή, ἀρχικά. — 2 νά, γιά νά. — 3 allii... allii = ἄλλοι... καί ἄλλοι. — 4 τότε. — 5 Λαοκόων. — 6 cum μέ ἀφαιρικ. = μέ, μαζί μέ (συνοδεία). — 7 μήπως. — 8 δτι πού χρησιμεύει ὡς ἀντικειμ. στό immineat. — 9 ab μέ ἀφαιρετικ. = ἀπό + αἰτιατ. — 10 de patria bene mereo = εὐεργετῶ τήν πατρίδα. — 11 a μέ ἀφαιρικ. = ἀπό + αἰτ. — 12 μέ διαταγή. — 13 ἀφαιρετικ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἶτιο.

Mirus, a, um. ad spectus, ūs. — praebeo, ūi, itum, ēre. — perterreo, ūi, itum, ēre. — festino, āvi, ātum, āre. — effigies,

ēi. — timeo, ūi, ēre. — sileo, ūi, ēre. — admoneo, ūi, itum, ēre. — advūlo, āvi, ātum, āre. — deleo, ēvi, ētum, ēre. — immineo, ēre. — fides, ēi. — habeo, ūi, itum, ēre. — displiceo, ūi, itum, ēre. — mereo, ūi, itum, ēre. — conservo, āvi, ātum, āre. — doleo, ūi, ēre. — defleo, ēvi, ētum, ēre. — deterreo, ūi, itum, ēre. — studeo, ūi, ēre. — morsus, ūs. — hydra, ae.

23. — a) 1 ὅταν. — 2 βασιλιάς. — 3 μήπως. — 4 G. = Gaius (προφ. Gajus). — 5 a μέ αφαιρετκ. = από + αιτιατ., δηλώνει τό ποιητικό αίτιο. — 6 γιατί. — 7 consilium habeo = κάνω συμβούλιο. — 8 quomodo = μέ ποιόν τρόπο, πώς. — 9 αφαιρετκ. πού χρησιμεύει ως άντικ. στό prohiberi, πού έχει έξάρτηση από τό posset. — 10 μπορούσε, είχε τή δύναμη. — 11 ένας. — 12 ex nobis = από μᾶς. — 13 ύποτακτ. πού δηλώνει προτροπή (= ἄς). — 14 αφαιρετκ. τῆς αίτίας bello deterreo = αποτρέπομαι από τόν πόλεμο. — 16 a consilio deterreor = αποτρέπομαι από τό σχέδιο. — 17 αφαιρετκ. τοῦ ὄργανου.

Clusium, ii. — terreo, ūi, itum, ēre· παθ. terreor, itus sum, eri. — prohibeo, ūi, itum, ēre. — adulescentūlus. i. — intro, āvi ātum, āre. — metus, ūs. — poena, ae. — supplicium, ii. — pretiōsus, a um. — vestimentum, i. — scriba, ae.

b) 1 cum μέ αφαιρετκ. = μέ, μαζί μέ (συνοδεία). — 2 αφαιρετκ. πού δηλώνει ιδιότητα. — 3 ποιός. — 4 έσένα. — 5 in animo habeo = έχω στό νοῦ μου, σκέπτομαι. — 6 αφαιρετκ. ποιητικό αίτιο. — 7 deceptus, a, um = άπατημένος, ξεγελασμένος. — 8 γιατί. — 9 έσύ. — 10 βασιλιάς. — 11 νά, γιά νά. — 12 έβαλε. — 13 αφαιρετκ. τῆς αίτίας.

Falsus, a, um. — species, ēi. — cruciātus, ūs. — ira, ae. — inflammo, āvi, ātum, are. — tormentum, i. — vexo, āvi, ātum, āre. — flamma, ae. — cremo, āvi, ātum, āre.

24. — 1 άκόμη, πλέον, ἤδη. — 2 cum μέ αφαιρετκ. = εναντίον. — 3 (γιά) πολόν καιρό. — 4 primus peditum = ό πρώτος άπ' τούς πεζούς. — 5 ένας. — 6 ὅταν, άφοῦ. — 7 τέλος. — 8 γι' αυτό. — 9 αφαιρετκ. τοῦ ὄργανου. — 10 se ipse necavit = ό ίδιος τόν έαυτό του σκότωσε, αυτοκτόνησε.

Hamilcar, āris. — Carthaginienses, ium. — pades, itis. — eques,

īlis. — miles, īlis. — civis, is. — consul, ūlis. — ira, ae. — odium, ūi. — hostis, is. — aliēnus, a, um. — Prusia, ae. — rex, gis. — Bithynia, ae. — senex, senis. — studeo, ūi, ēre. — venēnum, i.

25. — 1 ὁ πῖό σπουδαῖος, ὁ ἀνώτατος. — 2 πού (οἱ ὅποιοι). — 3 cum μέ ἀφαιρτ. = μέ + αἰτιατ. — 4 ad μέ αἰτιατ. = σέ + αἰτ. — 5 ante μέ αἰτιατ. = πρῖν, πρῖν ἀπό + αἰτιατ. — 6 superatus, a, um = νικημένος. — 7 ἀφαιρτκ. τοῦ ὄργάνου. — 8 μέ τὰ πόδια. — 9 post currum = πίσω ἀπ' τό ἄρμα. — 10 ἔπειτα, κατόπιν. — 11 lotus, a, um = ἕλος. — 12 ἀφαιρτκ. τοῦ τρόπου = μέ + αἰτ.

Homo, īnis. — mons, ntis. — Capitolīnus, a, um. — imperātor, ōris. — triumpho, āvi, ātum, āre. — commeo, āvi, ātum, āre. — currus, ūs. — triumphātor, ōris. — albus, a, um. — alligo, āvi, ātum, āre. — catēna, ae. — onēro, āvi, ātum, āre. — pes, pedis. — migro, āvi, ātum, āre. — appareo, ūi, ēre. — laetus, a, um. — clamor, ōris. — salūto, āvi, ātum, āre. — pecunia, ae.

26. — 1 Ti = Tiberius. — 2 G = Gaius. — 3 ἀφαιρτκ. πού δηλώνει ιδιότητα. — 4 tribunus plebis = ὁ δήμαρχος. — 5 ἀφαιρτκ. τῆς ἀναφορᾶς amor patriae = ἡ ἀγάπη γιά τήν πατρίδα, ἡ φιλοπατρία. — 6 apud μέ αἰτιατ. = κοντά, ἀνάμεσα σέ. — 7 νά, γιά νά. — 8 rogo legem = προτείνω νόμο. — 9 patres, um = οἱ πατρίκιοι. — 10 γιὰτί, ἐπειδή. — 11 παραγματικά.

Africānus, i. — dignitas, ātis. — libertas, ātis. — fortitūdo, īnis. — auctoritas, ātis. — plebs, bis. — emineo, ūi, ēre. — condicio, ōnis. — levo, āvi, ātum, āre. — lex, legis. — placeo, ūi, ēre. — dominatio, ōnis. — periculōsus, a, um. — mors, rtis.

27. — 1 ἀφοῦ. — 2 (γιά) πολύ χρόνο. — 3 ἀφαιρτκ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἶτιο = ἀπό + αἰτ. — 4 hanc orationem = αὐτόν τό λόγο. habeo orationem = βγάζω λόγο, ὁμιλῶ. — 5 αὐτές. — 7 ἐπειδή. — 8 γιά δεύτερη φορά. — 9 a μέ ἀφαιρτκ. = ἀπό + αἰτ. — 10 in animo habeo = ἔχω στό νοῦ, σκέπτομαι. — 11 ἀφαιρτκ. τοῦ ὄργάνου.

Sevērus, a, um. — contio, ōnis. — oratio, ōnis. — durus, a, um. — molestus, a, um. — regio, ōnis. — fames, is. — senex, is. — virgo, īnis. — seditio, ōnis. — urbs, bis. — mons, ntis. — emīgro

āvi, ātum, āre. — sepāro, āvi, ātum, āre. — universus, a, um. — preces, cum. — promissum, i.

28. — a) 1 ἀφαιρετικ. τοῦ χρόνου. — 2 στόν ὁποῖο. — 3 ἀφαιρετικ. πού δηλώνει ιδιότητα. — 4 κάποτε. — 5 per μέ αἰτιατ. = διαμέσου. — 6 mare Aegaeum = Αἰγαῖο Πέλαγος. — 7 νά, γιά νά. — 8 μέ τό ὄνομα. — 9 ἀφαιρετικ. τῆς ἀναφορᾶς.

Tempus, pōris. — gens, ntis. — pulchritūdo, ĩnis. — corpus, pōris. — mare, ris. — Menelāus, i — visito, āvi, ātum, āre. — uxor, ōris. — Helēna, ae. — Lacaena, ae.

b) 1 ἔταν. — 2 ab μέ ἀφαιρετικ. = ἀπό + αἰτ. — 3 νά, γιά νά. — 4 sita erat = ἤταν, βρισκόταν. — 5 cum μέ ἀφαιρετικ. = μέ + αἰτιατ. — 6 ἔπου — 7 στό μεταζύ. — 8 apertus, a, um = ἀνοιχτός. — 9 ἔτσι. — 10 ἀφαιρετικ. τοῦ ὀργάνου = μέ + αἰτ. — 11 αὐτό.

Navis, is. — flumen, mīnis. — specto, āvi, ātum, āre. — Eurōtas, ae. — voluntas, ātis. — hospes, ĩtis. — impero, āvi, ātum, āre. — fraus, fraudis. — rapto, āvi, ātum, āre. — jus, juris. — hospitium, ii. — violo, āvi, ātum, āre. — scelus, ěris. — carmen, ĩnis. — commemorō, āvi, ātum, āre.

29. — 1 ἀφαιρετικ. τοῦ χρόνου. — 2 ἀφαιρετικ. πού δηλώνει ιδιότητα: amor patriae et agricultūrae = ἀγάπη γιά τήν πατρίδα καί τή γεωργία. — 3 de μέ ἀφαιρετικ. = γιά + αἰτ. — 4 ἔδωσε. — 5 πιά πολύ, περισσότερο. — 6 παρά, ἀπ' ἔτι (σύγκριση). — 7 πρῶτα, τέλος, τελευταῖο. — 8 σ' αὐτούς. — 9 πού (οἱ ὁποῖες). — 10 σέ σῶς.

Laudābilis, e. — fertilis, e. — fidēlis, e. — salutāris, e. — praeceptum, i. — opus, ěris. — utilis, e — suāvis, e — ars, rtis. — aetas, ātis. — tristis, e. — turpis, e. — civīlis, e. — termino l. — insignis, e. — similis, e. — commūnis, e. — omnis, e. — mortālis, e. — dissimilis, e. — brevis, e.

30. — 1 ἀφαιρετικ. πού χρησιμεύει ὡς ἀντικείμεν. στό implet. — 2 circa μέ αἰτιατ. = γύρω ἀπό κάτι, κοντά σέ κάτι. — 3 ἔδω. — 4 in hac = σ' αὐτή. — 5 copiae equestres = τό ἵππικό. — 6 secutus, a, um = εὐνοϊκός. — 7 copiae pedestres = τό πεζικό. — 8 equestre

proelium = ἵππομαχία. — 9 ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργάνου. — 10 ab με ἀφαιρτκ. = ἀπό + αἰτιατ. — 11 prope με αἰτιατ. = κοντά σέ κάτι.

Tyrrhēnus, a, um. — Adriaticus, a, um. — pateo, ūi, ēre. — Appenninus, i. — collis, is. — impleo, ēvi, ētum, ēre. — Padus, i. — celēber, bris, bre. — acer, cris, cre. — equester, stris, stre. — pedester, stris, stre. — celer, ěris, ěre. — Ticinus, i. — vulnēro, āvi, ātum, āre. — litus, ōris. — paluster, stris, stre.

31. — 1 ἀφαιρτκ. τοῦ ὄργάνου. — 2 res secundae = εὐτυχίες. — 3 res adversae = ἀτυχίες. — 4 de με ἀφαιρτκ. = γιά αἰτιατ. — 5 solo aequo = γκρεμίζω, κατεδαφίζω. — 6 γιατί, ἐπειδή. — 7 νά, γιά νά.

Tyrius, a, um. — Dido, ōnis. — prudens, ntis. — audax, ācis. — vetus, ěris. — mercātor, ōris. — diligens, ntis. — felix, ĩcis. — pars, rtis. — fertilis, e. — superbus, a, um. — constans, ntis. — despēro, āvi, ātum, āre. — modestus, a, um. — vehēmens, ntis. — solum, i. — admoneo, ūi, ĩtum, ēre.

32. — 1 procul ab urbe = μακριά ἀπ' τήν πόλη. — 2 ante με αἰτιατ. = πρίν, πρίν ἀπό + αἰτιατ. — 3 αἰτιατ. πού δηλώνει χρονική διάρκεια. — 4 ἀφαιρτκ. τοῦ χρόνου. — 5 ἀγώνας (πόλεμος) γινόταν. — 6 ἐκεῖ. — 7 ὅσο (χρόνο). — 8 post με αἰτιατ. = μιτά, ἔπειτα ἀπό + αἰτ. — 9 de με ἀφαιρτκ. = γιά + αἰτ. — 10 eius = τοῦ, αὐτοῦ (δηλ. τοῦ δούρειου ἵππου). — 11 κάποτε. — 12 πλέον, πιά.

Litus, ōris. — navis, is. — celēber, bris, bre. — aestas, ātis. — hiems, ěmis. — Venus, ěris. — Sarpēdon, ōnis. — expugnatio, ōnis. — ingens, ntis. — magnitūdo, ĩnis. — terribilis, e. — crudēlis, e. — caedes, is. — servitūdo, ĩnis. — Hecūba, ae. — dives, ĩtis. — felix, ĩcis. — pauper, ěris. — infēlix, ĩcis.

33. — 1 ἀφαιρτκ. τοῦ χρόνου. — 2 παρά, ἀπ' ὅτι (σύγκριση). — 3 ἀφαιρτκ. πού χρησιμεύει ὡς ἀντικείμε. στό liberaverat. — 4 πολύ. — 5 ἀφαιρτκ. τοῦ ὄργάνου. — 6 καθώς. — 7 ἀφαιρτκ. πού δηλώνει χρον. διάρκεια. — 8 λίγο - λίγο (σιγά - σιγά). — 9 ἀφαιρτκ. τῆς αἰτίας. — 10 facti sunt = ἔγιναν. — 11 πού (οἱ ὁποῖοι). — 12 ἀφαιρτκ. τῆς ἀναφορᾶς. — 13 ἕμως. — 14 multis proeliis = σέ πολλές μάχες. 15 δτκ. πού χρησιμεύει ὡς ἀντικείμε. στό parēbant.

Medus, i. — infirmus, a, um. — ignāvus, a, um. — nobilis, e. — impētus, ūs. — Lydus, i. — Babylonius, i. — potens, ntis. — brevis, e. — spatium, ii. — amplus, a, um. — luxuria, ae. — imbellis, e. — mollis, e. — pareo, ūi, ēre.

34. — 1 τίποτε, κανένα πράγμα. — 2 παρά, ἀπ' ὅτι (σύγκριση). — 3 ὅπου. — 4 πολύ. — 5 ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργάνου. — 6 τί; — 7 ἐχεῖ. — 8 πού (ὁ ὁποῖος). — 9 vitam efflo = ξεψυχῶ, πεθαίνω. — 10 μέ τό ὄνομα. — 11 νά, γιά νά 12 — nullus, a, um = κανέννας. — 13 pugna navalis = ναυμαχία.

Marāthon, ōnis. — Thermopŷlae, ārum. — generōsus, a, um. — comes, itis. — clades, is. — Pausanias, ae. — Aristīdes, is.

35. — 1 προστ. τοῦ salveo. — 2 ποῦ; — 3 χθές. — 4 νά, γιά νά. — 5 πού (τό ὁποῖο) δὴλ. βιβλίο. — 6 γιατί. — 7 πόσο πολύ. — 8 πού (ὁ ὁποῖος) νά εἶναι. — 9 τί. — 10 μέ εὐχαρίστηση. — 11 αὔριο. — 12 sub μέ αἰτιατ. = γύρω ἀπό, περίπου (sub vesperum = περίπου τό δειλινό). — 13 πε· ἐρωτηματικό μόριο στό τέλος τῶν λέξεων πού κάνουν τήν ἐρώτηση = ἄραγε· aderitise? = ἄραγε θά πᾶτε; (θά παρευρεθεῖτε;). — 14 περισσότερο. — 15 παρά, ἀπ' ὅτι (σύγκριση). — 16 ἀμέσως. — 17 αὐτό. — 18 memoria teneo = κρατῶ στή μνήμη, θυμᾶμαι. — 19 αὐτό πού (αὐτό τό ὁποῖο). — 20 ἐφτά. — 21 πού (ὁ ὁποῖος). — 22 ἡ πρόθεση cum μέ ἀφαιρτκ. προσωπ. ἀντωνυμίας μπαίνει στό τέλος. — 23 κανέννας. — 24 μπορεῖ, ἔχει τή δύναμη. — 25 ὅπως. — 26 ἄραγε ἄρκετά; — 27 gratiam habeo = χρωστῶ χάρη, εὐγνωμοσύνη. — 28 una cum μαζί μέ (κάποιον). — 29 ἀφαιρτκ. τοῦ ὄργάνου. — 30 πού (οἱ ὁποῖοι) δὴλ. μῦθοι. — 31 νά (ίδου). — 32 προστ. τοῦ valeo.

Salveo, ēre. — ignōro, āvi, ātum, āre. — arbor, ōris. — recito, āvi, ātum, āre. — vesper, ēri. — fabūla, ae. — historia, ae. — dictum, i. — sapiens, ntis. — gratus, a, um. — pecco, āvi, ātum, āre. — exclāmo, āvi, ātum, āre. — mors, rtis. — testamentum, i. — mando, āvi, ātum, āre. — Horatius, ii. — gratia, ae. — valeo, ūi, ēre.

36. — 1 ἀφοῦ. — 2 confirmo animum militum, ἐνισχύω τό φρόνημα τῶν στρατιωτῶν, δίνω θάρρος στους στρατιῶτες. — 3 ἀφαιρτκ. τοῦ ὄργάνου.

Poeni, ōrum.— video, vīdi, vīsum, ēre.— necessarius, a, um.— imprōbus, a, um.— opulentus, a, um.— opes, um.— manus, ūs.— timor, ōris.— Saguntum, i.— firmus, a, um.— Pyrenaei, ōrum.

37. — 1. pro μέ αφαιρετκ. = στή θέση κάποιου, αντί γιά κάτι. — 2 πού (ὁ ὑποῖος). — 3 αφαιρετκ. τοῦ χρόνου. — 4 αφαιρετκ. τοῦ ὄργάνου. — 5 ita... ut = τόσο ὥστε. — 6 βγῆκε, ἔφυγε. — 7 νά, γιά νά. — 8 πού (οἱ ἵπποι). — 9 μέ διαταγή. — 10 quamquam = ἄν καί. — 11 nonnulli = μερικοί (nonnullus, a, um = κάποιος). — 12 ὅτι. — 13 brevi = σέ μικρό χρονικό διάστημα. — 14 usque ad = μέχρι, ὡς + αἰτιατ.

Perniciōsus, a, um.— administro, āvi, ātum, āre.— socius, i.— expilo, āvi, ātum, āre.— terreo, ūi, itum, ēre.— coerceo, ūi, itum, ēre.— irritus, a, um.— tempto, āvi, ātum, āre.— Etruria, ae.— accūso, āvi, ātum, āre.— relēgo, āvi, ātum, āre.— revōco, āvi, ātum, āre.— Antonius, ii.— aetas, ātis.

38. — a) 1 ut ἀποτελεσματικές μέ ὑποτακτ. = ὥστε. — 2 apud μέ αἰτιατ. = σέ, κοντά σέ + αἰτ. — 3 νά, γιά νά.

Tantus, a, um.— peregrīnus, a, um.

b) 1 κάποτε. — 2 ἐφτά. — 3 νά, γιά νά. — 4 ἔπειτα. — 5 mea sententia = κατά τή γνώμη μου. — 6 pro μέ αφαιρετκ. = γιά + αἰτ. (ὑπεράσπιση). — 7 τότε. — 8 φαίνομαι. — 9 παρά (σύγκριση). — 10 usque ad = μέχρι, ὡς + αἰτιατ. — 11 αφαιρετκ. πού δηλώνει ιδιότητα. — 12 γενική τῆς ἀξίας. — parvi aestimo = δίνω μικρή ἀξία. — 13 paulo post = μετά, ἔπειτα ἀπό λίγο. — 14 ita... ut = τόσο... ὥστε. — 15 de μέ αφαιρετκ. = γιά + αἰτιατ.

Numēro, āvi, ātum, āre.— regius, a, um.— humānus, a, um.— cadūcus, a, um.— incertus, a, um.— paucus, a, um.— ultīmus, a, um.— tranquillus, a, um.— valetūdo, īnis.— felicītas, ātis.— dubīto, āvi, ātum, āre.

e) 1 αφαιρετκ. τοῦ χρόνου. — 2 πιά πάνω. — 3 ὥστε. — 4 ἡ πρόθεση cum μέ αφαιρετκ. ἀναφορ. ἀνωθυμίας μπαίνει στό τέλος qui-

buscum = σ' αὐτά (τά ἔθνη) πού. — 5 — vero = ὅμως. — 6 δηλ. rogo. — 7 ἐνῶ στεκόταν, βρισκόταν. — 8 τρεῖς φορές. — 9 memoriae mando = τυπώνω, χαράζω στή μνήμη. — 10 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει ποιητικό αἶτιο. — 11 νά, γιά νά.

Cogito, āvi, ātum, āre.—rogus, i.—perturbo, āvi, ātum, āre.—recupero, āvi, ātum, āre.

39. — 1 πέντε. — 2 de μέ ἀφαιρετκ. = γιά + αἰτ. — 3 utrum... an = ποιό ἀπ' τά δύο... ἤ. — 4 ἀφοῦ. — 5 pro μέ ἀφαιρετκ. = κατά + αἰτιατ., σύμφωνα μέ + αἰτ. — 6 erga μέ αἰτιατ. = σέ + αἰτ., ἐναντι. — 7 γιὰτί. — 8 ἔν καί. — 9 ἀφαιρετκ. τοῦ τρόπου = μέ αἰτ.

Mulier, ēris.—propero, āvi, ātum, āre.—acerbus, a, um.—aequus, a, um.—tolero, āvi, ātum, āre.

40. — 1 μέ ἐπιμέλεια. — 2 μέ σύνεση. — 3 ἀφαιρετκ. τοῦ χρόνου. — 4 εἶχε συγκεντρώσει. — 5, νά, γιά νά. — 6 ὅταν. — 7 ἀπό πού. — 8 quominus : μπαίνει (στή θέση τοῦ ne) μετά ἀπό ῥήματα πού σημαίνουν ἐμπόδιο = γιά νά μή, ὥστε νά μή. — 9 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἶτιο. — 10 ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργανου. — 11 δίκαια.

Cibus, i.—nutrio, īvi, ītum, īre.—impertio, īvi, ītum, īre.—impedio, īvi, ītum, īre.—negotium, ii.—respondeo, ndi, nsum, ēre.—canto, āvi, ātum, āre.—audio, īvi, ītum, īre.—laboro, āvi, ātum, āre.—oboedio, īvi, ītum, īre.—punio, īvi, ītum, īre.—esurio, īvi, ītum, īre.

41. — 1 ἀφοῦ. — 2 decimus, a, um = δέκατος. — 3 ἀφαιρετκ. τοῦ χρόνου. — 4 ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργανου. — 5 νά, γιά νά. — 6 στήν ἀρχή, ἀρχικά. — 7 ποτέ, οὐδέποτε. — 8 quantus, a, um = πόσος. — 9 ἀλλά. — 10 neque... neque = οὔτε... οὔτε. — 11 ἔπειτα. — 12 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει ιδιότητα. — 13 ὥστε. — 14 = atque ibi.

Incendium, ii.—vincio, nxi, nctum, īre.—transporto, āvi, ātum, āre.—servio, īvi, ītum, īre.—Venus, ēris.—facinus, ōris.—probo, āvi, ātum, āre.—sentio, nsi, nsum, īre.—opto, āvi, ātum, āre.—suadeo, suāsi, suāsum, ēre.—finio, īvi, ītum, īre.—fatio, āvi, ātum, āre.—pietas, ātis.—umērus, i.—venio, vēni, ntum, īre.—reperio, reppēri, repertum, īre.

42. — 1 ὅταν. — 2 δ.τ.κ πού χρησιμεύει ὡς ἀντικείμεν. στό appropinquāret. — 3 ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργάνου. — 4 ἔτσι. — 5 ἐδῶ, σ' αὐτόν τόν τόπο. — 6 ἄν καί. — 7 ὅπως. — 8 ἔτσι. — 9 ἄν δέν. 10 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἶτιο.

Sirēnes, um. — appropinquo, āvi, ātum, āre. — divīnus, a, um. — flos, ris. — vestio īvi ἤ īi, ītum, īre. — dulcis, e. — cura, ae. — lenio, īvi ἤ īi, ītum, īre. — scio, īvi, ītum, īre. — vincūlum, i. — relīgo, āvi, ātum, āre.

43. — a) 1 στήν ἀρχή, ἀρχικά. — 2 ἀφαιρετκ. τοῦ χρόνου. — 3 ante Christum natum = πρίν ἀπ' τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ. — 4 ἀφαιρετκ. τοῦ ἔμμεσου ἀντικειμ. στό liberavērunt. — 5 = ante Christum natum. — 6 qui... administrarent = γιά νά διοικήσουν (αὐτοί). — 7 praeterea = ἀκόμη. — 8 νά, γιά νά. — 9 σχεδόν. — 10 ἔκαμαν. — 11 στόν πόλεμο. — 12 γιν. ἀντικειμ. στό bello. — 13 ab = ἀπό.

Duo, duae, duo. — creō, āvi, ātum, āre. — administro, āvi, ātum, āre. — censor, ōris. — praetor, ōris. — aedilis, is. — quaestor, ōris. — amplifico, āvi, ātum, āre. — Samnītes, um.

b) 1 ἀφαιρετκ. τοῦ χρόνου. — 2 ἀπό + αἰτ. — 3 usque ad = μέχρι, ὡς + αἰτιατ. — 4 ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργάνου. — 5 σέ διαφορετικούς χρόνους. — 6 summa imperii = ἡ ἀρχηγία. — 7 δηλ. ὁ Πόπλιος Σκιπίων (ὕπατος τό 222 π.Χ.) καί ὁ Γναῖος Σκιπίων (ὕπατος τό 205 π.Χ.), ὁ γιός τοῦ Πόπλιου Σκιπίωνα πού σκοτώθηκε στήν Ἰσπανία. — 9 ἡ per μέ αἰτιατ. ἐδῶ ἔχει θέση ἀπλῆς αἰτιατ. πού δηλώνει χρόν. διάρκεια. — 10 κατηγερμ. = (ὡς) νικητής. — 11 αἰτιατ. πού δηλώνει χρόν. διάρκεια.

Punicus, a, um. — idem, eādem, idem. — saecūlum, i. — Fabius, i. — dictātor, ōris. — diversus, a, um. — flagro, āvi, ātum, āre.

e) 1 αἰτιατ. πού δηλώνει χρόν. διάρκεια. — 2 ἀφαιρετκ. τοῦ χρόνου. Atrōx, ōcis.

d) 1 ἀφαιρετκ. τοῦ χρόνου. — 2 bellum civile = ἐμφύλιος πόλεμος. — 3 ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργάνου. — 4 ματαίωσε, χάλασε. — 5 τέλος. — 6 ut... viderētur = ὥστε φαινόταν. — 7 conjurātus, i = συνωμότης. — 8 pugna navalis = ναυμαχία. — 9 post Christum natum = πού γεν-

νήθηκε μετά Χριστόν, (μ.Χ.). — 10 ἀφαιρτκ. τοῦ ἔμμ. ἀντικειμ. στό privāvērunt.

Nefarius, a, um.— legio, ōnis.— Octaviānus, i.— heres, ēdis,

44. — 1 in somnis = στόν ὕπνο. — 2 supra μέ αἰτιατ. = πάνω ἀπό κάτι. — 3 ἀφαιρτκ. τοῦ ὄργάνου. — 4 ἀφαιρτκ. πού δηλώνει ἰδιό-τητα. — τότε (ὅταν δηλ. τόν σκότωσε ὁ Ἀχιλλέας) — 6 γιατί; — 7 mi, κλητική ἐνικ. τῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας meus, a, um. — 8 a = ἀπό. — 9 ὥσπου. — 10 utinam ne (= μακάρι νά μή) μέ ὑποτακτ. παραγ. χρόνου δηλώνει εὐχή ἀνεκπλήρωτη. — 11 a = ἀπό. — 12 vero = ἴμως. — 13 nondum = ὅχι ἀκόμη, ἀκόμη δέν. — 14 νά, γιά νά. — 15 ἀφαιρτκ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἴτιο. — 16 ἀφαιρτκ. πού χρησιμεύει ὡς ἀντικείμε. στό solutus est. — 17 ἀμέσως.

Turpis, e.— lacēro, āvi, ātum, āre.— jaceo, ūi, ēre.— lectus, i.— metuo, ūi, ēre.— constituo, ūi, ūtum, ēre.— ruo, rūi, rūtum, ēre.— litus, ōris.— saevio, ūi, ītum, īre.— evertō, rti, rsum, ēre.— convertō, rti, rsum, ēre.— infēri, ōrum.— descendo, ndi, nsum, ēre.— eligo, lēgi, lectum, ēre.— comprehendo, ndi, nsum, ēre.— solvo, lvi, solūtum, ēre.— indūo, dūi, dūtum, ēre.

45. — 1 ὅταν. — 2 ἀφαιρτκ. ποιητικό αἴτιο στό incensus. — 3 cum μέ ἀφαιρτκ. — μέ + αἰτιατ. — 4 cum conflixeritis = ἀφοῦ συγκρουσεῖτε. — 5 ἀφαιρτκ. τοῦ ὄργάνου. — 6 utinam ne = μακάρι νά μή (βλ. 44, 10).

Abdūco, xi, ctum, ēre.— incendo, ndi, nsum, ēre.— prae-
dīco, xi, ctum, ēre.— addūco, xi, ctum, ēre.— reduco, xi, ctum,
ēre.— deprehendo, ndi, nsum, ēre.— conflīgo, flixi, flictum, ēre.
— rego, xi, ctum, ēre.— intellēgo, lexi, lectum, ēre.— veritas,
ātis.— avertō, rti, rsum, ēre.— dirīgo, rexi, rectum, ēre.— ne-
gligo, exi, ctum, ēre.— contemmo, mpsi, mptum, ēre.— auris, is.

46. — 1 ὅταν. — 2 ita... ut = τόσο... ὥστε. — 3 apud μέ αἰτιατ.
= σέ + αἰτ. (σ' αὐτούς, ἐνώπιόν τους). — 4 meis auspiciis (ἀφαιρτκ.
τοῦ τρόπου) μέ τήν ἀρχηγία μου. — 5 magno proelio = σέ μεγάλη
μάχη. — 6 ἐρωτηματικό μόριο στό τέλος τῶν λέξεων πού κάνουν τήν
ἐρώτηση = ἄραγε metuitisne? = ἄραγε φοβάστε; — 7 μήπως. — 8

νά, γιά νά. — 9 προτοῦ νά. — 10 γνκ. τῆς αἰτίας. — 11 γιατί. — 12 G = Gaius (προφ. Gajus). — 13 μποροῦν. — 14 ἀφαιρτκ. τοῦ χρόνου. — 15 ἀφαιρτκ. τοῦ τρόπου.

Suēbi, ōrum.— indīco, xi, ctum, ěre.— gero, gessi, gestum, ěre.— vinco, vici, victum, ěre.— duco, xi, ctum, ěre.— metuo, ůi, ěre.— mitto, misi, missum, ěre.— committo, mīsi, missum, ěre.— restituo, stitūi, stitūtum, ěre.— dico, xi, ctum, ěre.— credo, didi, dītum, ěre.— acuo, ůi, ūtum, ěre.— posco, poposci, ěre.

47. — 1 ἀφαιρτκ. τοῦ χρόνου. — 2 γιατί. — 3 ἀφαιρτκ. τῆς ἀναφορᾶς. — 4 βρισκόταν. — 5 ἔταν. — 6 ἡ πρόθεση cum μέ ἀφαιρτκ. προσωπ. ἀντωνυμίας μπαίνει στό τέλος. — 7 νά, γιά νά.

Priēna, ae.— Caria, ae.— capio, cēpi, captum, ěre.— fugio fūgi, fugītum, ěre.— asporto, āvi, ātum, āre.— nonnullus, a, um.— facio, feci, factum, ěre.— permitto, misi, missum, ěre.

48. — 1 σέ. — 2 ἀφοῦ. — 3 accidit, ut = ἔτυχε νά. — 4 ἀμέσως. — 5 δτκ. — 6 contigit, ut = accidit, ut. — 7 μόνο. — 8 νά μή, γιά νά μή. — 9 ἀφαιρτκ. τοῦ τρόπου. — 10 ἀφαιρτκ. πού δηλώνει τό ποιητ. αἶτιο. — 11 κυριευμένος. — 12 omnino non = πάντως δέν, καθόλου. — 13 δτκ. πού χρησιμεύει ὡς ἀντικείμε. στό praecipio. — 14 νά, γιά νά.

Vedius, ii.— Pollio, ōnis.— convivium, ii.— accumbo, cubūi, cubītum, ěre.— vas, vasis.— frango, frēgi, fractum, ěre.— crystallinus, a, um.— piscīna, ae.— rapio, rapūi, raptum, ěre.— jubeo, jussi, jussum, ěre.— objicio, jēci, jectum, ěre.— muraena, ae.— excīdo, cīdi, ěre.— evādo, si, sum, ěre.— comprehendo, ndi, nsum, ěre.— confugio, fūgi, fugītum, ěre.— peto, īvi, ītum, ěre.— piscis, is.— interficio, fēci, fectum, ěre.— misericordia, ae.— moveo, mōvi, motum, ěre.— compleo 2.— praecipio, cēpi, ceptum, ěre.

49. — 1 bello = στόν πόλεμο. — 2 παθ. παρακείμε. τοῦ vinco. — 3 cum μέ ἀφαιρτκ. = μέ + αἰτ. — 4 cum. — data esset = ἔταν δόθηκε. — 5 cum... non possent = ἐπειδὴ δέν μποροῦσαν, δέν εἶχαν τή δύναμη. — 6 oraculum consulo = συμβουλευόμην τόμαντεῖο. — 7 consilium edo = παίρνω ἀπόφαση, ἀποφασίζω. — 8 oraculum

edo = δίνω χρησμούς, χρησιμοδοτῶ. — 9 ἀφαιρτικ. πού δηλώνει κίνηση (ἀπό τόπο) = ἀπ' τήν Ἀθήνα. — 10 μάταια. — 11 peto ab aliquo aliquid = ζητῶ ἀπό κάποιον κάτι. — 12 ἀλλά. — 13 re militaris = τά πολεμικά. — 14 στήν ἀρχή. — 15 ignominia aliquem afficio = κατηγορῶ κάποιον. — 16 ἀφαιρτικ. τοῦ ὄργάνου. — 17 facti sunt = ἔγιναν. — 18 ὥστε. — 19 ἐνν. τό est. — 20 εὐτυχέστατα.

Jugum, i.—servitus, ūtis.—indignatio, ōnis.—tolero 1.—deficio, fēci, fectum, ěre.—dejicio, jēci, jectum, ěre.—Delphicus, a, um.—consulo, sului, sultum, ěre.—edo, edidi, editum, ěre.—peto, petivi, petitum, ěre.—accipio, cēpi, ceptum, ěre.—arcesso, ivi, itum, ěre.—qualis, e.—ignarus, a, um.—decipio, cēpi, ceptum, ěre.—afficio, fēci, fectum, ěre.—alacer, cris, cre.—pario, pepēri, partum, ěre.—concutio, cussi, cussum, ěre.—conficio, fēci, fectum, ěre.

50. — 1 ὅταν. — 2 ὅπου. — 3 πολύ. — 4 ne... quidem = οὔτε. — 5 ἀφαιρτικ. πού χρησιμεύει ὡς ἀντικείμεν. στό uti (ἀπαρμφ. τοῦ utor) — 6 καλύτερα. — 7 iratus, a, um = ὀργισμένος. — 8 repeto poenas ab aliquo = τιμωρῶ κάποιον. — 9 ξαφνικά. — 10 ὥστε. — 11 ἐπειδή. — 12 τέλος. — 13 ventus secundus = εὐνοϊκός ἄνεμος (οὐριος).

Aulis, idis.—moror, ātus sum, āri.—venor, ātus, sum, āri.—soleo, itus sum, ěre.—gaudeo, gavisus sum, ěre.—arcus, ūs.—utor, usus sum, uti.—talis, e.—audeo, ausus sum, ěre.—repeto, ivi, itum, ěre.—consēquor, consecutus, sum, sēqui.—egredior, gressus sum, grēdi.—possum, potui, posse.—Calchas, antis.—vates, is.—irascor, ātus sum, sci.—vereor, itus sum, ěri.—verum, i.—profiteor, fessus sum, ěri.—polliceor, citus sum, ěri.—tutor, ātus sum, āri.—nanciscor, nactus sum, nancisci.—cogo, coēgi, coactum, ěre.

51. 1 profecturus sum, περιφρ. συζυγία = σκοπεύω νά πάω (νά μεταβῶ). — 2 ὅταν. — 3 πολύ. — 4 ἀρκετά. — 5 acturus sum, περιφρ. συζυγία = σκοπεύω (πρόκειται) νά κάμω. — 6 nonne. ἐρωτηματικό μόριο σέ εὐθεία ἐρώτηση = πῶς δέν; — 7 in animo habeo = σκέπτομαι. — 8 num. ἐρωτημ. μόριο σέ εὐθείες ἐρωτήσεις = μήπως, ἤραγε; — 9 φαινομενικά, κατὰ τό φαινόμενο. — 10 νά, γιά νά. — 11

revēra = στήν πραγματικότητα (ὅμως). — 12 castra pono = στρατοπεδεύω. — 13 δτκ. πού χρησιμεύει ὡς ποιητικό αἷτιο τοῦ moriendum est = πρέπει νά πεθάνουμε.

Proficiscor, fectus, sum, sci.— ephōrus, i.— ego, egi, actum, ēre.— barbārus, a, um.— adītus, ūs.— morior, mortūus sum, mori.— pono, posūi, positum, ēre.— allōquor, locūtus sum, lōqui.— licet, ūit, ēre.— consulatio, ōnis.— concūmo, sumpsī, sumptum, ēre.

52. — 1 ἀφαιρετκ. τοῦ χρόνου. — 2 = ante Christum natum = πρίν ἀπ' τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ π.Χ. — 3 ἀφαιρετκ. πού χρησιμεύει ὡς ἀντικείμε. στό fungebantur : fungor consulatu = ἐκτελῶ καθήκοντα ὑπάτου. — 4 ad μέ αἰτιατ. = σέ, κοντά σέ + αἷτ. — 5 invito collega = χωρίς τή θέληση τοῦ συνάρχοντα. — 6 νά μή, γιά νά μή. — 7 equestre proelium = ἵππομαχία. — 8 manum consero = ἔρχομαι στά χέρια, συγκρούομαι, κάνω μάχη. — 9 ne quidem = οὔτε. — 10 rem bene gero = τό πράγμα (τόν πόλεμο) διεξάγω (βγάζω πέρα) μέ ἐπιτυχία, νικῶ. — 11 γιά κάμποσο χρόνο. — 12 quoque : σύνδ. πού μπαίνει στό τέλος λέξεων = καί. — 13 tribunus militum = χιλιάρχος (διοικητής λεγεώνας). — 14 ὅταν. — 15 ἔφιππος. — 16 ἀφαιρετκ. τοῦ ὀργάνου. — 18 non jam = ὄχι ἀκόμη, δέν... πλέον. — 19 γνκ. πληθ. τῆς προσωπ. ἀντων. τοῦ α' προσ. — 20 γνκ. πού δηλώνει στάση σέ τόπο = στή Ρώμη. — 21 νά, γιά νά. — 22 dum μέ ἐνεστ. στή θέση παρακειμ. dum colloquuntur = ἐνῶ συνομιλοῦσαν. — 23 ἱστορ. ἐνεστῶτας.

Consulātus, ūs.— fungor, nectus sum, i.— Poenus, i. — Caninae, ārum.— edūco, xi, ctum, ēre. — sequor, secūtus sum, sequi.— desēro, ūi, rtum, ēre.— pello, pepūli, pulsum, ēre.— verto, rti, rsum, ēre.— consēro, ūi, rtum, ēre.— fundo, fūdi, fūsum, ēre.— praetervēhor, vectus sum, i.— sedeo, sedi, sessum, ēre.— saxum, i.— tueor, tuitus sum, ēri.— fatālis, e.— convalesco, valūi, ēre.— uterque, utrāque, utrumque.— opprīmo, pressi, pressum, ēre.— munio, īvi, itum, ire.— collōquor, locūtus sum, lōqui.— obrūo, ūi, rūtum, ēre.— epīpio, ripūi, reptum, ēre.

53. — 1 σκοπεύοντας νά πάει, νά προχωρήσει. — 2 ἀπό τήν Καρχηδόνα. — 3 αὐτή ὅμως. — 4 ἐνῶ, ὅσο. — 5 quaero ex filio = ρωτῶ τό

γιά. — 6 ἄν. — 7 μέ μεγάλη εὐχαρίστηση. — 8 νά μή, γιά νά μή. — 9 κλητ. τῆς ἄντων. merus, a, um, δικός μου· mi fili = γιέ μου. — 10 καί. — 11 per μέ αἰτιατ. = σέ + αἰτ.· per totam vitam = σ' ὅλη τή ζωή. — 12 tam... ut = τόσο... ὥστε 13 πιστά. — 14 ποτέ.

Conficio, fēci, fectum, ěre.— sto, stēti, stātum, āre.— quaero, quaesīvi, quaesītum, ěre.— accipio, cēpi, ceptum, ěre.— cupio, pīvi, pītum, ěre.— blanditia, ae.— do, dēdi, dātum, āre.— infestus, a, um.

54. — 1 ἀφαιρητ. τοῦ χρόνου. — 2 νά, γιά νά. — 3 propter = γιά + αἰτ. — 4 secunda fortuna = μέ εὐνοϊκή τύχη — 5 ἔταν. — 6 ξαφνικά. — 7 adversus μέ αἰτ. = ἐναντίον.

Hasdrūdal, ālis.— illustris, e.— indōles, is.— transgredior, gressus sum, i.— gero, gessi, gestum, ěre.— subīgo, ēgi, actum, ěre.— collīgo, lēgi, lectum, ěre.— indico, dixi, dictum, ěre.— medītor, ātus, sum, āri.— Vettōnes, um.— cado, cecidi, casum, ěre.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Λ Ε Ξ Ι Λ Ο Γ Ι Ο

A

- a, ab, και abs, πρόθεση με αφαιρετικ. = 1) από 2) από + αίτ. για να δηλώσει τό ποιητικό αίτιο.
- abdūco, xi, ctum, ěre, 3 απομακρύνω.
- absum, afui, abesse, απουσιάζω, είμαι μακριά.
- ac, συνδ. και.
- accipio, cēpi, ceptum, ěre, 3 παίρνω, δέχομαι, παραδέχομαι.
- accumbo, cubūi, cubitum, ěre 3 πλαγιάζω.
- accūso, āvi, ātum, āre, 1 κατηγορώ.
- acer, cris, cre, φοβερός, σφοδρός.
- acerbus, a, um, πικρός.
- Achilles, is, αρ. Ἀχιλλέας.
- acies, ēi, θ. 1) ὀξύτητα· acies oculorum ὀξυδέρκεια· 2) (τάξη μάχης) παράταξη· in acie με παράταξη, κατά μέτωπο· 3) μάχη.
- acūo, ūi, ūtum, ěre, 3 ἐρεθίζω, (παρ)οξύνω.
- ad, πρόθεση με αίτιατ. = 1) κοντά
- σέ κάποιον ἢ σέ κάτι· 2) σέ, (ἐνώπιον).
- adduco, xi, ctum, ěre, 3 ὀδηγῶ κοντά, ὀδηγῶ.
- adhibeo, ui, itum, ěre, 2 μεταχειρίζομαι.
- adhuc, ἐπίρρ. ἀκόμη
- aditus, us, αρ. εἴσοδος.
- administro, āvi, atum, āre, 1 διοικῶ.
- admoneo, ūi, itum, ěre, 2 παρακινῶ, προτρέπω.
- adōro, āvi, ātum, āre, 1 λατρεύω.
- Adriaticus, a, um, Ἀδριατικός.
- adsum, affūi, adesse, είμαι κοντά, παραστέκομαι, βοηθῶ.
- adulescentūlus, i, αρ. νέος, νεαρός.
- advēna, ae, αρ. νεοφερμένος.
- adventus — us, ἄφιξη.
- adversarius, ii, αρ. ἐχθρός.
- adversus, προθ. με αίτιατ. = 1) = σε + αίτ. 2) = ἐναντίον.
- adversus, a, um, ἀντίθετος· res adversae = συμφορές, ἀτυχίες.
- advolo, āvi, ātum, āre, 1 σπεύδω, τρέχω.
- aedifico, āvi, ātum, āre, 1 χτίζω,

- κατασκευάζω, οικοδομῶ.
 aedilis, is, ἄρ. ἀγορανόμος.
 Aegaeum mare, Αἰγαῖο πέλαγος.
 aeger, gra, grum, ἄρρωστος
 Aemilius, ii, ἄρ. Αἰμιλίος.
 aermulus, a, um, ἀντίζηλος.
 Aenēas, ae, ἄρ. Αἰνεΐας.
 Aequi, ōrum, ἄρ. Αἴκουος (ἄρ-
 χαῖος Ἰταλικός λαός στήν ὄρεινή
 χώρα τοῦ (ἄνω) Ἰνία, παρα-
 πόταμου τοῦ Τίβερη.
 aequo, āvi, ātum, āre, 1 ἐξισώνω
 aequo solo = γκρεμίζω, κατε-
 δαφίζω.
 aequus, a, um, ὀμαλός, ἴσος· aequus
 animus, ἀπάθεια, ἀταραξία ψυ-
 χῆς.
 aēr, aēris, ἄρ. ἀέρας.
 Aesculapius, ii, ἄρ. Ἀσκληπιός.
 aestas, ātis, θ. καλοκαίρι· aestāte
 = στή διάρκεια τοῦ καλοκαιριοῦ.
 aestimo, āvi, ātum, āre, 1 ἐκτι-
 μῶ· parvi aestimo = δίνω μικρή
 ἀξία.
 aetas, ātis, θ. χρόνος (ζωῆς),
 ἐποχή.
 Aetna, ae, θ. Αἴτνα.
 afficio, fēci, fectum, ēre, 3 περι-
 βάλω· afficio ignominia = κακο-
 λογῶ, κατηγορῶ.
 Africa — ae, θ. Ἀφρική.
 Africānus, a, um, Ἀφρικανός (ἐ-
 πωνυμία τοῦ Πόπλιου Κορνήλιου
 Σκιπίωνα, τοῦ νικητῆ τοῦ Ἰν-
 νίβα).
 Agamemnon, onis, ἄρ. Ἀγαμέ-
 μνων.
 ager, gri, ἄρ. ἀγρός, χωράφι.
 ago, egi, actum, ēre, 3 ὀδηγῶ,
 κάνω.
 agricola, ae, ἄρ. γεωργός.
 agricultūra, ae, θ. γεωργία.
 alacer, cris, e, πρόθυμος.
 albus, a, um, ἄσπρος.
 Alexander, dri, ἄρ. Ἀλέξανδρος.
 aliēnus, a, um, ξένος.
 aliquandiu, ἐπίρρ. γιά λίγο χρονικό
 διάστημα.
 aliquando, ἐπίρρ. κάποτε.
 alius, a, ud, ἄλλος.
 Allia, ae, ἄρ. μικρός παραπόταμος
 τοῦ Τίβερη στό Λάτιο.
 allīco, āvi, ātum, āre, 1 δένω.
 allōquor, locutus sum, lōqui, 3
 προσφωνῶ, ἀπευθύνω τό λόγο.
 Alpes, ium, θ. Ἄλπεις.
 alter, ēra, ērum, ὁ ἄλλος.
 altus, a, um, ψηλός.
 alvus — i, θ. κοιλιά.
 ambo, ae, o, καί οἱ δύο.
 ambūlo, āvi, atum, āre, 1 περ-
 πατῶ.
 amicitia, ae, θ. φιλία.
 amicus, i, ἄρ. φίλος.
 amo, āvi, ātum, āre, 1 ἀγαπῶ.
 amor, ōris, ἄρ. ἀγάπη· amor pa-
 triae = ἡ ἀγάπη γιά τήν πα-
 τριδα, ἡ φιλοπατρία.
 amplifico, āvi, ātum, āre, 1 αὐ-
 ξάνω, ἐπεκτείνω, ἀπλώνω.
 amplius, a, um, εὐρύχωρος, μεγά-
 λος.

- Aeneas, i, ἄρ. Ἄγκος.
 animus, i, ἄρ. ψυχή, νοῦς, φρόνημα,
 θάρρος.
 annus, i, ἔτος, χρόνος.
 ante, προθ. μέ αιτιατ. = πρίν +
 αιτ., πρίν. ἀπό + αιτ. (τοπικ.
 καί χρονικ.).
 antea, ἐπίρρ. πρίν, προωτέρα.
 antiquus, a, um, ἀρχαῖος, παλαιός.
 Antonius, ii, ἄρ. Ἀντόνιος.
 Apenninus, i, ἄρ. τὰ Ἀπέννινα
 ὄρη.
 aper, pri, ἄρ. κάπρος.
 apertus, a, um, ἀνοιχτός.
 Apollo, onis, ἄρ. Ἀπόλλων.
 appareo, ūi, itum, ēre, 2 φαίνομαι.
 appello, āvi, ātum, āre, 1 ὀνομάζω.
 apporto, āvi, ātum, āre, 1 φέρνω,
 προσκομίζω.
 appropinquo, āvi, ātum, āre, 1
 πλησιάζω.
 apud, προθ. μέ αιτιατ. = κοντά σέ
 κάτι ἢ σέ κάποιον.
 aqua, ae, θ. νερό.
 aquila, ae, θ. ἀετός.
 ara, ae, θ. βωμός.
 aratrum, i, οὐδ. ἄροτρο.
 arbor, ōris, θ. δένδρο.
 arcesso, iſvi, itum, ēre, 3 στέλνω
 καί προσκαλῶ, προσκαλῶ.
 arcus, us, ἄρ. τόξο.
 argentum, i, οὐδ. ἀσήμι.
 arguo, ūi, ūtum, ēre, 3 κατηγορῶ.
 Ariovistus, i, ἄρ. Ἀριόβιστος.
 Aristides, is, Ἀριστείδης.
 arma, ōrum, οὐδ. ὅπλα (ἀμυντι-
 κά) ἀντιθ. tela, ōrum, ὅπλα (ἐ-
 πιθετικά).
 armatus, a, um, ὀπλισμένος.
 armentum, i, οὐδ. κοπάδι.
 aro, āvi, ātum, āre, 1 ὀργώνω,
 καλλιεργῶ.
 ars, artis, θ. τέχνη.
 arx, arcis, θ. ἀκρόπολις.
 Asia, ae, θ. Ἀσία.
 aspectus, ūs, ἄρ. θέα, ὄψη.
 asper, ěra, ěrum, τραχύς.
 asporto, avi, atum, āre, 1 ἀπο-
 κομίζω.
 at, συνδ. ἀλλά, ὅμως.
 ater, tra, um, σκοτεινός, μαῦρος·
 dies ater ἀποφράδα μέρα, μέρα
 δυστυχίας.
 Athēnae, ārum, θ. Ἀθήνα.
 Atheniensis, e, Ἀθηναῖος· οὐσ. A-
 thenienses, ium, ἄρ. πληθ. οἱ Ἀ-
 θηναῖοι.
 atque, συνδ. καί.
 atrox, ōcis, φοβερός, δεινός.
 Attica, ae, θ. Ἀττική.
 auctoritas, ātis, θ. κύρος, ὑπό-
 ληψη.
 audacia, ae, θ. τόλμη.
 audax, ācis, τολμηρός.
 audeo, ausus sum, ēre, 2 τολμῶ.
 audio, iſvi, itum, ĩre, 4 ἀκούω.
 Augustulus, i ἄρ. Αὐγουστύλος.
 Augustus, i, ἄρ. Αὐγουστος.
 Aulis, idis, θ. Αὐλῖδα.
 auris, is, θ. τό ἀφτί· praebeo aures
 alicui προσέχω, ἀκούω κάποιον.
 aurum, i, οὐδ. χρυσάφι.

auspicium, ii, οὐδ. 1) οἰωνοσκοπία·

2) ἀρχηγία.

aut, συνδ. = ἤ (διαζευκτικός).

autem, συνδ. ὅμως.

auxilium, ii, οὐδ. βοήθεια.

averto, rti, rsum, ěre, 3 ἀποτρέπω,

ἀπομακρύνω.

avia, ae, θ. γιαγιά.

avus, i, ἀρ. παππούς.

B

Babylonii, ōrum, ἀρ. Βαβυλώνιοι.

Bacchus, i, ἀρ. Βάκχος.

barbārus, a, um, βάρβαρος.

beatus, a, um, εὐτυχισμένος.

bellicōsus, a, um, πολεμικός.

bellīcus, a, um, πολεμικός· res

bellīca, οἱ πολεμικές ὑποθέσεις.

bello, āvi, ātum, āre, 1 πολεμῶ.

bellum, i, πόλεμος.

bene, ἐπιρρ. καλά.

benignus, a, um, εὐνοϊκός.

bestia, ae, θ. θηρίο, ζῶο.

Βίας, antis, ἀρ. Βίας.

Bithynia, ae, θ. Βιθυνία.

blanditia, ae, θ. χάδι, κολακεία

(συνήθως στὸν πληθυντικό).

bonus, a, um, καλός.

Brennus, i, ἀρ. Βρέννος (ἀρχηγός

τῶν Γαλατῶν).

brevis, e, μικρός, λίγος, brevi

(tempore), σέ μικρό χρονικό διά-

στημα.

Britanni, ōrum, ἀρ. Βρεταννοί.

Brutus, i, ἀρ. Βροῦτος.

C

G = Gaius, i (προφ. Gajus), ἀρ.

Γάιος.

cado, cecīdi, casum, ěre, 3 πέφτω

(στή μάχη), σκοτώνομαι.

cadūcus, a, um, μάταιος, φθαρτός.

caedes, is, θ. σφαγή.

caeruleus, a, um, γαλάζιος.

Caesar, āris, ἀρ. Καῖσαρ.

Calehas, antis, ἀρ. Κάλχας.

callidus, a, um, πανούργος.

Camillus, i, ἀρ. Κάμιλλος, Ρω-

μαῖος στρατηγός καί πολιτικός

πού ἔζησε στὸν Δ' αἰώνα π.Χ.

Campania, ae, θ. Καμπανία, χώρα

στή Δ. παραλία τῆς Ἰταλίας.

campus, i, ἀρ. πεδιάδα, κάμπος.

Cannae, ārum, θ. Κάννες (πόλη

τῆς Ἀπουλίας, χώρας πού βρι-

σκόταν στή Ν.Δ. πλευρά τῆς

Ἰταλίας).

canto, āvi, ātum, āre, 1 τραγουδῶ,

ψάλλω.

capio, cēpi, captum, ěre, 3 κυ-

ριεύω (παίρνω).

capillus, i, ἀρ. τὰ μαλλιά.

Capitolium, ii, οὐδ. Καπιτώλιο (ἡ

ἀκρόπολη τῆς ἀρχαίας Ρώμης

ἐπάνω στὸν Καπιτωλίνο λόφο)·

Capitolius, a, um, Καπιτωλίνος

λόφος.

capto, āvi, ātum, āre, 1 κυνηγῶ,

πιάνω.

caput, capitis, οὐδ. πρωτεύουσα

(ἀναφ. σέ τόπο).

Caria, ae, θ. Καρία.
 carmen, inis, οὐδ. τραγούδι. ποιήμα.
 Carthaginienses, ium, ἀρ. οἱ Καρχηδόνοι.
 Carthāgo, inis, θ. Καρχηδόνα.
 carus, a, um, ἀγαπητός.
 casa, ae, θ. καλύβα.
 castīgo, āvi, ātum, āre, 1 τιμωρῶ.
 castra, ōrum, θ. στρατόπεδο.
 catēna, ae, θ. αλυσίδα.
 Catilina, ae, ἀρ. Κατιλίνας.
 Cato, ōnis, ἀρ. Κάτων, Ρωμαῖος πολιτικός καὶ συγγραφέας (234 - 149 π.Χ.).
 causa, ae, θ. αἰτία.
 celēber, bris, bre, ὀνομαστός, περίφημος.
 celēbro, āvi, ātum, āre, 1 ψάλλω. ὕμνω.
 celer, ēris, ěre, γρήγορος.
 celeritas, ātis, θ. ταχύτητα.
 cena, ae, θ. δεῖπνο.
 censor, ōris, ἀρ. τιμητής.
 centesīmus, a, um, ἑκατοστός.
 certāmen, inis, οὐδ. ἀγώνας.
 cervā, ae, θ. ἐλάφι.
 cetēri, ae, a, οἱ ὑπόλοιποι.
 Christus, i, ἀρ. Χριστός.
 cibus, i, ἀρ. τροφή.
 cicāda, ae, θ. τζιτζίκας - τζιτζίκι.
 Cicēro, ōnis, ἀρ. Κικέρων.
 Cimbri, ōrum, ἀρ. Κίμβριοι.
 Cincinātus, i, ἀρ. Κυρκινάτος.
 circa, πρόθεσι με αἰτιατ. = γύρω ἀπὸ + αἰτ.

Cisalrīnus, a, um, ὁ ἀπὸ τῆν ἑδῶ πλευρά τῶν Ἑλλεσπονδίων (Gallia C. = ἡ Ἰταλία).
 civīlis, e, πολιτικός· bellum civīle = ἐμφύλιος πόλεμος.
 civis, is, ἀρ. πολίτης, συμπολίτης.
 civitas, ātis, θ. πολιτεία.
 clades, is, θ. συμφορά, καταστροφή.
 clamo, āvi, ātum, āre, 1 κραυγάζω.
 clamor, oris, ἀρ. κραυγή.
 clarus, a, um, ἔνδοξος, ὀνομαστός, περίφημος.
 classis, is, θ. στόλος.
 claudus, a, um, κουτσός.
 Clusium, ii, οὐδ. Κλούσιο (πόλις τῆς Ἑτρουρίας).
 coactus, a, ctum, ἀναγκασμένος.
 coērcēo, uī, itum, ěre, 2 συγκρατῶ.
 cogito, āvi, ātum, āre, 1 σκέπτομαι.
 cogo, coegi, coactum, ěre, 3 ἀναγκάζω.
 Collatīnus, i, ἀρ. Κολλατίνος.
 collēga, ae, ἀρ. συνάρχοντας.
 collīgo, lēgi, lectum, ěre, 3 συγκεντρώνω.
 collis, is, ἀρ. λόφος.
 collōco, āvi, ātum, āre, 1 τοποθετῶ, ἰδρύω.
 colloquium, ii, οὐδ. συνδιάλεξις, συνομιλία.
 collōquor, locūtus, sum, loquī, 3 συνδιαλέγομαι (συνομιλῶ).
 colonia, ae, θ. ἀποικία.
 coma, ae, θ. τὰ μαλλιά.

- comes, itis, ἄρ. ὀπαδός, σύντροφος.
- commemoro, āvi, ātum, āre, 1 μνη-
μονεύω, ἀναφέρω.
- commeo, āvi, ātum, āre, 1 προ-
χωρῶ, πηγαίνω, περπατῶ.
- committo, mīsi, missum, ěre, 3
συνδέω, συνενώνω, προσαρμῶζω.
- commōdo, āvi, ātum, āre, 1 δίνω,
δανειζῶ.
- communis, e, κοινός.
- compāro, āvi, ātum, āre, 1 ἀπο-
κτῶ, ἐτοιμάζω.
- compleo, ēvi, ētum, ěre, 2 γεμιζῶ.
- comprehendo, udi, usum, ěre,
3 παίρνω.
- concilio, āvi, ātum, āre, 1 συν-
ταιριάζω, συνάπτω.
- concutio, cussi, cussum, ěre, 3
σείω δυνατά, τρανάζω, παρα-
λύω.
- condicio, ōnis, θ. κατάστασις.
- conditor, ōris, ἄρ. ιδρυτής.
- conficio, feci, fectum, ěre, 3 1)
ἐκτελῶ 2) τελειώνω κάτι, ἀπο-
περατώνω.
- confirmo, āvi, ātum, āre, 1 ἐπι-
σχύω, δυναμώνω.
- confligo, flīxi, flictum, ěre, 3
συμπλέκομαι, συγκρούομαι.
- confugio, fūgi, fugitum, ěre, 3
καταφεύγω.
- conjurātus, i, ἄρ. συνωμότης.
- conscientia, ae, θ. συνείδησις.
- consēquor, secūtus sum, sēqui,
3 ἐπακολουθῶ.
- consēro, serūi, rtum, ěre, 3 con-
sēro manum, συμπλέκομαι, κά-
νω μάχη.
- conservo, avi, atum, āre, 1 δια-
τηρῶ.
- consilium, ii, οὐδ. σκέψη, σχέδιο,
συμβουλή, γνώμη, συμβούλιο, ἀ-
πόφασις.
- constans, utis, σταθερός, καρτε-
ρικός, ὑπομονετικός.
- constantia, ae, θ. σταθερότητα,
καρτερία, ὑπομονή.
- constituo, ūi, ūtum, ěre, 3 στέ-
κομαι, παρατάσσω, ἀποφασίζω.
- consul, ūlis, ἄρ. ὕπατος.
- consulātus, us, ἄρ. ὑπατεία.
- consūlo, sului, ltum, ěre, 3 συμ-
βουλεύομαι, ρωτῶ.
- consulatio, onis, θ. σύσκεψη.
- consūmo, sumpsī, sumptum, ěre
3, καταναλώνω, ξοδεύω.
- contemno, mpsi, mtum, ěre, 3
περιφρονῶ, καταφρονῶ.
- contentus, a, um, εὐχαριστημένος.
- contio, ōnis, θ. συνέλευσις.
- contra, προθ. μέ αἰτ. = ἀπέναντι,
ἐναντίον.
- convalesco, valūi, ěre 3 εἶμαι σέ
ἀνάρρωσις.
- converto, ti, rsum, ěre 3 μετα-
βάλλω, μετατρέπω.
- convivium, ii, οὐδ. συμπόσιον.
- convoco, āvi, ātum, āre, 1 συγ-
κεντρώνω.
- copia, ae, θ. ἀφθονία· στόν πληθ.
copiae, ārum = δύναμη (στρα-
τιωτική), στρατός.

Corinthus, i, θ. Κόρινθος.
 Cornelia, ae, θ. Κορνηλία.
 corona, ae, θ. στεφάνι.
 cornu, us, οὐδ. πτέρυγα (στρατοῦ).
 corpus, ōris, οὐδ. σῶμα.
 cotidie, ἐπίρρ. καθημερινά.
 cras, ἐπίρρ. αύριο.
 creber, bra, brum, πολυάριθμος.
 credo, dīdi, dītum, ēre, 3 πιστεύω.
 cremo, āvi, ātum, āre, 1 καίω.
 Cremōna, ae, Κρεμόνα.
 creo, avi, ātum, āre, 1 ἐκλέγω.
 cresco, crēvi, crētum, ēre, 3 αὐξά-
 νομαι, μεγαλώνω.
 Groesus, i, ἄρ. Κροῖσος.
 cruciātus, ūs, ἄρ. βασανισμός.
 crudēlis, e, σκληρός.
 crystallinus, a, um, κρυστάλλινος.
 culpa, ae, θ. σφάλμα, ἀμάρτημα.
 cum, προθ. μέ ἀφαιρτικ. = μαζί μέ
 + αἰτ., πρόσ + αἰτ. — συνδ. ὅταν
 ἀφοῦ, ἐπειδὴ.
 cunctus, a, um, ὅλοι (ὅλοι μαζί).
 cupiditas, ātis, θ. ἐπιθυμία.
 cupio, pīvi, pītum, ēre, 3 ἐπιθυμῶ.
 cupidus, a, um, ἐπιθυμητικός.
 cur, ἐπίρρ. γιατί;
 cura, ae, θ. φροντίδα, μέριμνα,
 περιποίηση.
 currus, us, ἄρ. ἄρμα.
 Cyrus, i, ἄρ. Κύρος.

D

de, προθ. μέ ἀφαιρτικ. = γιά + αἰ-
 τιατ.

dea, ae, θ. θεά.
 debeo, uī, itum, ēre, 2 ὀφείλω,
 χρωστώ.
 decem, δέξια.
 decimus, a, um, δέκατος.
 decipio, cēpi, ceptum, ēre, 3 ἀ-
 πατώ.
 Decius, ii, ἄρ. Δέκιος.
 deficio, fēci, fectum, ēre, 3 ἀπο-
 στατώ.
 defleo, ēvi, ētum, ēre, 2 θρηγῶ,
 κλιώ κάποιον ἢ κάτι.
 deide, ἐπίρρ. ἔπειτα.
 dejicio, jēci, jectum, ēre, 3 ἀπο-
 βάλλω, ἀπορρίπτο.
 delecto, āvi, ātum, āre, 1 εὐχα-
 ριστῶ, (κάποιον).
 deleo, ēvi, ētum, ēre, 2 καταστρέ-
 φω, ἀφανίζω.
 Delphinus, a, um, Δελφινός.
 Delus, i, θ. Δῆλος.
 demum, ἐπίρρ. τέλος, τελευταῖο.
 denique, ἐπίρρ. τέλος.
 denūo, ξανά, πάλι.
 deprehendo, ndi, usum, ēre, 3
 συλλαμβάνω, πιάνω.
 descendo, ndi, usum, ēre, 3 κατε-
 βάνω.
 desēro, rūi, rtum, ēre, 3 ἐγκατα-
 λείπω, ἀφήνω στή μέση.
 despēro, āvi, ātum, āre, 1 ἀπελπί-
 ζομαι, χάνω κάθε ἐλπίδα.
 desum, defūi, deesse, λείπω, ὅστε-
 ρῶ.
 deterreo, ūi, itum, ēre 2 ἐμποδίζω,
 ἀποτρέπω.

deus, i, ἄρ. θεός.
 dexter, xtra, xtrum, δεξιός.
 Diāna, ae, θ. Ἄρτεμη.
 dico, xi, ctum, ἔρε, 3 λέγω.
 dictātor, ōris, ἄρ. δικτάτορας.
 dictum, i, οὐδ. ρητό.
 Dido, ōnis, θ. Διδώ (κόρη τοῦ
 Βήλου, βασιλιᾶ τῆς Τύρου) Ἰδρυ-
 σε τὴν Καρχηδόνα τὸ 888 π.Χ.
 dies, ēi, ἄρ. ἡμέρα.
 dignitas, ātis, θ. ὑπόληψη.
 diligens, ntis, ἐπιμελής.
 diligenter, ἐπίρρ. μέ ἐπιμέλεια.
 dimīco, āvi, atum, āre, 1 ἀγωνί-
 ζομαι, μάχομαι.
 Diomēdes, is, Διομήδης.
 dirīgo, rexi, rectum, ἔρε, 3 διευ-
 θύνω.
 disciplīna, ae, θ. τάξη, πειθαρχία.
 discordia, ae, θ. διχόνοια, φιλονει-
 χία.
 displiceo, ūi, itum, ἔρε, 2 δέν ἀ-
 ρέσω.
 dissimīlis, e, ἀνόμοιος.
 diu, γιά πολύ, πολύ χρόνο.
 diversus, a, um, διαφορετικός.
 dives, itis, πλούσιος.
 divinus, a, um, θεϊκός.
 divitiae, ārum, θ. πλούτη.
 do, dēdi, datum, dare, 1 δίνω.
 doctrīna, ae, θ. ἐπιστήμη, παιδεία.
 doctus, a, um, μορφωμένος, σοφός.
 deleo, ūi, ēre, 2 λυποῦμαι.
 dolor, ōris, ἄρ. λύπη, πόνος.
 dolus, i, ἄρ. δόλος, ἀπάτη.
 domesticus, a, um, σπιτικός, οἰκια-

κός.
 domicilium, ii, οὐδ. κατοικία.
 dominatio, ōnis θ. ἐξουσία, κυρι-
 αρχία.
 dominus, i, ἄρ. κύριος, αφεντικό.
 dono, āvi, ātum, āre, 1 δίνω δῶρα,
 φιλοδορῶ.
 donum, i, οὐδ. δῶρο.
 dubito, āvi, ātum, āre, 1 ἀμφι-
 βάλλω.
 dubius, a, um, ἀμφίβηλος: res du-
 bia = κρίσιμη περίσταση.
 ducentesīmus, a, um, διακοσιο-
 στός.
 duco, duxi, ductum, ἔρε 3 ὀδη-
 γῶ, παίρνω (κάποιον) μαζὶ μου.
 dulcis, e, γλυκός.
 dum, σύνδ. ὅσο, ὥσπου, ἐνῶ.
 duo, duae, duo, δύο.
 duodecim, δώδεκα.
 duodesexagesīmus, a, um, πεντη-
 κοστός ἑξήκοντος.
 durus, a, um, σκληρός.
 dux, ducis, ἄρ. ἀρχηγός, στρατη-
 γός.

E

ecce, νά (δεικτικό).
 edo, dēdi, dītum, ἔρε, 3 ἐκδίδω.
 edūco, xi, ctum, ἔρε, 3 βγάζω ἔξω,
 ἐξάγω.
 effigies, ēi, θ. ὁμοίωμα, εἰκόνα.
 efflo, āvi, ātum, āre, 1 efflo vi-
 tam = ξεψυχῶ, πεθαίνω.
 ego, ἐγώ.
 egredior, egressus sum, egrēdi, 3

βγαίνω ἔξω, βγαίνω ἀπ' τὸ λιμάνι.
 elīgo, elēgi, electum, ēre, 3 ἐκλέγω.
 eloquentia, ae, θ. εὐφράδεια, εὐ-
 γλωπτία.
 emīgro, āvi, ātum, āre, 1 ξεση-
 κώνομαι, μεταναστεύω.
 emineo, ūi, ēre, 2 ἐξέχω, διαπρέ-
 πω.
 enim, συνδ. γιατί.
 Ephialtes, is, Ἐφιάλτης.
 ephōrus, i, ἀρ. ἔφορος στή (Σπάρτη).
 Epidaurus, i, θ. Ἐπίδαυρος.
 eques, equitis, ἀρ. ἱππέας.
 equester, stris, stre, ἱππικός· co-
 piae equestres = τὸ ἱππικό. eque-
 stre proelium = ἱππομαχία.
 equitātus, us, ἀρ. ἱππικό.
 equus, i, ἀρ. ἄλογο.
 erga, προθ. μέ αἰτιατ. = πρὸς +
 αἰτιατ.
 eripio, ripūi, reptum, ēre, 3 ἀρ-
 πάζω, σῶζω.
 esurio, ūvi, itum, īre, 4 πεινῶ.
 et, σύνδ. καί.
 etiam, σύνδ. καί (προσθετικός).
 etiamsi, ἄν καί.
 Etruria, ae, θ. Ἐτρούρια (ἡ τω-
 ρινή Τοσκάνη)· χώρα στή Δ.
 παραλία τῆς Ἰταλίας.
 Etrusci, ōrum, ἀρ. Ἐτροῦσκοι
 (Τυρηννοί).
 Eurōpa, ae, θ. Εὐρώπη.
 Eurōtas, ae, ἀρ. Εὐρότας.
 evādo, si, sum, ēre, 3 διαφεύγω.
 evertō, ti, sum, ēre, 3 ξεθεμελιώ-
 νω, καταστρέφω.

ex, προθ. μέ ἀφαιρετικ. = ἀπό +
 αἰτ.
 excido, cidi, ēre, 3 χάνω τὸ ἀξίωμα.
 exclāmo, āvi, ātum, āre, 1 ἀνα-
 φωνῶ, κρηνγάζω, φωνάζω.
 exercitus, us, ἀρ. στρατός.
 exītus, us, ἀρ. τέλος, ἔκβαση.
 expīlo, āvi, ātum, āre, 1 ληλατῶ.
 expugnatio, ōnis, θ. ἐκπόρθηση,
 κατάληψη.
 expugno, āvi, ātum, āre, 1 πο-
 λιορκῶ, κυριεύω, νικῶ.
 exsilium, ii, οὐδ. ἐξορία.
 exspecto, āvi, ātum, āre, 1 περι-
 μένω.

F

fabūla, ae, θ. μῦθος.
 facinus, ōris, οὐδ. πράξη, ἔργο
 (συνήθως πονηρό, κακό).
 facio, fēci, factum, ēre, 3 κάνω.
 factum, i, οὐδ. ἔργο, πράξη.
 falsus, a, um, ψεύτικος.
 fama, ae, θ. φήμη.
 fames, is, θ. πείνα.
 fatālis, e, μοιραῖος, καταστρεπτι-
 κός.
 fatīgo, āvi, ātum, āre, 1 κουράζω,
 καταπονῶ.
 Favius, ii, ἀρ. Φάβιος.
 fecundus, a, um, εὐφορος.
 felicissime, εὐτυχέστατα.
 felicitas, ātis, θ. εὐτυχία.
 felix, icis, εὐτυχημένος.
 femīna, ae, θ. γυναίκα.
 fenestra, ae, παράθυρο.

- fere, ἐπίρρ. σχεδόν.
 fertilis, e, εὐφορος.
 festino, āvi, ātum, āre 1 τρέχω,
 σπεύδω.
 fidelis, e, πιστός.
 fideliter, ἐπίρρ. πιστά, μέ ακριβεία.
 fides, εἰ, θ. 1) πίστη· 2) υπόσχεση
 μέ ἕρκο· 3) προστασία, βοήθεια.
 fidus, a, um, πιστός.
 figūra, ae, μορφή.
 filia, ae, θ. θυγατέρα, κόρη.
 filius, ii, ἀρ. γιός.
 finio, iivi, itum, ire, 4 τελειώνω
 finis, is, θ. τέλος· στόν πληθ. χώρα,
 σύνορα.
 finitimus, a, um, γειτονικός
 fio, factus sum, fiēri, γίνομαι
 firmo, āvi, ātum, āre, 1 στερεώνω,
 ὀχυρώνω.
 firmus, a, um, ὀχυρός.
 flagro, āvi, ātum, āre, 1 καίγο-
 μαι.
 flamma, ae, θ. φλόγα.
 floreo, ūi, ēre, 2 ἀκμαζώ.
 flos, floris, ἀρ. ἄνθος.
 flumen, mīnis, οὐδ. ποτάμι.
 fluvius, ii, ἀρ. ποτάμι.
 focus, i, ἀρ. ἐστία.
 formīca, ae, θ. μερμηγκί.
 fortis, e, γενναῖος.
 fortiter, γενναῖα, μέ ἀνδρεία.
 fortitūdo, īnis, θ. δύναμη, ἀνδρεία.
 fortuna, ae, θ. τύχη.
 fossa, ae, θ. τάφος.
 frango, frēgi, fractum, ēre, 3 σπά-
 ζω.
 frater, tris, ἀρ. ἀδελφός.
 fraus, fraudis, θ. ἀπάτη.
 frons, ndis, θ. φύλλωμα.
 fructus, us, ἀρ. καρπός.
 frugifer, ōra, ōrum, καρποφόρος
 frumentum, i, οὐδ. σιτάρι.
 frustra, ἐπίρρ. μάταια, ἄσκοπα.
 fuga, ae, θ. φυγή.
 fugio, fūgi, fugitum, ēre, 3 φεύγω.
 fugo, āvi, ātum, āre, 1 φυγαδεύω,
 διώγω.
 fungor, uctus sum, i, 3 κάνω, πρα-
 γματοποιῶ, ἐπιτελῶ.
 fundo, fudi, fūsum, ēre, 3 δια-
 σκορπίζω.
 futurus, a, um, μελλοντικός, futū-
 rum tempus, τό μέλλον.

G

- galea, ae, θ. κράνος, περικεφαλαία.
 Gallia, ae, θ. Γαλλία.
 gallina, ae, θ. κόττα.
 Gallus, i, ἀρ. Γάλλος.
 gallus, i, ἀρ. κόκορας, πετεινός.
 gaudeo, gavīsus sum, ēre, 2 χαί-
 ρομαι.
 gaudium, ii, οὐδ. χαρά.
 generōsus, a, um, μεγαλόψυχος.
 gens, ntis, θ. ἔθνος.
 Germania, ae, θ. Γερμανία.
 Germanus, i, ἀρ. Γερμανός.
 gero, gessi, gestum, ēre, κάνω,
 κατορθώνω· gero bellum = κάνω
 πόλεμο, πολεμῶ.
 gladius, ii, ἀρ. ξίφος.

gloria, ae, θ. δόξα.
 Graechus, i, άρ. Γράχκος.
 Graecia, ae, θ. Ἑλλάδα.
 Graecus, i, άρ. Ἑλληνας.
 gratia, ae, θ. χάρη, εὐγνωμοσύνη.
 gratus, a, um, άρεστός.
 gravis, e, βαρύς, ἐνοχλητικός.
 graviter, ἐπίρρ. βαριά.

Η

habeo, ūi, itum, ēre 2. ἔχω in
 animo habeo = ἔχω στό νοῦ μου,
 σκέπτομαι· gratiam habeo =
 χρωστώ χάρη, εὐγνωμοσύνη· ha-
 beo oratiōnem = ἀπαγγέλλω λό-
 γο.

habito, āvi, ātum, āre, 1 κατοικῶ.

Hamīcar, āris, άρ. Ἀμίλκας.
 Hannibal, ālis, άρ. Ἄννίβας.
 Hasdrūbal, ālis, άρ. Ἄσδρουβας.
 hasta, ae, θ. δόρυ.
 Hector, ōris, άρ. Ἑκτορας.
 Hecūba, ae, θ. Ἑκάβη.
 Helēna, ae, θ. Ἑλένη.
 Helvetii, ōrum, άρ. Ἑλβετοί.
 herba, ae, θ. χόρτο, χλόη.
 heres, ēdis, άρ. κληρονόμος.
 heri, ἐπίρρ. χθές.
 hic, ἐπίρρ. ἐδῶ.
 hic, haec, hoc, αὐτός, αὐτή, αὐτό.
 hiems, ēmis, θ. χειμώνας· hiēme =
 στή διάρκεια τοῦ χειμῶνα.
 Hispania, ae, θ. Ἰσπανία.
 historia, ae, θ. ἱστορία.
 hodie, ἐπίρρ. σήμερα.

Homērus, i, άρ. Ὅμηρος.
 homo, īnis, άρ. ἄνθρωπος.
 honestus, a, um, ἔντιμος, τίμιος.
 Horatius, ii, άρ. Ὅρατίος.
 hortor, ātus sum, āri, 1 προτρέπω,
 παρκαίνῶ.
 hortus, i, άρ. κήπος.
 hospes, itis, άρ. ξένος, φιλοξενού-
 μενος.
 hospitium, ii, οὐδ. φιλοξενία.
 hostia, ae, θ. σφάγιο, θύμα.
 Hostilius, ii, άρ. Ὅστίλιος.
 hostis, is, ἐχθρός.
 huc, ἐπίρρ. ἐδῶ, σ' αὐτόν τόν τόπο.
 humānus, a, um, φιλόανθρωπος, ἀν-
 θρώπινος.
 hydra, ae, θ. νερόφιδο.

Ι

ibi, ἐπίρρ. ἐκεῖ.
 idem, eadem, idem, ὁ ἴδιος.
 igitur, συνδ. λοιπόν.
 ignārus, a, um, ἄπειρος.
 ignavia, ae, θ. δειλία.
 ignāvus, a, um, δειλός, ἄτολμος.
 ignominia, ae, θ. μομφή, ντροπή,
 κατηγορία.
 ignōro, āvi, ātum, āre, 1 ἀγνοῶ.
 ille, a, ud, ἐκεῖνος.
 illustris, e, λαμπρός.
 illustro, āvi, ātum, āre, 1 ὑμνῶ.
 imbellis, e, ἀπόλεμος.
 immīgro, āvi, ātum, āre, 1 μετοι-
 κίζω.
 immineo, ēre, 2 ἀπειλῶ.

- immōlo, āvi, ātum, āre, 1 θυσιάζω.
- immortālis, e, ἀθάνατος.
- impavīdus, a, um, θραυαλέος.
- impedio, īvi, ītum, īre, 4 ἐμποδίζω.
- imperātor, ōris, ἀρ. αὐτοκράτορας στρατηγός.
- imperium, ii, οὐδ. κράτος, ἀρχή, ἐξουσία, προσταγή.
- impēro, āvi, ātum, āre, 1 ἐξουσιάζω, διατάζω, προσταίζω.
- impertio, īvi, ītum, īre, 4 δίνω μέρος ἀπό κάτι.
- impētus, us, ἀρ. ἐφοδος, ἐπίθεση.
- impleo, ēvi, ētum, ēre, 2 γεμίζω.
- implōro, āvi, ātum, āre, 1 ἐπικαλοῦμαι, παρακαλῶ.
- imprōbus, a, um, φαῦλος, κακός.
- in, πρόθ. 1) μέ αίτ. = σέ, πρός (κίν.)· 2) μέ ἀφαιρικ. = σέ (στάση).
- incautus, a, um, ἀπροφύλακτος, ἀπερίσκεπτος, ἄφρονος.
- incendium, ii, οὐδ. πυρκαϊά.
- incendo, ndi, nsum, ěre, 3 ἀνάβω, ἐξάπτω, καίω.
- incertus, a, um, ἀβέβαιος.
- incito, āvi, ātum, āre, 1 προτρέπω, παροτρύνω, παρακινῶ.
- incola, ae, ἀρ. κάτοικος.
- inde, ἐπίρρ. ἀπό κεῖ, ἀπ' αὐτό.
- indico, dixi, dictum, ěre, 3 ἀναγγέλλω, γνωστοποιῶ.
- indignatio, ōnis, θ. ἀγανάκτηση.
- indōles, is, θ. εὐφυΐα, ἐξυπνάδα.
- indūo, dūi, dūtum, ěre, 3 ντύνω.
- industria, ae, θ. ἐργατικότητα, φιλοπονία.
- infēlix, icis, δυστυχισμένος.
- inferi, ōrum, ἀρ. οἱ κάτω, οἱ θεοὶ τοῦ "Αδης = ὁ "Αδης.
- infestus, a, um, ἐχθρικός.
- infidus, a, um, ἄπιστος.
- infirmus, a, um, ἄρρωστος, ἀδύνατος.
- inflammo, āvi, ātum, āre, 1 παρακινῶ, ἐνθουσιάζω.
- ingens, ntis, πάρα πολύ μεγάλος, ἄπειρος.
- inimicus, a, um, ἐχθρικός· inimicus, i, οὐσ. ἀρ. ἐχθρός.
- initium, ii, οὐδ. ἀρχή· initio, ἀφαιρ. τοῦ χρόνου = στήν ἀρχή, ἀρχικά.
- injicio, jēci, jectum, ěre, 3 ρίχνω μέσα.
- injucundus, a, um, δυσάρεστος, ἀηδιαστικός.
- injuria, ae, θηλ. ἀδικία.
- inquit, εἶπε.
- insidiae, ārum, θ. ἐνέδρα, ἐνέδρες.
- insignis, e, ἐνδοξος, ὀνομαστός.
- insula, ae, θ. νησί.
- insum, fui, esse, εἶμαι, βρίσκομαι, ὑπάρχω μέσα.
- intellēgo, exi, ectum, ěre, 3 ἐνοῶ, καταλαβαίνω.
- inter, πρόθ. μέ αίτιατ. = μεταξύ.
- interficio, fēci, fectum, ěre, 3 σκοτώνω.
- interim, ἐπίρρ. στό μεταξύ.
- interitus, us, ἀρ. καταστροφή, συμ-

φορά.

interrogō, āvi, ātum, āre, ρωτῶ.

intersum, fui, esse, εἶμαι κοντά.
ἀνάμειρα intersum bellis = παίρνω μέρος στους πολέμους.

intra, πρόθ. μέ αίτιατ. = μέσα.

intro, āvi, ātum, āre, 1 μπαίνω.

invito, āvi, ātum, āre, 1 προσκαλῶ.

invitus, a, um, ἀθέλητα.

Iphigenia, ae, θ. Ἰφιγένεια.

ipse, a, um, ὁ ἴδιος.

ira, ae, θ. ἡ ὀργή, θυμός.

irascor, irasci, 3 ὀργίζομαι, θυμώνω.

iratus, a, um, ὀργισμένος.

irritus, a, um, μάταιος, ἄσκοπος.

is, ea, id, αὐτός.

iste, ista, istud, αὐτός.

ita, ἐπίρρ. ἔτσι· ita... ut = 1)
τόσο ὥστε· 2) ἔτσι... ὥστε.

Italia, ae, θ. Ἰταλία.

itaque, συνδ. γι' αὐτό.

itērum, ἐπίρρ. δεύτερη φορά, πάλι

Ithāca, ae, θ. Ἰθάκη.

J

jaceo, ūi, ēre, 2 κείτομαι, εἶμαι
πεσμένος.jam, ἐπίρρ. ἤδη, κιόλας· non jam =
ὄχι ἀκόμη, ἀκόμη δέν· jam din =
ἔδῶ καί πολύ καιρό.

Jauns, i ἄρ. Ἰανός.

jubeo, jussi, jussum, ēre, 2 διατάζω,
προστάζω.

jucundus, a, um εὐχάριστος, γλυκός.

jugum, i, οὐδ. ῥάχη (βουνοῦ), ζυγός (σκληραβιῆς).

Julius, ii, ἄρ. Ἰούλιος.

Juppiter, jovis, ἄρ. Δίας.

jure, δίκαια.

juro, āvi, ātum, āre, ὀρκίζομαι.

jus, juris, οὐδ. δίκαιο.

jus-jurandum, juris-jurandi, οὐδ.
ἔρκος.jussus, us, ἄρ. τό βρίζουμε μόνο
στήν ἄραιο. ἐν. jussu = μέ διαταγή.

justus, a, um, δίκαιος.

junēnis, is, ἄρ. νέος, νεαρός.

I

labor, ōris, ἄρ. κόπωση, ταλαιπωρία, μόχθος.

laboro, avi, atum, āre, 1 κοπιᾶζω,
ἐργάζομαι.

Lacaena, ae, θ. Σπαρτιάτισσα.

Lacedaemonius, a, um, Λακεδαιμόνιος· οὐσ. Lacedaemonii, orum, ἄρ. Λακεδαιμόνιοι.

laedere, āvi, atum, āre, 1 σπαράζω
διασχίζω, κομματιάζω.

lacrima, ae, θ. δάκρυ.

lacrimo, āvi, ātum, āre, 1 δακρύζω, κλάω.

lacus, us, ἄρ. λίμνη.

laetus, a, um, ἀστεῖος, εὖθυμος.

Laoceon, ntis, ἄρ. Λαοκόων.

lateo, ūi, ēre 2 κρύβομαι.

- Latini, ōrum, ἄρ. Λατίνοι.
 Latinus, i, ἄρ. Λατίνος.
 Latium, ii, οὐδ. τό Λάτιο.
 Latana, ae, θ. ἡ Λητώ.
 latus, a, um, πλατύς.
 laudabilis, e, ἀξιέπαινος.
 laudo, āvi, ātum, āre, 1 ἐπαινῶ,
 δοξάζω.
 laurus, i, θ. δάφνη.
 laus, laudis, θ. ἔπαινος.
 lectus, i, ἄρ. κρεβάτι.
 legātus, i, ἄρ. πρεσβευτής.
 legio, ōnis, θ. λεγεώνα· (στρα-
 τιωτικό σῶμα τῶν ἀρχαίων Ρω-
 μαίων μέ δύναμη 4.000-6.000
 πεζούς καί ἵπποις).
 lenio, īvi, καί ii, itum, ire, 4 μα-
 λακώνω, ἀνακουφίζω.
 Lentūlus, i, ἄρ. Λέντουλος
 Leonīdas, ae, ἄρ. Λεωνίδας
 levitas, ātis, θ. κουφότητα, ἔλα-
 φρότητα.
 levo, āvi, ātum, āre, 1 ἀνακου-
 φίζω.
 lex, legis, θ. νόμος.
 libenter, ἐπιρρ. μέ εὐχαρίστηση.
 liber, ĕra, ĕrum, ἐλεύθερος, ἀπαλ-
 λαγμένος.
 liber, bri, ἄρ. βιβλίο.
 libĕri, ōrum, ἄρ. τά παιδιά, οἱ
 ἀπόγονοι.
 libĕro, āvi, ātum, āre 1 ἐλευθερώ-
 νω.
 libertas, ātis, θ. ἐλευθερία.
 licet, licĕit, ĕre, 2 ἐπιτρέπεται
 ligneus, a, um, ξύλινος.
 littĕrae, ārum, θ. γράμματα, ἐπι-
 στῆμες.
 litus, ōris, οὐδ. ἀκτή, παραλία.
 locus, i, ἄρ. τόπος, θέση.
 longinquus, a, um, μακρινός.
 longus, a, um, μακρός.
 lorīca, ae, θ. θώρακας.
 luctus, ūs, ἄρ. πένθος.
 lucus, i, ἄρ. ἱερό δάσος, ἄλσος.
 ludus, i, ἄρ. παιγνίδι· στόν πληθ. =
 ἀγῶνες.
 lupus, i, ἄρ. λύκος.
 luxuria, ae, θ. τρυφή, πολυτέλεια.
 Lydi, ōrum, ἄρ. Λυδοί.
 Lysander, dri, ἄρ. Λύσανδρος.

M

- Maecēnas, ātis, ἄρ. Μαικήνας· πλού-
 σιος Ρωμαῖος, φίλος τοῦ αὐτο-
 κράτορα Αὐγούστου.
 magis, ἐπιρρ. περισσότερο.
 magistrātus, us, ἄρ. ἀρχή, ἐξου-
 σία· στόν πληθ. ἄρχοντες.
 magnitūdo, ĩnis, θ. μέγεθος.
 magnus, a, um, μέγας, πολὺς.
 Maharbal, ālis, ἄρ. Μάρβας.
 major, jus, μεγαλύτερος· majores,
 um = πρόγονοι.
 malitia, ae, θ. κακία.
 malum, i, οὐδ. τό κακό.
 malus, a, um, κακός, φαῦλος.
 mando, āvi, ātum, āre, 1 παραγα-
 γέλνω· maudo memoriae = τυ-
 πώνω, χαράζω στή μνήμη.
 īmanus, us, θ. χέρι· manum consĕ-

- ro = ἔρχομαι στά χέρια, συμπλέκομαι, κάνω μάχη.
- Marāthōn, ōnis, ἄρ. Μαραθῶνας.
- Marcius, ii, ἄρ. Μάρκιος.
- mare, is, οὐδ. θάλασσα.
- Marius, ii, ἄρ. Μάριος.
- mater, matris, θ. μητέρα.
- matrimonium, ii, οὐδ. γάμος.
- maximus, a, um, πάρα πολύ μεγάλος.
- Maximus, i, ἄρ. Μάξιμος.
- medicīna, ae, θ. ἰατρική.
- medicus, i, ἄρ. γιατρός.
- Mediolānum, i, οὐδ. Μιλάνο.
- meditor, ātus sum, āri, 1 σκέπτομαι.
- Medus, i, ἄρ. Μῆδος.
- mel, llis, οὐδ. μέλι.
- melior, us, καλύτερος.
- memor, ōris, αὐτός πού θυμᾶται.
- memoria, ae, θ. μνήμη.
- Menelāus, i, ἄρ. Μενέλαος.
- mensa, ae, θ. τραπέζι.
- meo, āvi, ātum, āre, 1 προσχωρῶ, ἔρχομαι, πορεύομαι.
- mercātor, ōris, ἄρ. ἔμπορος.
- mercātūra, ae, θ. ἐμπόριο.
- Mercurius, ii, ἄρ. Ἑρμῆς.
- mereo, ūi, ēre, 2 εἶμαι ἄξιος, mereo bene de aliquo = εὐεργετῶ, ὠφελῶ κάποιον.
- Messenii, ōrum, ἄρ. Μεσσήνιοι.
- metuo, ūi, ēre, 3 φοβοῦμαι.
- metus, us, ἄρ. φόβος.
- meus, a, um, δικός μου.
- migro, āvi, ātum, āre, 1 πηγαίνω, μεταβαίνω.
- miles, lītis, ἄρ. στρατιώτης.
- militāris, e, πολεμικός· res militāres = οἱ πολεμικές ὑποθέσεις.
- militia, ae, θ. ἐκστρατεία.
- mille, χίλιοι· στὸν ἐνικό ἄκλιτο ἐπίθετο, στὸν πληθ. milia, um, κλιτό οὐσιαστικῶς.
- Miltiādes, is, ἄρ. Μιλτιάδης.
- Minerva, ae, θ. Ἀθηνᾶ.
- minister, stri, ἄρ. ὑπηρέτης.
- ministra, ae, θ. ὑπηρέτρια.
- minimus, a, um, ἐλάχιστος.
- minor, us, μικρότερος.
- mirus, a, um, θαυμαστός, ἀξιοθαύμαστος.
- miser, ĕra, erum, ἄθλιος, ἐλεεινός, δυστυχησιμένος.
- miserīcordia, ae, θ. οἰκτός, εὐσπλαχνία.
- mito, misi, missum, ĕre, 3 στέλλω.
- modestus, a, um, συνετός, μυαλωμένος.
- modo, ἐπίρρ. μόνο.
- modus, i, ἄρ. τρόπος.
- moenia, um, οὐδ. τείχη.
- molestia, ae, θ. δυσχέρεια, ἐνόηληση.
- molestus, a, um, βαρὺς, ἐνοχλητικός.
- mollis, e μαλακός, ἀπαλός.
- moneo, ūi, itum, ĕre, 2 προτρέπω, συμβουλεύω.
- mons, ntis, ἄρ. βουνό.
- monstro, āvi, ātum, āre, 1 δείχνω.

monstrum, i, οὐδ. τέρας.
 morbus, i ἄρ. ἀρρώστια, ἀσθένεια.
 morior, mortuus sum, mori, 3 πε-
 θαίνω.
 moror, ātus sum, ari 1 χρονοτρι-
 βῶ, καθυστερῶ.
 mors, rtis, θ. θάνατος.
 morsus, us, ἄρ. τσίμπημα, δάγκωμα.
 mortalis, e, θνητός.
 moveo, movi, mōtum, ēre, 2 κινῶ.
 Mucius, ii, ἄρ. Μούκιος.
 mulier, ēris, θ. γυναίκα.
 multitūdo, inis, θ. πλῆθος.
 multo, āvi, ātum, āre, 1 τιμωρῶ
 multo exsilio, ἐξορίζω.
 multus, a um, πολὺς· ἢ αἰτιατ.
 multum καὶ ἡ ἀφαιρετικ. multo
 (ὅταν δηλώνουν σύγκριση) ἐπιρ.
 = πολὺ, πολὺ χρόνος.
 munio, i vi, itum, ire, 4 ὀχυρώνω.
 muraena, ae, θ. σμέρνα (ψάρι).
 murus, i, ἄρ. τὸ τεῖχος.
 Muae, ārum, θ. Μούσες
 muto, āvi, ātum, āre, 1 ἀλλάζω,
 μεταβάλλω.

N

nam, συνδ. γιατί.
 nanciscor, nactus sum, nancisci,
 3 τυχαίνω.
 narro, āvi, ātrum, āre, 1 διηγού-
 μαι.
 natio, onis, θ. ἔθνος.
 natus, a, um, αὐτός πού ἔγινε, πού
 γεννήθηκε.
 nauta, ae, ἄρ. ναύτης.

navālis, e, ναυτικός· navalis pu-
 gna = ναυμαχία.
 navigium, ii, οὐδ. πλοῖο, καράβι.
 navigo, āvi, ātum, āre, 1 πλέω.
 navis, is, θ. πλοῖο.
 ne, ἐρώτημ. μόριο στό τέλος τῆς
 λέξεως πού κάνει τήν ἐρώτηση =
 ἄραγε.
 ne, σύνδεσμος = μήπως, γιὰ νά μή·
 ne - quidem = οὔτε.
 necessarius, a, um, ἀναγκαῖος, ἀπα-
 ραίτητος.
 neco, āvi, ātum, āre, 1 σκοτώνω.
 nefarius, a, um, ἀνόσιος.
 negligo, ēxi, ectum, ēre, 3 παρα-
 μελῶ.
 nego, āvi, ātum, āre, 1 ἀρνούμαι.
 negotium, ii, οὐδ. ὑπόθεση, ἀσχολία.
 nemo, γενκ. nullius, δτκ., nemini,
 αἰτ. neminem, ἄφ. nullo, ἄρ. κα-
 νέννας.
 Neptūnus, i ἄρ. Ποσειδῶνας.
 neque, καί nec, σύνδ. οὔτε, καί
 δέν.
 Nereus, i, ἄρ. Νηρέας (θεός τῆς
 θάλασσας)· κόρες του ἦταν οἱ
 Νηρηίδες.
 nescio, i vi καί ii, itum, ire, 4
 ἀγνοῶ, δέ γνωρίζω.
 nihil, οὐδ. ἄκλιτο = τίποτε, μηδέν.
 nimis, ἐπίρρ. (πέρα) πολὺ.
 nisi, συνδ. ἐκτός ἄν, ἄν δέν.
 nobilis, e, εὐγενής, σπουδαῖος, γνω-
 στός.
 noceo, ūi, itum, ēre, 2 βλάπτω.

ζημιώνω.
 nomen, īnis, οὐδ. ὄνομα.
 nomen, āvi, ātum, āre, 1 ὀνομά-
 ζω.
 non, δέν.
 nondum, ὄχι ἀκόμη.
 nonne, ἐρωτηματικό μόριο σέ εὐ-
 θεία ἐρώτηση = πῶς δέν;
 nonnullus, a, um κάποιος.
 nonus, a, um, ἕνατος.
 noster, stra, strum, δικός μου.
 notus, a, um, γνωστός.
 novem, ἑννέα.
 novus, a, um, καινούργιος, ἀσυνή-
 θιστος.
 nox, noctis, θ. νύχτα.
 nullus, a, um, κανένας.
 num, ἐρωτηματικό μόριο: 1) σέ
 εὐθεία ἐρώτηση = μήπως, 2) σέ
 πλάγια ἐρώτηση = ἄν.
 Numa, ae, ἄρ. Νουμᾶς.
 numero, āvi, ātum, āre, 1 μετρῶ,
 ἀριθμῶ.
 numerus, i, ἄρ. ἀριθμός.
 nunc, ἐπίρρ. τώρα.
 nunquam, ἐπίρρ. ποτέ.
 nuntio, āvi, ātum, āre, 1 ἀναγ-
 γέλλω.
 nuntius, ii, ἀγγελιαφόρος.
 nuper, ἐπίρρ. πρίν ἀπό λίγο.
 nutrio, īvi, ītum, īre, 4 τρέφω.

Θ

oboedio, īvi, ītum, īre, 4 ὑπακούω.
 objicio, jeci, jectum, ěre, 3 ρίχνω.

obrūo, rūi, rūtum, ěre, σκεπάζω
 ἐντελῶς, κατακλύζω.
 obsecro, āvi, ātum, āre, 1 ἱκε-
 τεύω.
 obtempĕro, āvi, ātum, āre, 1 ὑπα-
 κούω.
 occasio, ōnis, θ. εὐκαιρία.
 occūpo, āvi, ātum, āre, 1 κυρι-
 εύω.
 Octaviānus, i, ἄρ. Ὁκταβιανός.
 octo, ὀκτώ.
 oculū, i, ἄρ. τό μάτι.
 odium, ii, οὐδ. τό μίσος.
 officium, ii, οὐδ. καθήκον, ὑπο-
 χρέωση.
 olim, ἐπίρρ. κάποτε.
 omnis, e, ὅλος.
 omnino, ἐπίρρ. πάντως: omnino
 non, καθόλου.
 onĕro, āvi, ātum, āre, 1 ἐπιβα-
 ρύνω.
 opes, um, θ. πλοῦτος, θησαυροί,
 εὐπορία.
 oppidum, i, οὐδ. πόλη.
 opprīmo, pressi, pressum, ěre, 3,
 καταπιέζω, καταστρέφω, μαται-
 ώνω.
 oppugno, āvi, ātum, āre, 1 πο-
 λιορκῶ.
 optīmus, a, um, ἄριστος.
 opto, āvi, ātum, āre, 1 εὐχομαι,
 παρακαλῶ, ἐπιθυμῶ.
 opulentus, a, um, πλούσιος.
 ora, ae, ἀκτή, παραλία.
 oraculum, i, μαντεῖο, χρησμός.
 oratio, ōnis, ὁ λόγος.

ornamentum, i, οὐδ. κόσμημα.
 orno, āvi, ātum, āre, 1 στολίζω.
 oro, āvi, ātum, āre, 1 παρακαλῶ.
 otiosus, a, um, ἀργός, ἀπρακτός.
 Ovidius, ii, ἀρ. Ὀβίδιος.

P

P. = Publius, ii, ἀρ. Πόπλιος.
 Padus, i, ἀρ. Πάδος, ποτάμι τῆς
 Ἰταλίας.
 paene, ἐπίρρ. σχεδόν.
 paeniunsūla, ae θ. χερσόνησος.
 pagus, i, ἀρ. μεγάλο χωριό.
 paluster, stris, stre, βλτωδῆς,
 ἐλώδης.
 pareo, ūi, ēre, 2 ὑπακούω.
 pario, pepēri, partum, ēre, 3 πα-
 ρασκευάζω, παρέχω, γεννῶ.
 Paris, idis, ἀρ. Πάρης.
 paro, āvi, ātum, āre, 1 παρασκευά-
 ζω, ἐτοιμάζω, παρέχω, προξενῶ.
 paro bellum = ἐτοιμάζω πόλεμο,
 ἐτοιμάζομαι γιά πόλεμο.
 pars, partis, θ. μέρος.
 parvus, a, um, μικρός.
 pascuum, i, οὐδ. βοσκή.
 pateo, ūi, ēre, 2. ἀπλώνομαι, ἐκτεί-
 νομαι.
 pater, tris, ἀρ. πατέρης· patres,
 um = οἱ πατέρινοι.
 patria, ae, θ. πατρίδα.
 patricii, ōrum, ἀρ. πατρίκινοι.
 patrius, a, um, πατρικός.
 Patroclus, i, ἀρ. Πάτροκλος.
 paucus, a, um, (σχεδόν μόνο στόν

πληθοντικό) = λίγοι.
 paulātim, ἐπίρρ. λίγο - λίγο, σιγά-
 σιγά.
 paulo, ἐπίρρ. ἀφαιρτικ. λίγο paulo
 post = ὕστερα ἀπό λίγο.
 Paulus, i, ἀρ. Παῦλος.
 pauper, ěris, φτωχός.
 Pausanias, ae, ἀρ. Παυσανίας.
 pax, pacis, θ. εἰρήνη.
 pecco, āvi, ātum, āre, 1 ἀμαρτά-
 νο.
 pecunia, ae, θ. χρήματα, περιου-
 σία.
 pedes, itis, ἀρ. ὁ πεζός (στρα-
 τιώτης).
 pedester, stris, stre, πεζικός· co-
 piae pedestres = τό πεζικό.
 peditatus, us, ἀρ. πεζικό.
 pello, pepūli, pulsum, ěre, 3 ἀπο-
 κρούω.
 per, πρόθ. μέ αιτιατ. = κατά + αιτ.
 διαμέσου, σέ + αιτ.
 peregrinus, a, um, ξένος.
 periculōsus, a, um, ἐπικίνδυνος.
 pericūlum, i, οὐδ. κίνδυνος.
 peritus, a, um, ἔμπειρος.
 permagnus, a, um, πολύ μεγάλος.
 permitto, mīsi, missum, ěre, 3
 ἐπιτρέπω, παραδίνω.
 permultus, a, um, πάρα πολύς.
 pernicies, ěi, θ. καταστροφή.
 perniciosus, a, um, καταστρεπτι-
 κός.
 Persae, ārum, ἀρ. Πέρσες.
 perterreo, ūi, itum, ēre, 2 φοβίζω
 πολύ, κατατρομάζω.

perturbo, avi, atum, are, 1 ταραζώ.
 pes, pedis, ἄρ. πόδι· pedibus = μέτά πόδια.
 pessimus, a, um, πάρα πολύ κακός.
 pestilentia, ae, θ. ἀρρώστια (ἐπιδημική).
 peto, īvi, kací ii, itum, ěre, 3 ζητώ, παρακαλώ.
 piētas, atis, θ. εὐσέβεια.
 piger, gra, grum, ἀργακίνητος, νοθρός.
 pilum, i, οὐδ. ἀκόντιο.
 piscīna, ae, θ. ἰχθυοστροφεῖο.
 piscis, is, ἄρ. ψάρι.
 pius, a, um, εὐσεβής.
 placeo, ūi, itum, ěre, 2 ἀρέσω.
 placo, avi, atum, āre, 1 ἐξιλιέω, μαλακώνω.
 planities, eī, θ. πεδιάδα, κάμπος.
 Plataeae, ārum, θ. Πλαταιές.
 platānus, i, θ. πλατάνος.
 plebs, plebis, θ. πλῆθος, πληβεῖοι.
 plenus, a, um, γεμάτος.
 plerumque, ἐπίρρ. τό πῖό πολύ.
 poena, ae, θ. ποινή.
 Poeni, ōrum, ἄρ. Καρχηδόνιοι.
 Poenus, i, ἄρ. Καρχηδόνιος.
 poēta, ae, ἄρ. ποιητής.
 polliceor, cītus sum, ceri, 2 ὑπόσχομαι.
 Pollio, ōnis, ἄρ. βλ. Vedius.
 pomifer, ěra, ěrum, ὀπωροφόρος.
 Pompējus, i ἄρ. Πομπήιος.
 Pompilius, ii, ἄρ. Πομπίλιος.
 pono, posūi, positum, ěre, 3 βάζω

τοποθετώ· pono castra = στρατοπεδεύω.
 popūlus, i, ἄρ. λαός.
 popūlus, i, θ. λεύκα.
 Porsenna, ae, ἄρ. Πορσήνας.
 porto, āvi, ātum, āre, 1 φέρνω.
 portus, us, ἄρ. λιμάνι.
 posco, poposci, poscēre, 3 ζητώ.
 possum, potūi, posse, μορῶ, ἔχω τή δύναμη.
 post, πρόθ. μέ αἰτιατ. = ὕστερα ἀπό κάτι.
 postea, ἐπίρρ. ὕστερα.
 postērus, μεταγενέστερος· postēro die, τήν ἐπόμενη μέρα.
 postquam, σύνδ. χρον., ἀφῶ.
 postrēmo, ἐπίρρ. τελευταῖα, τέλος.
 postulo, āvi, ātum, āre, 1 ἀπαιτώ.
 potens, ntis, δυνατός, ισχυρός, ἰκάνος.
 potentia, ae, δύναμη.
 praebeo, būi, bitum, ěre, 2 παραρέχω, δίνω.
 praeceptum, i, οὐδ. συμβουλή.
 praecipio, cēpi, cēptum, ěre, 3 προστάζω, δίνω διαταγή.
 Praeclārus, a, um, ὀνομαστός, ἐνδοξός, σπουδαῖος.
 praeda, ae, θ. λάφυρο.
 praedīco, xi, ctum, ěre, 3 προλέγω.
 praesidium, ii, οὐδ. φρουρά.
 praesum, fui, esse, εἶμαι ἐπικεφαλής, ἀρχηγός.
 praeter, πρόθ. μέ αἰτιατ. = πλὴν, ἐκτός, παρά.
 praeterea, ἐπίρρ. ἀκόμη.

- praetervēhor, vectus sum, i, 3
περνῶ.
- praetor, oris, ἄρ. πραιτόρας, στρα-
τηγός.
- preces, precum, θ. παράκληση.
- pretiōsus, a, um, πολύτιμος.
- Priamus, i, ἄρ. Πρίαμος.
- Priēna, ae, θ. Πριήνη.
- primo, ἐπίρρ. πρώτα πρώτα.
- primus, a, um, πρώτος.
- princeps, cīpis, ἄρ. ἡγεμόνας, ἄρ-
χηγός.
- priscus, a, um, ἀρχαῖος.
- Priscus, i, ἄρ. Πρίσκος.
- priusquam, συνδ. προτοῦ νά...
- privo, avi, atum, are, 1 στέρῶ.
- pro, πρόθ. μέ ἀραιρικ. = ἀντί για
κάτι, για κάτι, σύμφωνα μέ κάτι.
- probo, āvi, ātum, āre, 1 ἐπιδοκι-
μάζω, παραδέχομαι.
- probus, a, um, ἀγαθός, ἔντιμος.
- procul, ἐπίρρ. μακριά.
- proditor, ōris, ἄρ. προδότης.
- proelium, ii, οὐδ. μάχη.
- proficiscor, profectus sum, profi-
cisci, 3 πηγαίνω, προχωρῶ.
- profiteor, fessus sum, eri, 2 ὁμο-
λογῶ, λέγω, ὑπόσχομαι.
- prohibeo, būi, bītum, ēre, 2 ἐμπο-
δίζω.
- promissum, i, οὐδ. ὑπόσχεση.
- prope, προθ. μέ αἰτιατ. = κοντά
σέ κάτι, ἤ σέ κάποιον.
- propĕro, āvi, ātum, āre, 1 τρέχω,
προχωρῶ βιαστικά, σπεύδω.
- propinquus, a, um, αὐτός πού βρί-
σκεται κοντά, ὁ πλησίον, γειτο-
νικός.
- propter, πρόθ. μέ αἰτ. = ἐξαιτίας.
- propterea, ἐπίρρ. γι' αὐτό.
- propulso, āvi, ātum, āre, 1 ἀπο-
κρούω, ἀπωθῶ.
- provideo, vīdi, vīsum, ēre, 2 προ-
βλέπω.
- provincia, ae, θ. ἐπαρχία.
- prudens, ntis, συνετός, μυαλωμένος.
- prudenter, ἐπίρρ. μέ σύνεση, μέ
φρόνηση.
- prudencia, ae, θ. σύνεση, φρόνη-
ση.
- Prusia, ae, ἄρ. ὁ Πρωσίας.
- publicus, a, um, δημόσιος.
- puella, ae, θ. κορίτσι.
- puer, ĕri, ἄρ. παιδί, δούλος.
- pugna, ae, μάχη.
- pugno, āvi, ātum, āre, 1 μάχομαι,
πολεμῶ.
- pucher, chra, chrum, ώραῖος.
- pulehitūdo, inis, θ. ὄρακότητα.
- Punīcus, a, um, Καρχηδονιακός.
- punio, īvi, itum, ire, 4 τιμωρῶ.
- puto, āvi, ātum, āre, 1 νομίζω.
- Pyrenaei, ōrum, ἄρ. τὰ Πυρηναῖα.
- Pythagōras, ae, ἄρ. Πυθαγόρας, με-
γάλος σοφός τῆς ἀρχιότητος ἀπό
τῆ Σάμο (572 - 500 π.Χ.).

Q

- quadragesīmus, a, um, τεσσαρα-
κιστός.
- quadrīngentesīmus, a, um, τετρα-

κασισιστός.
 quaero, sivi, sītum, ěre, 3 ρωτῶ.
 quaestor, ōris, ἄρ. ταμίης.
 qualis, e, αὐτός πού, πού.
 quam, ἐπίρρ. 1) μέ ἐπίθετο = πόσο
 πολύ; 2) μετά ἀπό συγκριτικό =
 παρά, ἀπ' ὅτι.
 quamdiu, ἐπίρρ. ὅσο (χρόνο).
 quamquam, συνδ., ἄν καί.
 quantus, a, um, πόσος.
 quartus, a, um, τέταρτος.
 quasi, ἐπίρρ. ὅπως ἀκριβῶς.
 quattuor, τέσσερες, α.
 -que, ἐγκλιτ. καί.
 qui? quae? quod? ποιός; τί;
 qui, quae, quod, αὐτός πού, πού.
 quia, συνδ. γιατί, ἐπειδή.
 quicumque, quaecumque, quod-
 cumque = ὅποιουσδήποτε.
 quidam, quaedam, quiddam ἢ
 quoddam, κάποιος, κάτι.
 quiētus, a, um, ἥσυχος.
 quindēcim, δέκα πέντε.
 quingentesimus, a, um, πεντακο-
 σιοστός.
 quingenti, ae, a, πεντακόσιοι.
 quinquagesimus, a, um, πενήτηκο-
 στός.
 quinque, πέντε.
 quintus, a, um, πέμπτος.
 quis? quid? ποιός; τί;
 quod, συνδ. γιατί, ἐπειδή.
 quomīnus, συνδ. πού μπάνει (ἀντί
 τοῦ no) ὅστερα ἀπό ρήματα πού
 σημαίνουν ἐμπόδιο = γιὰ νά μή,
 ὅστε νά μή.

quomōdo, ἐπίρρ. μέ ποιόν τρόπο,
 πῶς.
 quondam, ἐπίρρ. κάποτε.
 quoniam, συνδ. ἐπειδή.
 quoque, συνδ. πού μπάνει στό τέλος
 τῶν λέξεων, καί, ἀκόμη.
 quotannis, ἐπίρρ. κάθε χρόνο
 quoties, ἐπίρρ. ὅσες φορές, κάθε
 φορά.

R

rapio, rapūi, raptum, ěre, 3 ἄρ-
 πάζω, σέρνω.
 raptο, āvi, ātum, āre, 1 ἄρπάζω
 raptus, a, um, ἄρπαχμένος.
 raro, ἐπίρρ. σπάνια.
 ratio, ōnis, θ. τρόπος.
 recito, āvi, ātum, āre, 1 διαβάζω.
 recupēro, āvi, ātum, āre, 1 ξανα-
 παίρνω, ξανακερδίζω, παίρνω πί-
 σω.
 redītus, us, ἄρ. ἐπιστροφή, γυρι-
 σμός.
 redūco, xi, ctum, ěre, 3 ἐπανα-
 φέρω, ξαναφέρνω.
 regīna, ae, θ. βασίλισσα.
 regio, onis, θ. χώρα.
 regius, a, um, βασιλικός.
 regnum, i, βασίλειο.
 rego, xi, ctum, ěre, 3 κυβερνῶ,
 διοικῶ.
 relēgo, āvi, ātum, āre, 1 ἐξορίζω.
 religo, āvi, ātum, āre, δένω (κά-
 ποιον).
 reliquiae, ārum, θ. ἀπομεινάρια, λεί-
 ψανα.

reliquus, a, um, ὑπόλοιπος.
 remedium, ii, οὐδ. φάρμακον, γιαντρικό.
 remīgro, āvi, ātum, āre, 1 ἐπιστρέφω.
 Remus, i, ἄρ. Ρέμος.
 renovo, āvi, ātum, āre, 1 ἀνανεώνω, ξαναρχίζω.
 reperio, repperi, pertum, ire 4 βρίσκω.
 repēto, īvi, itum, ěre, 3 ἀπαιτῶ·
 repeto poenas ab aliquo = τιμωρῶ κάποιον.
 repudio, āvi, ātum, āre, 1 ἀποδοκιμάζω.
 res, rei, θ. πράγμα· res adversae = ἀτυχίες· res bellica = οἱ πολεμικές ὑποθέσεις· res militāris = τὰ πολεμικά· res publica = πολιτεία· res secundae = εὐτυχίες.
 respondeo, spondi, sponsum, ěre, 2 ἀπαντῶ, ἀποκρίνομαι.
 restituo, stitūi, stitūtum, ěre, 3 ἐπανορθώνω, ἀποκαθιστῶ, ξαναστηλώνω.
 revēra, ἐπίρρ. πραγματικά, στ' ἀλήθεια.
 revōco, āvi, ātum, āre, 1 ἐπαναφέρω, ἀνακαλῶ, παίρνω πίσω.
 rex, regis, ἄρ. βασιλιάς.
 rogo, āvi, ātum, āre, 1) παρακαλῶ· 2) rogo legem, προτείνω νόμο.
 rogus, i, ἄρ. φωτιά.
 Roma, ae, θ. Ρώμη.
 Romanus, a, um, Ρωμαϊκός.
 Romanus, i, ἄρ. Ρωμαῖος.

Romūlus, i, ἄρ. Ρωμύλος.
 rosa, ae, θ. τριαντάφυλλο.
 ruo, rui, rutum, ěre 3, ὄρμῶ.
 rusticus, a, um, ἀγροτικός.
 rutilus, a, um, ξανθός.

S

Sabīna, ae, θ. Σαβίνη.
 Sabīnus, i, ἄρ. Σαβίνος.
 sacer, cra, crum, ιερός.
 sacrificatio, ōnis, θ. θυσία.
 sacrificium, ii, οὐδ. θυσία.
 sacrifico, āvi, ātum, āre, 1 θυσιάζω.
 saecūlum, i, οὐδ. αἰώνας.
 saepe, ἐπίρρ. πολλές φορές.
 saevio, ii, itum, ire, 4 εἶμαι ἔξω φρενῶν, μανιάζω.
 saevus, a, um, ἄγριος.
 sagitta, ae, θ. βέλος.
 saguntum, i, οὐδ. Σάγουντο (ἄρχαία πόλη τῆς Ἰσπανίας).
 Salāmis, īnis, θ. Σαλαμίνα.
 salūber, bris, bre, ὑγιεινός.
 salutāris, e, σωτήριος, χρήσιμος.
 salūto, āvi, ātum, āre, 1 χαιρετίζω.
 salveo, ěre, 2 χρησιμοποιεῖται μόνο ἢ προστ. γιά χαιρετισμό (salve = χαῖρε).
 Samnītes, tum, ἄρ. Σαμνίτες (λαός τῆς κάτω Ἰταλίας).
 sano, avi, atum, āre, 1 θεραπεύω.
 sanus, a, um, ὑγιής, γερός.
 sapiens, ntis, σοφός.
 sapientia, ae, θ. σοφία.

Sardes, ium, Σάρδεϊς.
 Sarpēdon, ōnis, ἄρ. Σαρπηδών, βρα-
 σιλιάς τῶν Λυκίων.
 satis, ἐπίρρ. ἀρκετά, ἀρκετό, satis
 est, ἀρκεῖ.
 Saturnus, i, Κρόνος.
 saxum, i, οὐδ. πέτρα.
 Scaevōla, ae, ἄρ. Σκαιβόλας.
 scelus, ēris, οὐδ. ἔγκλημα, ἄνοσι-
 ούργημα.
 schola, ae, σχολαῖα.
 scio, scīvi, scītum, scīre, 4 γνω-
 ρίζω, ξέρω.
 Scipio, ōnis, ἄρ. Σκιπίωνας.
 scriba, ae, ἄρ. γραφέας.
 scriptor, oris, ἄρ. συγγραφέας.
 scutum, i, οὐδ. ἀσπίδα.
 secum = cum se, μαζί του.
 secundus, a, um, δεύτερος, εὐνοϊ-
 κός: planities secunda = πε-
 διάδα κατάλληλη: secundus ven-
 tus = εὐνοϊκός ἄνεμος: secunda
 fortuna = εὐνοϊκή τύχη.
 sed, συνδ. ἀλλά: sed etiam = ἀλλά
 καί.
 sedeo, sedi, sessum, ēre, 3 κάθο-
 μι.
 seditio, ōnis, θ. στάση, ἐπανάσταση
 sedūlus, a, um, πρόθυμος, ἐργατι-
 κός.
 semel, ἐπίρρ. ἀριθ. μιά φορά.
 semper, ἐπίρρ. πάντοτε.
 senātor, ōnis, συγκλητικός.
 senātus, us, ἄρ. σύγκλητος.
 senex, senis, ἄρ. γέρος (σέ βραθιά
 γερᾶματα).

sententia, ae, θ. γνώμη: mea sen-
 tentia = κατὰ τή γνώμη μου.
 sentio, sensi, sensum, īre, 4 κατα-
 λαβαίνω, ἐννοῶ.
 sepāro, āvi, ātum, āre, 1 χωρίζω.
 septem, ἑφτά.
 septendēcim, δεκαεφτά.
 septimus, a, um, ἑβδομος.
 septingentesīmus, a, um, ἑπτακο-
 σιοστός.
 septuagesīmus, a, um, ἑβδομηκο-
 στός.
 sequor, secūtus, sum, sequi 3 ἀκο-
 λουθῶ.
 sermo, ōnis, ἄρ. λόγος.
 servio, īvi, ītum, īre, 4 εἶμαι δοῦ-
 λος, ὑπηρετῶ σάν δοῦλος.
 servītus, tūtis, θ. δουλεία, σκλαβιά.
 Servius, ii, ἄρ. Σέρβιος.
 servo, āvi, ātum, āre, 1 σώζω, δια-
 τηρῶ.
 servus, i, ἄρ. δοῦλος.
 severitas, ātis, θ. αὐστηρότητα.
 sevērus, a, um, αὐστηρός.
 sex, ἕξι.
 sexagesīmus, a, um, ἑξηκοστός.
 sextus, a, um, ἕκτος.
 si, σύνδ. ἤν.
 sic, ἐπίρρ. ἔτσι.
 Sicilia, ae, θ. Σικελία.
 sileo, ūi, ēre, 2 σιωπῶ.
 silva, ae, θ. δάσος.
 similis, e, ὅμοιος.
 simulacrum, i, οὐδ. ὁμοίωμα, εἰκό-
 να, ἕγλημα.
 sine, πρόθ. με ἀφαιρτ. χωρίς + αἰτ.

- singuli, ae, a, ἕνας - ἕνας.
 sinister, stra, strum, ἀριστερός.
 Sirēnes, um, θ. Σειρήνες.
 situs, a, um, πού βρίσκεται· situs
 sum βρίσκομαι.
 socius, ii, ἀρ. σύμμαχος, φίλος, ὁ-
 παθός.
 Socrātes, is, ἀρ. Σωκράτης.
 soleo, solitus, sum, ēre, 2 συνη-
 θίζω.
 solum, i, οὐδ. ἔδαφος· aequo solo =
 κατεδαφίζω, γκρεμίζω.
 solus, a, um, μόνος· solum, ἐπίρρ.
 μόνο. non solum = ὄχι μόνο.
 solvo, solvi, solūtum, ēre, 3 λύνω,
 ἀπελευθερώνω.
 somnus, i, ἀρ. ὕπνος.
 sonitus, us, ἀρ. ἤχος.
 Sparta, ae, θ. Σπάρτη.
 spatium, ii, οὐδ. διάστημα.
 species, ēi, θ. μορφή, ὄψη· specie =
 κατά τό φαινόμενο, φαινομενικά.
 specto, āvi, ātum, āre, 1 βλέπω,
 παρατηρῶ.
 spero, avi, atum, are, 1 ἐλπίζω.
 spes, spei, θ. ἐλπίδα.
 spiro, āvi, ātum, āre, ἀναπνέω,
 ζῶ.
 statim, ἐπίρρ. ἀμέσως.
 statua, ae, θ. ἄγαλμα.
 sto, steti, statum, āre, 1 στέκο-
 μαι, εἶμαι.
 strenuus, a, um, δραστήριος.
 strepitus, us, ἀρ. κρότος, θόρυβος.
 studeo, dui, ēre, 2 προσπαθῶ.
 stultus, a, um, ἀνόητος.
 suadeo, suāsi, suāsum, ēre, 2 πεί-
 θω, συμβουλευῶ.
 suāvis, e, γλυκός, εὐχάριστος, ὠφέ-
 λιμος.
 sub, πρόθ. μέ αιτ. = γύρω ἀπό κάτι,
 σχετικά μέ κάτι.
 subīgo, bēgi, bactum, ēre, 3 ὑπο-
 δουλώνω.
 subīto, ἐπίρρ. ξαφνικά.
 Suēbi, ōrum, ἀρ. Σουῆβοι (γερμα-
 νικό ἔθνος).
 sui, sibi, se, ἀντων. αὐτοπαθ. τοῦ
 ἑαυτοῦ του, τῶν ἑαυτῶν τους.
 Sulla, ae, ἀρ. Σύλλας.
 sum, fui, esse, εἶμαι.
 summa, ae, θ. τό σύνολο· summa
 imperii = ἀρχηγία, ἡγεμονία.
 summus, a, um, ἀνώτατος, ὁ μεγα-
 λύτερος.
 superbia, ae, θ. ὑπερηφάνεια.
 superbus, a, um, ὑπερήφανος.
 superbus, i, ἀρ., Σούπερβος.
 supēro, āvi, ātum, āre, νικῶ, ἐπι-
 κρατῶ.
 supersum, fui, esse, ἀπομένω, ἐπι-
 ζῶ.
 supplicium, ii, οὐδ. τιμωρία καί
 μάλιστα ὁ θάνατος.
 supra, ἐπίρρ. παραπάνω.
 supra, προθ. μέ αιτ. πάνω ἀπό + αιτ.
 sustento, āvi, ātum, āre, 1 ὑπο-
 μένω.
 sustineo, tinui, tentum, ēre 2 ὑπο-
 μένω.
 suus, a, um, ὁ δικός του, ἡ δική
 του, τό δικό του.

T

- taceo, ūi, itum, ēre, 2 σιωπῶ.
 talis, e, τέτοιος, παρόμοιος.
 tam, ἐπίρρ. τόσο (πολύ).
 tamen, σύνδ. ὅμως.
 tandem, ἐπίρρ. ἐπιτέλους.
 tantus, a, um, τόσο μεγάλος.
 Tarquinius, ii, ἀρ. Ταρκύνιος.
 taurus, i, ἀρ. ταῦρος.
 Tellus, i, ἀρ. Τέλλος.
 telum, i, οὐδ. βέλος· πλ. tela,
 ōrum = ὅπλα ἐπιθετικά (ἀντίθ.
 arma, ōrum).
 templum, i, οὐδ. ναός.
 tempto, avi, atum, are, ἐπιχειρῶ.
 προσπαθῶ.
 tempus, ōris, οὐδ. χρόνος, καιρός.
 Tenēdus, i, θ. Τένεδος.
 teneo, tenoi, tentum, ēre, 2 κρατῶ,
 ἔχω, διατηρῶ· memoria teneo =
 κρατῶ στή μνήμη, θυμᾶμαι.
 ter, ἐπίρρ. τρεῖς φορές.
 Terentius, ii, ἀρ. Τερέντιος.
 tergum, i, οὐδ. πλάτη· terga verto
 = στρέφω τὰ νῶτα, τρέπομαι σέ
 (ἄτακτη) φυγή.
 termino, āvi, ātum, āre, 1 τελειώ-
 νω.
 terra, ae, θ. γῆ, χώρα.
 terreo, rūi, rītum, ēre, 2 τρομάζω.
 φοβίζω, ταραάζω.
 terribilis, e, φοβερός.
 terror, ōris, ἀρ. τρόμος.
 tertius, a, um, τρίτος.
 testamentum, i, οὐδ. διαθήκη.
- Teutoni, ōrum, ἀρ. Τεύτονες.
 Themistōcles, is, ἀρ. Θεμιστοκλῆς.
 Thermopylae, ārum, οἱ Θερμοπύ-
 λες.
 Ti = Tiberius, ii, ἀρ. Τιβέριος.
 Tiberīnus, a, um, αὐτός πού ἀνή-
 χει στόν Τίβερη.
 Ticīnus, i, ἀρ. Τίκινος (παραπότα-
 μος τοῦ Πάδου).
 timeo, ūi, ēre, 2 φοβοῦμαι.
 timor, ōris, ἀρ. φόβος.
 tolēro, āvi, ātum, āre, 1 ὑπομένω,
 ἀνέχομαι.
 tormentum, i, οὐδ. βασανιστήριον.
 totus, a, um, ὅλος, ὁλόκληρος.
 tranquillitas, ātis, θ. γαλήνη, νη-
 νεμία.
 tranquillus, a, um, ἤσυχος, ἀτά-
 ρχος.
 transgredior, gressus sum, i, 3 δια-
 βαίνω, διαπλέω.
 transporto, āvi, ātum, āre, 1 μετα-
 φέρω.
 Trasimēnus, i, ἀρ. Τρασιμένη (λίμνη
 τῆς Ἐτρουρίας).
 tres, tria, τρεῖς, τρία.
 tribūnus, militum, χιλιάρχος.
 tribūnus plebis, δήμαρχος.
 tribunus, i = δήμαρχος.
 tricesīmus, a, um, τριακοστός.
 tristis, e, θλιβερός.
 triumphātor, ōris, ἀρ. θριαμβευ-
 τῆς.
 triumpho, āvi, ātum, āre, 1 θριαμ-
 βεύω.
 Troja, θ. Τροία.

Trojanus, a, um, Τρωικός· Tro-
jani, ōrum = Τρώες.

tu = σύ.

tueor (tutatus sum), ēri, 2 δια-
σώζω, προφυλάγω.

Tullius, ii, ἄρ. Τύλλιος.

Tullus, i, ἄρ. Τύλλος.

tum, ἐπίρρ. τότε, ἔπειτα.

turpis, e, αἰσχρός.

tutor, tātus, sum, tāri, 1 προστα-
τεύω.

tutus, a, um, ἀσφαλισμένος.

tuus, a, um, δικός σου.

Tyrii, ōrum, ἄρ. Τύριοι (κάτοικοι
τῆς Τύρου πού ἦταν πόλη τῆς
Συρίας).

Tyrrhēnus, a, um, Τυρρηνικός.

Tyrtaeus, i, ἄρ. Τυρταῖος.

U

ubi? ἐπίρρ. ποῦ;

ubi, ἐπίρρ. ὅπου.

Ulixes, is, ἄρ. Ὀδυσσεύς.

ultimus, a, um, τελευταῖος.

umbra, ae, θ. σκιά.

umērus, i, ἄρ. ὄμος.

unda, ae, θ. κύμα.

unde, ἐπίρρ. ἀπ' ὅπου.

undesexagesimus, a, um, πεντη-
κостός ἑνατός.

universus, a, um, ὅλος, ὁλόκληρος

unquam (ἔταν προηγείται ἄρνηση)
ποτέ.

unus, a, um, ἕνας, μόνος· una
eum = μαζί μέ.

urbs, bis, θ. πόλη.

ursus, i, ἄρ. ἀρκούδα.

usque ad, μέχρι, ὥς.

ut, γά, γιά γά, καθώς, ὥστε.

uter, utra, um, ποιός ἀπ' τούς δύο·

utrum — an ποιό ἀπ' τά δύο — ἤ.

uterque, utraque, utrumque, καί

οἱ δύο (καί ὁ ἕνας καί ὁ ἄλλος).

utilis, e, ὠφέλιμος.

utinam, μακάρι, εἴθε.

utor, usus sum, uti, 3 μεταχειρί-
ζομαι.

uva, ae, θ. σταφύλι.

V

valde, ἐπίρρ. πάρα πολύ.

valeo, lūi, ēre, 2 ὑγιάνω, εἶμαι
καλά.

valetūdo, īnis, θ. κατάσταση ὑγείας.
bona valetūdo, ὑγεία.

validus, a, um, δυνατός, ρωμαλέος.

vallum, i, οὐδ. χαράκωμα, πρόχωμα.

varius, a, um, πολύμορφος, ποικί-
λος, διαφορετικός.

vas, vasis, οὐδ. ἀγγεῖο· ὁ πλῆθ.
μόνο στή β' κλίση, vasa, ōrum.

vasto, āvi, ātum, āre, 1 λεηλατῶ,
ἐρημώνω.

vates, is, ἄρ. μάντης.

Vedius Pollio, ἄρ. Βῆδιος Πολλίωv,
πλούσιος Ρωμαῖος ἱππέας.

vehēmens, ntis, ὀρμητικός, ισχυ-
ρός, σφοδρός.

velut, ἐπίρρ. ὅπως ἀκριβώς.

venēnum, i, οὐδ. δηλητήριον.

- venio, veni, ventum, ire, 4 ἔρχομαι, πηγαίνω.
 venor, ātus sum, āri 1 κυνηγῶ.
 ventus, i, ἄρ. ἄνεμος.
 Venus, ēris, θ. Ἀφροδίτη.
 verbum, i, οὐδ. λόγος, λέξις.
 vereor, ritus sum, rēri, 2 φοβοῦμαι.
 Vergilius, ii, ἄρ. Βεργίλιος.
 veritas, ātis, θ. ἀλήθεια.
 vero, σύνδ. ἀλλά, ἕμως.
 Verona, ae, θ. Βερόνα.
 verto, rti, rsum, ěre, 3 στρέφω.
 verito terga, στρέφω τὰ νῶτα (τὴν πλάτη)· τρέπομαι σέ (ἄτακτη) φυγή.
 verum, i, οὐδ., τό ἀληθινό.
 vesper, ěri, ἄρ. τό τέλος τῆς ἡμέρας, ἑσπέρα.
 Vesta, ae, θ. Ἑστία.
 vester, stra, strum, δικός σου (δικός σας).
 vestimentum, i, οὐδ. ροῦχο, φόρεμα.
 vestio, ivi, itum, ire, 4 ντύνω, σκεπάζω.
 Vettōnes, um, ἄρ. Βέττωνες, ἔθνος τῆς Ἰσπανίας.
 vetus, teris, παλαιός, ἀρχαῖος.
 vexo, āvi, ātum, āre, 1 βλάπτω, κοποῦω, βασανίζω, ρημάζω.
 via, ae, ὁδός, δρόμος.
 vicinus, a, um, γειτονικός.
 victor, ōris, ἄρ. νικητής.
 victoria, ae, θ. νίκη.
 victus, us, ἄρ. τὰ ἀναγκαῖα, τὰ ἀπαραίτητα γιά τή ζωή.
 vicus, i, ἄρ. μεγάλο χωριό, κομῶπολη.
 video, vidi, visum, ěre, 2. βλέπω παθ. videor, visus sum, ěri, φαίνομαι.
 viginti, εἴκοσι.
 villa, ae, ἐξοχική κατοικία.
 vincio, nxi, netum, ire, 4 δένω, δεσμεύω.
 vinco, vīci, victum, ěre, 3 νικῶ.
 vinculum, i, οὐδ. δεσμός, ἀλυσίδα.
 vinum, i, οὐδ. κρασί.
 visio, āvi, ātum, āre, 1 βιάζω, κατοποιῶ, βλάπτω.
 vir, viri, ἄρ. ἄντρας.
 virgo, gīnis, θ. παρθένα.
 vis, αίτ. vim, ἄφ. vi· πληθ. vires, virium, κ.τ.λ. θ. δύναμη.
 visito, āvi, ātum, āre 1 ἐπισκέπτομαι.
 vita, ae, θ. ζωή.
 vitupero, āvi, ātum, āre, 1 κατηγοροῦ.
 voco, āvi, ātum, āre, 1 καλῶ, προσκαλῶ.
 voluntas, ātis, θ. θέληση.
 vox, vocis, θ. φωνή.
 vulněno, āvi, ātum, āre, 1 πληγώνω.
 vulnus, neris, οὐδ. τραῦμα, πληγή, χτύπημα.
 vultus, us, ἄρ. ὄψη, πρόσωπο.

ΔΙΣΜΟΡΙΑ Φ Α ΣΤΚΑΤΟΥΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ
ΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ

Α' Αφαιρετική.

1. 'Αφαιρετική του ὄργανου. Περικοπές : 1, 3 - 11, 13, 17, 18, 20, 21, 23 - 25, 27, 28, 31 - 37.
2. 'Αφαιρετική που δηλώνει ιδιότητα. Περικοπές : 15, 17, 18, 20, 23, 26, 28, 29, 38, 41, 44.
3. 'Αφαιρετική του τρόπου. Περικοπές : 14, 25, 28, 39, 46, 48
4. 'Αφαιρετική που δηλώνει τό ποιητικό αίτιο: Περικοπές : 16, 17, 18, 20, 22, 23, 27, 38, 40, 42, 44, 45.
5. 'Αφαιρετική που δηλώνει τό αναγκαστικό αίτιο. Περικοπές: 12, 13, 15, 23, 33.
6. 'Αφαιρετική τῆς ἀναφορᾶς. Περικοπές : 11, 13, 26, 28, 33, 47.
7. 'Αφαιρετική του χρόνου. Περικοπές: 28, 29, 32, 33, 37 - 41, 43, 46, 47, 52, 54.

Β' Προθέσεις.

1. a ἢ ab. Περικοπές : 16, 18, 20, 23, 25, 28, 31.
2. ad. Περικοπές : 8, 11, 12, 16, 17, 20, 21, 30.
3. ante. Περικοπές : 3, 9, 19, 25, 32.
4. apud. Περικοπές : 10, 14, 21, 26, 38, 46.
5. cum. Περικοπές : 11-13, 15-18, 22-25, 28.
6. de. Περικοπές : 32, 39.
7. ex. Περικοπές : 2, 9, 11-13, 17, 18, 20, 22-24, 48
8. in. Περικοπές : 1, 3-5, 9-18.
9. inter. Περικοπές : 8, 10, 13, 30, 43.
10. post. Περικοπές : 9, 16, 18, 25, 32.
11. pro. Περικοπές : 9, 14, 19, 33, 37, 38, 39.

Γ'. Σύνδεσμοι.

1. cum. α) χρονικός. Περικοπές : 11, 12, 16, 17, 23, 24, 28, 36, 39, 40, 52, 54.
β) Αίτιολογικός. Περικοπές : 11, 12, 14, 18, 21, 49, 50.
2. postquam. Περικοπές : 18, 27 - 29, 37, 43
3. quod (αίτιολογικός) Περικοπές : 8, 11, 15, 23, 27, 31, 39.
4. ut. α) τελικός. Περικοπές : 11, 12, 15, 21 - 23, 26, 28, 35, 37, 38, 40, 41, 53.
β) ἀποτελεσματικός. Περικοπές : 11, 19, 22, 48, 52, 53.
5. ne (τελικός). Περικοπές : 11, 19, 22, 48, 52, 53.
6. si. Περικοπές : 9, 11, 13, 14, 16, 20, 22, 24.
7. nisi. Περικοπές : 9, 12, 16, 42, 49, 50.
8. quamquam. Περικοπές : 7, 8, 27, 33, 37, 39.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

- 1 — 2. Πρώτη κλίση. Ἑνεστώτας τῆς ὀριστικῆς τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας.
3. Πρώτη κλίση. Παρτατικὸς τῆς ὀριστικῆς τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας.
4. Γιά ἐπανάληψη.
- 5 — 7. Οὐσιαστικά δευτέρης κλίσεως σέ - us καὶ - um. Ἐπίθετα δευτέρης κλίσεως σέ - us, - a, - um.
8. Παρκαίμενος καὶ Ὑπερουντέλικος τῆς ὀριστικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας.
9. Ἑνεστώτας τῆς Προστακτικῆς καὶ οἱ μέλλοντες τῆς ὀριστικῆς τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας.
10. Οὐσιαστικά δευτέρης κλίσεως σέ - er καὶ - ir. Ἐπίθετα δευτέρης κλίσεως σέ - er, (ὀ) ra, (ὀ) rum.
- 11 — 12. Ἑνεστώτας καὶ Παρκαίμενος τοῦ ἀπαρεμφάτου τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας. Οἱ χρόνοι τῆς ὑποτακτικῆς τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας.
- 13 — 14. Τὸ βοηθητικὸν esse.
15. Σύνθετα τοῦ esse.
16. Τέταρτη κλίση. Οἱ τύποι ποὺ σχηματίζονται ἀπὸ τὸ θέμα τοῦ ὀπίου τῆς παθητικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας.
17. Ἡέμπτη κλίση.
18. Γιά ἐπανάληψη.
- 19 — 20. Οἱ τύποι ποὺ σχηματίζονται ἀπὸ τὸ θέμα τοῦ Ἑνεστώτα τῆς Παθητικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας.
- 21 — 22. Δεύτερη συζυγία. Ἐνεργητικὴ φωνή.
23. Δεύτερη συζυγία. Παθητικὴ φωνή.
- 24 — 25. Οὐσιαστικά τρίτης κλίσεως, ἀρσενικά.
- 26 — 27. Οὐσιαστικά τρίτης κλίσεως, θηλυκά.
28. Οὐσιαστικά τρίτης κλίσεως, οὐδέτερα.
29. Ἐπίθετα τρίτης κλίσεως σέ - is, - e.
30. Ἐπίθετα τρίτης κλίσεως σέ - er, (ὀ) ris, (ὀ) re.
31. Ἐπίθετα τρίτης κλίσεως μονοκατάληκτα.
32. Γιά ἐπανάληψη.
33. Ὁμοιὴ σύγκριση ἐπιθέτων.
34. Ἀνώμαλη σύγκριση ἐπιθέτων.
35. Προσωπικὲς καὶ κτητικὲς ἀντωνυμίαι.
- 36 — 37. Δεικτικὲς ἀντωνυμίαι.
38. Ἀναφορικὲς καὶ ἐρωτηματικὲς ἀντωνυμίαι.
39. Γιά ἐπανάληψη.
- 40 — 42. Τέταρτη συζυγία.
43. Ἀριθμητικά.
- 44 — 46. Τρίτη συζυγία.
- 47 — 49. Ῥήματα τρίτης συζυγίας σέ - io.
- 50 — 52. Ῥήματα ἀποθετικὰ καὶ ἡμισποθετικὰ.
- 53 — 54. Γιά ἐπανάληψη.

Τά αντίτυπα του βιβλίου φέρουν τό κάτωθι βιβλιοσήμο γιά άπόδειξη τής γνησιότητας αυτών.

Άντίτυπο στερούμενο του βιβλιοσήμου τούτου θεωρείται κλεψίτυπο. Ό διαθέτων, πωλών ή χρησιμοποιών αυτό διώκεται κατά τās διατάξεις του άρθρου 7 του Νόμου 1129 τής 15/21 Μαρτίου 1946 (Έφ. Κυβ. 1946, Α' 108)».

0020556875

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΚΘ' 1982 (III) - ΑΝΤΙΤΥΠΑ: 75.000 - ΣΥΜΒΑΣΗ: 3741/28-1-82

Έκτύπωση : Θ. ΒΓΟΝΤΖΑΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.

Βιβλιοδεσία : Άφοι ΧΑΤΖΗΧΡΥΣΟΥ Ε.Ε.

